

A NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA
GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE

A
NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
2014-2015

Felelős kiadó
Chriszt Gyula
igazgató

Szerkesztők
Kéner Beatrix
Hegyiné Zsíros Csilla
Kajatin Béla

Készítette:
Örökségünk Könyvkiadó Kft.
E-mail: oroksegunk@gmail.com

Prológus

a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium évkönyvéhez

Ahogy múlnak az évek, úgy egyre több emléket gyűjt az ember. Nem statikus rögzülés ez, hanem nyomon követhető a változás: nemcsak mennyiségében, de tartalmában, hangsúlyaiban is mássá válik gondolkodásunk. Gyermek és ifjúkorunk történései mindig elevenek maradnak, mindig velünk vannak, megmosolyogtatnak vagy elképesztenek sok-sok töredék felvillanása során. Egy ilyen töredék kíván lenni évkönyvünk is: lenyomata az elmúlt tanév eseményeinek egy kicsit más nézőpontból. Mert elsősorban a Krúdys diákok szemszögéből kíván megnyilatkozni. Azoknak a diákoknak a munkája, akik lelkesen, Hegyiné Zsíros Csilla tanárnő irányítása alatt próbálták összegyűjteni, megőrizni, megfogalmazni közös történeteinket.

Ha meggondoljuk, mi történik egy tanévnyitótól-tanévzáróig tartó időszakban egyetlen diákkal vagy tanárral, elképesztő mennyiségű információt látunk magunk előtt, csak számokban néhány adat: minden tanuló részt vesz körülbelül ezer tanórán, megír ötszáz házi feladatot, felkel száznolcvanszor, hiányzik tizenegy napot, magával hordoz 7 kilogramm tankönyvet, füzetet. A pedagógusok beírják kilencszázötvenszer a naplót, kijavítanak ezeröttszáz témazárót, ezerkétszáz röpdolgozatot, és átlagosan 92 órát vizsgáztatnak a tavaszi érettségi vizsgaidőszakban. És a sort lehetne folytatni, egészen addig, míg egy másik könyv nem kerekedik belőle. De nem ezért járunk iskolába. Sem én, sem a kollégáim, sem a diákok. Egy különös céltudatos kapcsolat ez: A gyermekkorból a felnőttkorba kell vezetni tanítványaikat. Ha csak a tudásról lenne szó, az sem kevés, de ennél sokkal többről szól: a személyiség változását kell előtérbe helyeznünk. Élményeket kell átélnünk, amennyire lehet előremutató, pozitív élményeket. Tanórán is, de azon túlmenően még inkább. Kell, hogy legyen közös ünnepség, Krúdyfeszt, DÖK-gyűlés, kosárlabda mérkőzés, tanulmányi verseny, ballagás, osztályozó vizsga. Kellene az egyéniség megnyilatkozásai, a dalok, versek, novellák, zenék, a diákújság, a honlap. Ehhez kellünk mindannyian reggeltől estig, sőt néha éjszaka is. Megpróbálunk néha új dolgokat és őrizzük a régiakat. Ha pedig eljár felette az idő, új színpadot építünk a közös napjaink játékához. Nem egyszerű világ ez: a kihívások sokasodnak, a digitális forradalom egyre nagyobb sebességet dik-

tál, ami ma új, holnapra elavulttá válik. Folyamatos stressz és kényszer korlátozza minden tevékenységünket, a célok sokasodnak, az idő fogy. Az iskola sem tud visszavenni ebből a tempóból. Hatalmas mennyiségű tananyagot kell elsajátítani, és pedagógiai módszerek százai közül kellene kiválasztani az igazán hatékonyt, ami segít és nem hátráltat. Nem könnyű feladat. De, mint évkönyvünk mutatja megbirkóztunk - megbíróztatok velem. Sikeressé kell válni, nem a külvilág számára, hanem önmagunk előtt. A külső zajban meg kell hallani a belső hangot, a saját célt, meg kell ismerkedni önmagunkkal, erősségeinkkel, korlátainkkal, és meg kell tanulni közösségben gondolkodni. A civilizáció áldásait és átkait csak akkor tudjuk értékelni vagy elutasítani, ha pontosan látjuk helyünk a Nagy Műben, tudjuk, melyik fogaskerék vagyunk a Gépezetben, amely arra fordul, amerre vágyai fordítanak. Így nézzetek vissza az elmúlt évre: lássátok meg a beteljesültet és a beteljesületlent, az inspirációt, a lelkesedést, az értelmet, a vidámságot, mindazt, ami velünk van és a jövő felé vezet. Az évkönyv olvasásához kellemes időtöltést kívánok!

Chriszt Gyula
igazgató

Az iskola története

1969-re készült el az iskola első épülete, amelynek a környékén akkor még zöldséges és gyümölcsös kertek voltak. A gimnázium a nevét a város polgáraitól kapta: mivel az épület a Krúdy közben állt, egyszerűen csak „Krúdy”-nak nevezték. Így Krúdy Gyula, az ismert író, a város szülötte, lett az iskola névadója. Az ünnepélyes avatón díszvendégként az író lánya, Krúdy Zsuzsa is jelen volt.

A kezdetben meglévő szakközépiskolai osztályokat 1974-ben egy másik iskola vette át, így iskolánk tisztán gimnáziumi profilú osztályokkal működött. A matematika és biológia tagozatos képzés mellett általános tantervű osztályok is indultak.

Az 1978-ban bevezetett fakultáció miatt a tagozatos képzést nem folytathattuk, 1987-ben azonban újra indulhatott egy speciális matematika tantervű osztály.

A tantestület folyamatosan dolgozott a pedagógiai és szakmai fejlesztéseken, így 1991-ben megkezdődhetett egy hatosztályos gimnáziumi képzés programjának kidolgozása. A kísérlet dokumentumait a Művelődési és Közoktatási Minisztérium minden változtatás nélkül elfogadta. Ez a tagozat 1992/93-ban indult.

Az 1995/96-os tanév végén – a tantestület, a tanulók és a szülők példás ösztönzésének köszönhetően – két hét alatt átköltöztünk új iskolaépületünkbe (Epreskert út 64).

Az épületcserére a városi Önkormányzat döntése alapján került sor, mivel a régi, számunkra szűkké vált iskolaépület felújítását pénzügyi okok miatt nem engedélyezték, bár a bővítési tervek már készen voltak. Az új épület megfelelő nagyságú, de igen leromlott állapotú volt. Az épület felújításának tervei igen gyorsan elkészültek.

Az 1997/98-as tanévet végigkísérő építkezés munkálatai azonban csak az oktatási szárnyat érintették. Így az 1998/99-es tanévet egy nagyon felemás épületegyüttesben kezdhettük el, de bízunk a közeli folytatásban.

Örömteli előrelépésünkhöz soroljuk azt is, hogy 1998. szeptemberétől – régi hagyomány újraélesztésével – emelt szintű biológiaoktatás indult.

2002 tavaszán elkezdődött az épületfelújítás II. üteme, mely szeptemberre, az iskolakezdésre készült el. 2003 tavaszán újra gyarapodott az iskola: elkészült a belső udvar, amely a díszburkolattal és a parkkal a tanulók kedvenc pihenőhelye lett a tanév végi hetekben.

A 2014/2015-ös tanévet évfolyamonként egy hatosztályos, egy emelt szintű matematika tagozatos, egy emelt szintű biológia tagozatos és egy általános tantervű osztállyal indítjuk. Az összesen 18 osztályban 631 tanuló kezdi meg az új tanévet.

The history of our school

The first building of our school was completed by 1969 which was surrounded by vegetable gardens and orchards. The citizens gave the name of our school: as the building was situated in Krúdy alley the inhabitants called it simply „Krúdy”. This way our school became Krúdy Gyula Secondary Grammar School. Krúdy was a well-known writer who was born in this town. One of our guests at the ceremonial naming of our school was Zsuzsa Krúdy, the writer's daughter.

The vocational classes were taken over by another school, so our school operated as a secondary grammar school. Besides the classes that specialised either in mathematics or in biology we have classes on the basis of the general curriculum.

In 1978 specialised classes could not be continued because a new system of optional subjects was introduced instead. However, we managed to revive classes specialising in mathematics in 1987.

Our teachers worked on improvement in pedagogy and in their subjects, as well. So 1991 we launched the plan of the six-year-system at secondary school. The Ministry of Culture accepted the documents of the programme without any change. The six-year-system was introduced in the 1992/93 school year.

At the end of 1995/96 school year thanks to our staff's work, our pupils and their parents' outstanding help we moved into our new building within two weeks. (64 Epreskert street)

We had to change buildings because of the city council's decision. They did not allow us to extend our building, though the plans for it were ready. The „new” building was big enough but it was in a bad state of repair. But the reconstruction plans for the building were worked out very soon.

By the first of September 1998 the reconstruction work of the educational wing had been completed.

We consider our classes specialised in biology to be a joyful progress, which was started again in 1998. It was a revival of an earlier tradition.

In the spring of 2002 the second phase of the renovation began which was completed by September, the beginning of the term.

In the spring of 2003 the school grew in beauty again: the inner yard was completed, which with its ornamental pavement and park became the students' favourite resting-place during the last weeks of term.

We will start the 2014/2015 school year with a class worked on six-year-system, with a class specialised in mathematics, a class specialised in biology and a class on the basis of the general curriculum. Some 631 students can start their new school year in eighteen classes.

Kurze Geschichte der Schule

Das Schulgebäude, das damals noch von Obst- und Gemüsegärten umgeben war, wurde 1969 fertiggestellt. Das Gymnasium erhielt seinen Namen von den Bürgern der Stadt. Da das Gebäude in der Krúdy-Gasse stand, wurde es kurzerhand „Krúdy“ genannt. Gyula Krúdy, der bekannte Schriftsteller, der Sohn der Stadt wurde so nach dem Volksmund der Namensgeber der Schule. Der feierlichen Namensverleihung wohnte auch die Tochter des Schriftstellers, Zsuzsa Krúdy als Ehrengast bei.

Die anfänglichen Fachmittelschulklassen wurden von einer anderen Schule übernommen, so funktionierte unsere Schule mit reinen gymnasialen Zügen weiter. Neben den Klassen mit erweitertem Mathematik- und Biologieunterricht wurden auch Klassenzüge mit allgemeinem Lehrplan eingeführt.

Wegen der Einführung der Fakultation im Jahre 1978 wurden die Spezialklassen nicht weitergeführt. 1987 ist aber wieder eine Klasse mit speziellem Lehrplan in Mathematik eingeführt worden.

Das Lehrerkollegium arbeitete ständig an der Weiterentwicklung der pädagogischen und fachspezifischen Projekten. So konnte 1991 ein sechsjähriger gymnasialer Zug eingeführt werden. Die Dokumentation des Projektes wurde von dem Ministerium für Bildung und Unterricht ohne Änderung angenommen. Dieser Klassenzug im Schuljahr 1992/93 Startete.

Am Ende des Schuljahres 1995/96 zogen wir – dank der vorbildlichen Zusammenarbeit des Lehrerkollegiums, der Schüler und der Elternschaft – in unser neues Schulgebäude (Epreskert Str. 64.) in zwei Wochen um.

Zum Tausch der Gebäude kam es auf Grund einer Entscheidung der städtischen Selbstverwaltung, da die Erweiterung des alten, klein gewordenen Schulgebäudes aus finanziellen Gründen nicht genehmigt wurde, obwohl die Erweiterungspläne bereits fertig waren. Das neubezogene Schulgebäude war groß genug, war aber in einem heruntergekommenen Zustand. Die Rekonstruktionsentwürfe wurden schnell fertiggestellt und im September 1998 war schon die erste Phase der Rekonstruktionsarbeiten – die des Unterrichtsflügels – abgeschlossen.

Ein weiterer erfreulicher Fortschritt ist für uns, dass wir ab September 1998 – treu den alten Traditionen – die Biologie wieder in erhöhter Stundenzahl, in Spezialklassen unterrichten können.

Im Frühling 2002 begann die zweite Phase der Renovierung des Gebäudes, die im September, zum Beginn des neuen Schuljahres abgeschlossen wird.

Im Frühling 2003 wurde die Schule noch attraktiver: man beendete die Arbeiten am Innenhof, der mit seinem gezierten Pflaster und dem Park in den letzten Wochen des Schuljahres zum beliebtesten Ruheplatz der Schüler wurde.

In dem neuen Schuljahr 2014/2015 beginnen wir den Unterricht mit einem sechsjährigen gymnasialen Zug, mit je einer Spezialklasse in Mathematik und Biologie und mit einer allgemeinbildenden Klasse insgesamt mit 18 Klassen und 631 SchülerInnen.

TANÁRAINK ÍRTÁK

A hetedik

Harminc éves a peresztrojka

Clap your hands for Mikhail Gorbachev!
(Csepregi Éva)

Az 1982-es évet írtuk, annak is a vége felé járt már az idő. A hűvös, latyakos októbert a hűvös és latyakos november követte. A felnőttek dolgozni, a gyerekek iskolába indultak. A jóságvárosi lakótelep panelházaiból nagyjából egy időben indult el mindenki, hiszen ugyanahhoz a buszhoz, vagy éppenséggel ugyanabba az iskolába igyekeztünk. Valakik a hosszabb úton indultak suliba, többnyire a felsősök, hiszen így a nagyoknak alkalmuk volt egy kis reggeli sétára és beszélgetésre, míg mi, a kicsik, inkább átmászva a kerítésen – a táskát jó nagy ívben áthajítva a kerítés fölött – két perc alatt bent voltunk a teremben.

Mindenki a maga dolgával foglalkozott, és aki visszaemlékezik valamennyire is a kései Kádár-rendszer éveire, az tudja, a hatalom pontosan ezt várta el minden egyes alattvalójától. Az 1956 utáni magyar társadalom tisztában volt azzal, hogy a többi szocialista országhoz képest nyugalomban, jólétben és viszonylagos szabadságban élheti az életét. Természetesen ettől ez még így is egy közönséges diktatúra volt, amelynek az élén az a Kádár János állt, akinek az útja a Párt élére több száz ember kivégzésén és egy ország elárulásán keresztül vezetett.

Úgy nézett ki, hogy ez a novemberi péntek egyáltalán nem lesz különleges. Az emberek ekkor is alig várták a hétvégét, ugyanis még újdonság volt az ötnapos munkahét. Ekkoriban vált szabaddá a szombat, és mi, kisiskolások még minden második szombaton iskolába jártunk. Azonban ezen a pénteken, úgy emlékszem, szabad szombatra készültünk. Nekem még volt egy programom, mielőtt elkezdődött volna a hétféje, mennem kellett edzésre. Amúgy minden nap volt edzésünk, a főiskolára jártam tornázni. De azt is tudtam, hogy késni fogok, mivel a napközi után meg akartam nézni az egyik kedvenc filmsorozatot a tévében, a Bors címűt. Hazarohantam, bekapcsoltam a tévét és áttekertem a 2-es csatornára. A kép megjelenésére ekkor még percekig kellett várni, távirányítós tévénk nem volt, és összesen két magyar csatornát lehetett fogni. Azonban a várt filmsorozat helyett komolyzenét adtak. Történezként ma már tudom, hogy ha a szocializmusban hirtelen minden csatorna komolyzenét kezd el sugározni, az azt jelenti, hogy

Brezsnyev a ravatalon: Odanézzenek, még pislog!

valami súlyos dolog történt. Nyolcévesen azonban – miután eluntam a várakozást – csak kikapcsoltam a tévét és elmentem az edzésre. Természetesen a késés miatt megkaptam a büntetőfeladataimat. Nem sokkal később azonban az edző, mivel viháncoltunk a gyűrű alatt az egyik osztálytársammal, megpofozott minket, amihez azt a magyarázatot fűzte: „Brezsnyev elvtárs halálának a napján nem lehet így viselkedni”. Természetesen hallottam már ezt a nevet, de kisgyerekként nagyon homályos elképzeléseim voltak arról, hogy ki is lehet Brezsnyev elvtárs. Viszont a pofon után úgy éreztem, nem

fogom kedvelni. Néhány napon belül mi is tisztába kerültünk azzal, ki is volt Leonyid Iljics Brezsnyev, a Szovjetunió Kommunista Pártjának (SZKP) Főtitkára. Hatalmas gyászünnepség keretében temették el Moszkvában, szovjet és magyar elvtársak ezrei siratták, az iskolában nekünk is „vigyázzba” állva kellett végighallgatnunk a temetés közvetítését. Nekem azonban gyanús volt a dolog, mivel édesapám egyáltalán nem volt szomorú Brezsnyev elvtárs halálának híréből, sőt...

A baj azonban nem jár egyedül. 16 hónappal később újabb szovjet pártfőtitkárt, Brezsnyev elvtárs utódját, Jurij Vlagyimirovics Andropov elvtársat is búcsúztatni kényszerültünk. Hatalmas gyászünnepség keretében temették el Moszkvában, szovjet és magyar elvtársak ezrei siratták, az iskolában nekünk is „vigyázzba” állva kellett végighallgatnunk a temetés közvetítését. Nekem azonban gyanús volt a dolog, mivel édesapám egyáltalán nem volt szomorú Andropov elvtárs halálának híréből sem, sőt...

Azonban a baj csöstell szokott jönni. 13 hónappal később újabb szovjet pártfőtitkárt, Andropov elvtárs utódját, Konsztantyin Usztyinovics Csernyenko elvtársat is búcsúztatni kényszerültünk. Hatalmas gyászünnepség keretében temették el Moszkvában, szovjet és magyar elvtársak ezrei siratták, az iskolában nekünk is „vigyázzba” állva kellett végighallgatnunk a temetés közvetítését. Nekem azonban gyanús volt a dolog, mivel édesapám egyáltalán nem volt szomorú még Csernyenko elvtárs halálának híréből sem, sőt... Te jó ég, nem kéne jobban vigyázni ezekre a pártfőtitkárokra?

Természetesen ennek is megvolt a maga logikus magyarázata. Brezsnyev a halálakor 75 éves volt, az őt követő Andropov 68 évesen, Csernyenko pedig 73 évesen lett pártfőtitkár. Mind Andropov, mind pedig Csernyenko esetében a szovjet pártvezetés tisztában volt egészségügyi állapotukkal, nyilvánvalóan senki sem számolt azzal, hogy hosszú ideig töltik majd be ezt a posztot. Azonban személyük ideális választásnak tűnt, ha ideiglenesen kívánják a posztot betölteni. A szocialista országok lakosai szinte semmit sem tudtak arról a harcról, ami ekkor már javában folyt a szovjet pártvezetésen belül. A brezsnyevi időszak alatt a Szovjetunió gazdasága gyakorlatilag elért működőképességének határára. A szocialista típusú gazdálkodás ésszerűtlensége, a tervutasításos rendszer értelmetlensége csődbe sodorta az összes kommunista országot. Fokozta a problémákat, hogy közben a Szovjetunió fegyverkezési versenybe kezdett az Amerikai Egyesült Államokkal. A növekvő katonai kiadások összeroppantották a szovjet pénzügyi rendszert. A kibontakozó gazdasági válság miatt a Szovjet Kommunista Párton belül megerősödött a változtatásokat, reformokat követelő kommunista hangja. Azonban a pártvezetésben még mindig sok volt a reformokat elutasító, keményvonalas, „kripto-kommunista”. Ez a név egyben arra is utal, hogy a reformok pártján inkább a párt fiatalabb, míg a keményvonalasok oldalán inkább az idősebb korosztály képviseltette magát.

Harminc évvel ezelőtt, 1985. március 11-én, új főtitkára lett az SZKP-nak, Mihail Szergejevics Gorbacsov személyében, aki 53 évesen szinte siheder korúnak számított. A szovjet pártfőtitkárok sorában ő volt a hetedik, és egyben az utolsó. Reformjai a szovjetrendszer megújítására irányultak, azonban – akaratával szemben – annak összeomlását okozták mind a Szovjetunióban, mind a többi szocialista országban.

Gorbacsov hatalomra kerülése óriási sikere volt a reform-kommunistáknak, azonban nem jelentett teljes győzelmet a Párton belül. A kripto-kommunisták továbbra is számos helyen, pozícióban jelen voltak és igyekeztek a reformokat, a változásokat akadályozni. Tudtukon és

Az SZKP új főtitkára: Mihail Szergejevics Gorbacsov

szándékukon kívül így a kriptó-kommunisták nagymértékben hozzájárultak a kommunista rendszer megszűnéséhez, pontosan azzal, hogy szabotálták a reformokat.

Gorbacsov pártfőtitkári kinevezése hatalmas meglepetés volt, korábban nem tartozott a Párt legfontosabb figurái közé. 1931-ben született, jogi és agrár-közgazdász diplomát szerzett. Fiatalon lépett be a Pártba – mondanom sem kell, a Szovjetunióban csak egy volt – majd a hetvenes években lett belőle országos jelentőségű politikus. Sokat lendített a karrierjén az is, hogy Jurij Andropov földije volt.

Belátva azt, hogy a Szovjetunió változatlan körülmények mellett össze fog omlani, illetve, hogy egyértelműen alulmaradt a fegyverkezési versenyben, meghirdette a „peresztrojka” politikáját. Maga szó átalakítást, átstrukturálást jelent. A gazdaságban az ún. „piaci szocializmust” kívánta megvalósítani. Csökkenteni kívánta a központi irányítás és a tervgazdaság jelentőségét, utat kívánt engedni a szabad piaci hatásoknak, a gyáraknak, szövetkezeteknek és állami gazdaságoknak nagyfokú önállóságot biztosítottak. Fel kívánta számolni a korrupciót és demokratizálni akarta az állam, a Párt és az állampolgárok viszonyát. 1989-ben elindították a korábban elképzelhetetlen privatizációt, azaz magánosítást. Utat nyitottak a külföldi tőkebefektetések előtt és ösztönözték a magánvállalkozások indítását. Ezek a reformelképzelések nem voltak teljesen előzmények nélküliek, hiszen számos ponton hasonlítottak vagy éppen megegyeztek az 1968-as „prágai tavasz”, a magyarországi Új Gazdasági Mechanizmus célkitűzéseivel, de az SZKP ifjúsági szervezetén belül is több alkalommal kerültek szóba ezek a gondolatok az 1970-80-as években.

1988-ban hirdette meg a másik, nevéhez erősen kötődő reformot, a glasztnosztyot. A szó maga nyíltságot, nyilvánosságot jelent, ebben a formájában „a nyilvánosság előtt zajló közéletet” értették alatta. Szakított a korábbi szigorú sajtócenzúra rendszerével, a börtönökből kiszabadult számos ellenzéki vagy másként-gondolkodó, lehetővé vált a rendszer kritikája. Gorbacsov a nyilvánosságot kívánta felhasználni a keményvonalasok befolyásának csökkentésére, így próbálta a lakosság mind nagyobb részét a reformok mellé állítani.

Az alkoholizmus már évtizedek óta komoly probléma volt a Szovjetunióban. Erről tanúskodik napjaink netes mémje, ez az 1954-es plakát. „Nem!”

Egyik legismertebb és egyik legelső intézkedése rögtön óriási visszhangot váltott ki mind otthon, mind külföldön. Az alkohol-reformként elhíresült rendelkezés jelentős mértékben megemelte az alkoholtartalmú italok árát, jelentősen korlátozta azok árusítását, forgalmazását és fogyasztását. A szovjet társadalom egyik legnagyobb problémáját, az alkoholizmust kívánta így visszaszorítani. Az alkoholizmus ellen szimpla adminisztratív eszközökkel lehetetlen harcolni. A rendelet főleg az alkoholhoz kapcsolódó illegális tevékenységeket (házi főzés, csempészet, stb.) élénkítette meg, jelentős kiesést okozva ezzel a szovjet költségvetésnek és utat nyitva a szervezett bűnözői csoportoknak. A társadalmi válság jelei egyre szaporodtak.

Gorbacsov főtitkársága idején több olyan esemény is előfordult, amely belföldön és külföldön is nagyon komoly tekintélyvesztést okozott. Az egyik ilyen az 1986-os csernobili atombaleset volt. Nem csak amiatt volt ez

nyugtalanító, mert egy ilyen méretű és jellegű balesetnek nem lenne szabad megtörténnie, hanem rögtön felvetette azt a kérdést is, hogy ha így működnek az atomerőművek a Szovjetunióban, akkor vajon milyen színvonalon felügyelhetik, tarthatják karban, ellenőrizhetik a többi erőművet, valamint a világ második legnagyobb atomarzenálját. Ebből logikusan következik a Szovjetunió nagyhatalmi státusának megkérdőjeleződése. A helyzetet súlyosbította az is, hogy a szovjet szervek első ösztönös reakciója a tagadás volt, és a későbbiekben is visszatartottak fontos információkat.

Tovább rontotta a Szovjetunió nemzetközi megítélését az 1987-es botrány, amelynek során egy nyugat-német fiatalember, Mathias Rus egy kis sportrepülővel bejutott a szovjet légtérbe és minden gond nélkül leszállt a moszkvai Vörös téren. Kisgépevel úgy tett meg több száz kilométert és szállt le a szigorúan őrzött moszkvai légtérben, hogy senki sem tartóztatta fel. Mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy a Vörös Hadsereg is nagyon komoly problémákkal küszködik, korábbi szerepét betölteni nem tudja.

A peresztrojka és a glasznosztj azonban nem tudta egyik napról a másikra megoldani a szovjet emberek mindennapi megélhetési problémáit. A reformok kezdetén abban reménykedtek mind a döntéshozók, mind a lakosság, hogy néhány szűk esztendő alatt képesek lesznek megoldani a gazdasági problémákat, azonban a 80-as évek végére egyre világosabbá vált, a rendszer reformálhatatlan.

Gorbacsov azonban makacsul ragaszkodott az elképzeléséhez, miközben a Párton belül is egyre többen kritizálták. Ezeknek a kritikusoknak az egyik legjelentősebb szószólója volt Borisz Jelcin, moszkvai párttitkár, aki a Szovjetunió széthullása után Oroszország elnöke lesz.

Gorbacsov népszerűsége a Szovjetunió kivül viszont napjainkig töretlen. Pártfőtítkárként a nyugati országokkal való gazdasági együttműködés és a békés kapcsolatok kiépítésén fáradozott. Feltűnően jó kapcsolatot alakított ki a Margaret Thatcher brit miniszterelnökkel, Helmut Kohl nyugat-német kancellárral, és Ronald Reagan amerikai elnökkel. Fontos jelenetei voltak a szovjetek és a nyugatiak közötti kapcsolatok normalizálódásának találkozói Reagannel Genfben, Reykjavikban, Moszkvában és New Yorkban. New Yorkban megállította autókonvoját, kiszállt a limuzinból és szóba elegyedett az amerikai polgárokkal. Szokatlan volt az is, hogy szovjet pártfőtítkárként jól beszélt angolul. 1989-ben elrendelte a Vörös Hadsereg kivonását Afganisztánból, amivel az egyik legkomolyabb konfliktusforrást sikerült felszámolnia a szovjet külpolitikában. Az egy másik kérdés, hogy mit hagytak maguk mögött a kivonuló szovjet csapatok.

Népszerűségét mutatja, hogy amerikai, angol és még magyar pop-rock együttesek is írtak dalokat róla, a nevét viselte egy vodkamárka, de reklámozta a PizzaHut-ot is és még Nobel-békedíjjal is kitüntették. Homlokán látható májfoltja világszerte ismert volt, a Csupaszig Pisztoly című film közel-keleti nyitójelenetében Frank Drebin hadnagy úgy bánik el a rá támadó Gorbacsoval, hogy ledörzsöli a homlokáról ezt az ismertetőjegyet.

Frank Drebin: Sikerült! (a folt lejtött)

Óriási hatással volt tevékenysége Közép-Európa országaira, így Magyarországra is. Budapesti látogatása során – korábbi pártfőtítkároktól eltérően – nem kellett kivezéyleni spontán ünneplőket az utcára, hatalmas tömeg követte és ünnepelte, ahogy végigsétált a Váci utcán. A peresztrojka és glasznosztj jelentősen felerősítette a magyarországi rendszerváltás folyamatát, elősegítette a közvélemény és a formálódó ellenzék aktivizálódását. Gorbacsov világhosszá tette a kelet-európai kommunista vezetőknek (Honeckernek, Jaruzelskinek, Husaknak, Kádárnak, Ceausescunak és Zsivkovnak), hogy nem számíthatnak a szovjetek katonai se-

gítségére kommunista rendszerük fenntartásában, hiszen erre a Szovjetunió nem képes, de a politikai elhatározás sincs meg ehhez. Ennek is köszönhetően a közép-európai rendszerváltások – a román kivételével – békésen mentek végbe, a szovjet csapatok sehol sem avatkoztak be, hanem 1991-ben az egész térségből kivonták őket. A hidegháború véget ért.

Nem volt ennyire egyszerű azoknak a népeknek a helyzete, akik a szovjet birodalom határain belül éltek. A peresztrojka és glasznosztj nem kívánt folyamatokat is elindított, mint például a nem orosz lakosság függetlenségi törekvéseit. Elsőként a litvánok, majd követte őket a többi balti ország és a kaukázusi köztársaságok. Mai napig nem tisztázott teljesen, hogy a litvániai és grúziai katonai beavatkozásban elrendelésében mekkora szerepet játszott. Félő volt, hogy a hadsereg reformokkal szembenálló része önállósítja magát. A Szovjetunió a felbomlás szélére került, a régi rend híveinek számító, keményvonalas katonák cselekvésre szánták el magukat. 1991 augusztusában puccsot hajtottak végre, melynek során foglyul ejtették Gorbacsovot is. Az egész világ lélegzetvisszafojtva figyelte, hogy mi lesz az államcsíny vége. Három napi fogság után Gorbacsovot kiszabadították, de mire kiszabadult, lényegében eldőlt, hogy a Szovjetunió felbomlik, a tagköztársaságok függetlenítik magukat. Elnöki pozíciójáról 1991. december 25-én lemondott, másnap kimondták a Szovjetunió felbomlását.

Reformjai, amit a kommunista rendszer megújítása érdekében kívánt megvalósítani, megbuktak, de velünk, magyarokkal – véleményem szerint – ennél jobb nem is történhetett volna ebben a történelmi szituációban. Néha jól jönnek a meg nem valósuló tervek.

Gorbacsov pillanatnyi megítélése Oroszországban jobbra negatív. Legfőbb kritikaként vele szemben a Szovjetunió széthullását és a közép- és kelet-európai katonai befolyás elvesztését szokták megfogalmazni. Az orosz lakosság nagy része, ugyanis mint az orosz nagyhatalmi befolyás megtestesülésére tekint az egykori Szovjetunióra, amelynek történelmi küldetése a belső-ázsiai, kaukázusi, balti és a kelet-szláv népek összefogása, és egy történelmi igazságtétel része az, hogy kiterjessze hatalmát Közép-Európára. A történelmi igazságtétel Oroszországot elsősorban a XIX. század megalázó vereségei és a XX. század nagy vereszeteségei miatt illeti meg szerintük. Hatalmas hibának tekintik azt, hogy ma már Közép-Európa és a Baltikum országai az Északatlanti Szerződés tagjai, hiszen – véli az oroszok többsége – az Amerikai Egyesült Államok fenyegeti Oroszországot. Ennek az amerikai és nyugat-európai térmérésnek a megakadályozása ma az orosz külpolitika célja az orosz határok közvetlen környezetében. Ma az orosz közvélemény egyértelműen Gorbacsovot hibáztatja azért, hogy elvesztették nagyhatalmi befolyásukat a világban és a szomszédos országokban. Nyilvánvaló, hogy mindent megtesznek korábbi státusuk visszaszerzése érdekében. A szovjet időszak iránt nosztalgia igen erős a mai Oroszországban.

Talán nem véletlen, hogy Mihail Gorbacsov ma az Egyesült Államokban él, annak ellenére, hogy a mostani ukrainai helyzetben Oroszország álláspontját támogatta megszólalásaival.

*Tar Ferenc
tanár*

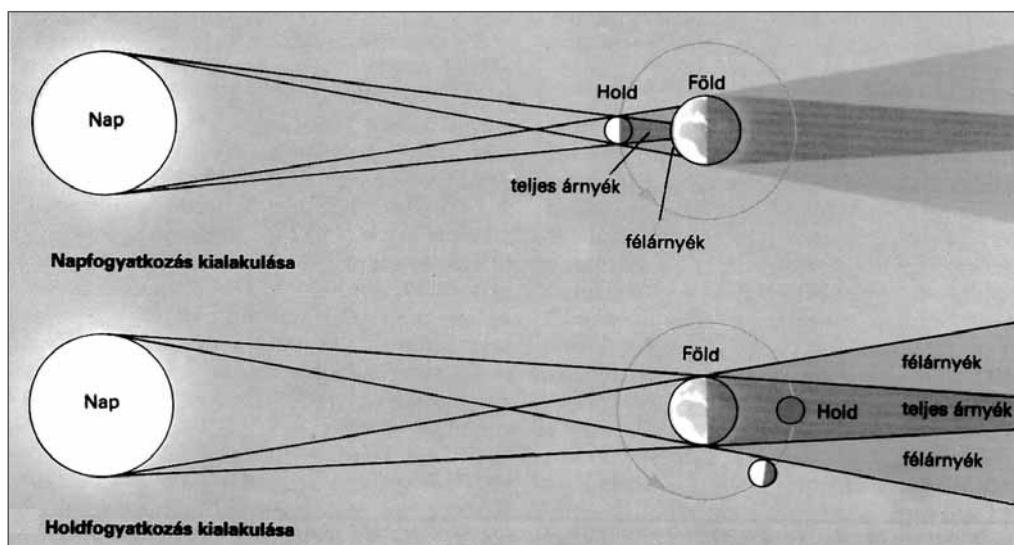

Gorbacsov a Váci utcában 1986-ban. Mellette a felesége, Raisza Gorbacsova. A nyakkendős Kádár János jobbra mutat, a háta mögött álló Grósz Károly is arra néz. Gorbacsov azonban már másra figyel.

Napfogyatkozás 2015

Úgy tartja a tudományos világ, hogy a földi élet kialakulásához a Nap léte kevés lett volna, az is döntő jelentőségű volt, hogy lett egy pontosan olyan holdja bolygónknak, mint a Hold. Jó láthatóságuk és hatásaik feltűnőek voltak az emberiség történetének kezdetétől, megfigyelésük, a keringésükben fellelhető szabályosságok kiderítése az égi jelenségek előrejelzése a korai társadalmak számára fontosnak tűnt.

Az egyiptomiak földművelésével kapcsolatban közismert a Nílus évenkénti áradásának szerepe, és az áradást jelző Szóthisz (Szíriusz) megfigyelésének fontossága. A kínai császárságban már a fogyatkozások jelzése is olyan jelentőségű volt, hogy amikor a Kr. e. 2137-re jelzett napfogyatkozás elmaradt, a császár kivégeztette két udvari csillagászt. Csillagképeink elnevezésének többsége a babiloniaktól származik, akik már megpróbálták megmagyarázni az égitestek mozgását. Legnagyobb sikerük a Nap és a Hold keringési idejének meghatározása volt, melyek alapján a nap- és holdfogyatkozások periódusát állapították meg. Ez a Szárosz-ciklus, amelynek hossza kb. 18 év és 11,3 nap. Egy ilyen ciklusban átlag 43 napfogyatkozás és 28 holdfogyatkozás figyelhető meg, bár a jelenségek a földfelszín más-más területeiről láthatók az egymást követő ciklusokban.

A Nap és a Hold méretének, és a tőlünk való távolságuknak különös játéka folytán mindkettőt hozzávetőleg fél fokosnak látjuk, ezért tudja eltakarni a kicsiny Hold az óriási Napot. Ha a Hold földközeli pályájára egybeesne a Föld napközeli pályájának síkjával, minden újholdkor napfogyatkozást és minden teliholdkor holdfogyatkozást láthatnánk, hiszen ezekben az esetekben a három égitest egy egyenes mentén helyezkedne el. A különös ciklikussághoz a pályasíkok különbözősége kellett. Nem minden napfogyatkozás teljes, és amennyiben valahol a Föld felszínén teljes, az a teljesség sávján kívül részleges, vagy nem is látható. A Magyarországon legutóbb látható teljes napfogyatkozás sávja kb. 120 km széles volt 1999. augusztus 11-én. A holdfogyatkozás a létrejöttének geometriájából következően a Föld éjszakai oldaláról látható.

A bolygó- és holdpályák alakja ellipszis, melynek nyújtottsága miatt a központi égitest és a körülötte keringő égitest távolsága változó. Ha pl. a Hold a Földtől távoli pontban van amikor a

napfogyatkozás bekövetkezik (kb. 400000 km), kisebb látószöge miatt nem tudja eltakarni a Napot. Ilyenkor a fogyatkozás csak részleges, illetve lehet gyűrűs, ha a megfelelő helyről nézzük. Ha viszont pályájának földközeli pontja körül van a fogyatkozás bekövetkezőkor (kb. 360000 km), akkor kissé nagyobbak látszik, a teljes fogyatkozás hosszabb ideig tart.

A március 20-án általunk is megfigyelt napfogyatkozás nálunk részleges volt, szárazföldről csak a Feröer szigetekről láthatták a teljességet, akik olyan szerencsések voltak, hogy a felhők a megfigyelők helyén éppen széteszlottak. Persze a részleges napfogyatkozás is különös élmény. Távcsovön át láthattuk, hogy a Hold kráterei miatt az árnyék határvonala recés volt. A mai számítógépes programok a fogyatkozások kezdetét, maximumát, végét másodperc pontossággal jelzik, bár természetesen az ország különböző helyein az időpontok is különböznek. A jelenség megfigyelése távcső nélkül is lehetséges, ha óvatosan végezzük. Láthattuk a sötétkamra elvén működő egyszerű vetítést, amikor egy kis méretű lyuk hozza létre a képet. Sajnos a fákön még nem voltak levelek, ami az előbbi jelenség sokszorosát mutatta volna, hiszen a levelek között kialakuló ezernyi kis lyuk ugyanúgy képezi le a Napot, mint a papírlapon, vagy a kezünkön kialakított kis rés. Megfelelő napszűrő is alkalmas a fogyatkozás figyelésére, de csak biztonságos, lehetőleg garantált minőségű napszűrőn át nézzük a Napot, ha alkalmunk adódik rá.

A közeljövőben nem lesz Magyarországról is látható Napfogyatkozás, csak 2022. október 25-én egy részleges. A legközelebbi, szárazföldről jól megfigyelhető teljes napfogyatkozás 2017. augusztus 21-én látható majd az Amerikai Egyesült Államokban, lényegében az USA derekán megy majd keresztül a teljesség sávja.

Érdekes jelenséget azonban mi is láthatunk még a 2015/16-os tanév végén. A Merkúr bolygó lesz különleges helyzetben 2016. május 9-én, amikor a Nap, a Merkúr és a Föld lesznek egy vonalban, és mi a Nap korongja előtt átvonuló pici bolygót távcsovön át megnézhetjük. Csak egy nagyon kicsi fekete pötty lesz, amint azt már 2003-ban az akkori Krúdysokkal megnéztük. A jelenség megismétlődik 2019. november 21-én, csak éppen a Napnak más része előtt vonul át Merkúr.

A Magyarországról is látható teljes napfogyatkozásra sokáig kell várni, hiszen ez 2081. szeptember 3-án következik be. A teljesség sávjának centrumában 5 perc 33 másodpercig tart a sötétség, ami hosszú időnek számít. Azt kívánom, hogy olvasóim minél többen értsék meg jó egészségben azt a napot.

*Tóth István
nyugdíjas tanár*

Nyíregyházi Főiskola „Nyitott Labor Program”

Gimnáziumunk lehetőséget biztosít a természettudományok iránt érdeklődő diákjainak, hogy bepillantassanak más intézmények életébe, részt vehessenek laborgyakorlataikon, megismerkedhessenek kutatási eredményeikkel.

A Nyíregyházi Főiskola „Nyitott Labor Program” keretében kinyitotta kapuit, s szeretettel fogadta tanulóinkat.

Ebben a tanévben a biológia-kémia tagozatos diákjainkkal válogathattunk az érdekes, figyelemfelkeltő előadásokban és a laborgyakorlatok között. Nagy számban vonzotta a szerves és a szerves kémia iránt érdeklődő tagozatosokat a kísérletezés élménye. Az „Aminosavak, fehérjék” címmel hirdetett laborgyakorlatra teljes tagozatos létszámmal érkezünk. Az emelt érettségikhez szükséges feladatokat, kísérleteket modern, jól felszerelt laborban végezheték el diákjaink Dr. Jekő József irányításával és segítségével.

Dr. Jekő József és Lévai Attila kísérletezés közben

A lelkes kísérletező csapat:

*Hudák Gabriella, Müller Melinda, Kántor Petra,
Szöllősi Betti, Márczi Levente, Spák Csaba,
Szerényi Zoltán és Takács Laura*

Az antropológiai bemutató, melyet Dr. János István tartott (csonttan, történeti embertan) és az állati szövetek mikroszkópos tanulmányozása lenyűgözte tanulóinkat. Az élvezetes előadások, a kutatások ismertetése, az emberi koponya tanulmányozása, a barátságos, nyugodt környezet inspirálóan hatott diákjainkra.

„Az emberi párválasztás és szexuális viselkedés evolúciós értelmezése” etológiai előadás szintén nagyszámú érdeklődőt vonzott. Diákjaink rendkívül aktívan kapcsolódtak be kérdéseikkel az előadás menetébe.

Örömmel érkeztünk a Nyíregyházi Főiskola programjaira és élményekkel, újabb ismeretekkel gazdagodva érkezettünk vissza gimnáziumunk falai közé.

*Némethné Horváth Gabriella
szaktanár*

Müller Melinda

Anglia

„Mindig jólesik a lelkemnek, mikor fiatal embereket látok úton, akár vasúton, akár országúton. Ezek azért utaznak, hogy lássanak. Föl vannak szerelve földképpel, messzelátóval, kalauzkönyvvel, jegyzőkönyvvel s a szemükben az élet szerete mosolyog. De vajon van-e köztük csak egy is, akit akár a szülők, akár a mesterek megtanítottak volna látni?”

Gárdonyi Géza

Egy borongós októberi szombat reggelen az iskola előtt gyülekeztünk. Minden szülő és gyerek izgatottan várta, hogy felszállhasson a buszra, miután mindenki elfoglalta a helyét, elindultunk egy fárasztó, de felejthetetlen útra.

Első éjszakánkat a buszon töltöttük. Második nap megérkeztünk Párizsba. Városnéző sétánk

során megnéztük a Notre Dame templomot, a Louvre múzeumot és a Concord téren, majd a Tuileriák kertjén keresztül elsétáltunk a Diadalívhez és az Eiffel Toronyhoz.

Másnap (hétfő) kora reggel indultunk és komppal keltünk át a brit szigetre. Első utunk Canterburybe vezetett, ahol a csoport a katedrális megtekintése után Greenwichben a Maritime múzeumot nézte meg. Fáradtan értünk Londonba, ahol már vártak ránk a fogadócsaládok. Ez a fajta szállásmegoldás azért volt jó választás, mert így megvalósulhatott a tanulmányi kirándulás egyik fontos célkitűzése, a nyelvyakorlás. A családoknál a gyerekek nemcsak beszélgettek a családtagokkal, de örömmel kóstolták meg a

helyi ételeket a Fish&Chips-et, a Jacket potato-t, és a különféle Pie-okat. Esténként volt, hogy étterembe, vagy hagyományos pub-ba vittek vendéglátóink.

Negyedik napunkon (kedd) egész napos londoni városnéző séta várt ránk. A Temze partján sétálva a Tate Gallery volt az első megállónk, ahonnan a Houses of Parliament-hez sétáltunk, a Westminster Bridge-ről lefotóztuk a London Eye-t. A Westminster Abbey lenyűgözött bennünket, de rendíthetetlenül sétáltunk tovább, el a 10 Downing street mellett, a Horse guard-ig, a királynő testőrségének laktanyáéhoz, ahol lovat simogattunk, majd a Trafalgar téren megnéztük a National Museumot. Hihetetlenül csodás, napsütéses időben volt részünk, így, miután a St. Martin in the Fields Cathedral csodás orgonajátékát hallva a fáradságtól háborgó lélek ismét békére lelt, még napfürdőztünk is. A Picadilly Circus fényreklámjai a 21. század valóságába rántották vissza a lelket, és az éhes ember nagyon tudott örülni az oly sokszor szidott gyorséttermi uzsonnának.

Ötödik napunk (szerda) a királynő kedvenc rezidenciáján a windsori kastélyban talált minket, és még magunkhoz sem térünk az ámulatból, mikor a híres londoni eső úgy eláztatott Hampton Court csodás parkjában, hogy sokan beláttuk, az a klíma mégsem nekünk való.

Hatodik nap (csütörtök), amikor már meg-megérintett a honvágy, de kitartóan múzeumnapot tartottunk, a British Museumot néztük meg, mely a világ legnagyobb és egyszersmind a legrégebbi történelmi múzeumainak egyike, a páratlan múmiagyűjteményét egyetlen diákunk sem hagyta ki. Ezután a Towerben őrzött koronaékszerekben gyönyörködtünk.

Hetedik napunkon (pénteken) Oxfordba, az álmodó tornyok városába vitt az utunk. Oxfordnak számos híres, turisták számára érdekes helye van. Gyakorlatilag ezek mindegyike az Oxford Egyetemhez és az oktatáshoz kapcsolódik. Számos egyéb építmény mellett a Carfax Tower és egy történelmi tematikus útvonal, az Oxford Story is a város központjában található. Sok turista élvezzi a vásárlást a Covered Marketen. Itt az emberek többsége megenged magának egy süteményt Ben's Cookies boltjában (mi sem hagyhattuk ki), nyáron pedig sokan csónakáznak a Temzén vagy a Cherwellen.

Szombaton az Oxford streeten egy klasszikus bevásárló túra után a Buckingham Palota és a St. Paul's Cathedral voltak az úti céljaink. A Katedrális a lenyűgöző grandeurjával sem fogja feledtetni a kupolába való túránk megpróbáltatásait.

Utolsó napunk reggelén Londonban a London Eye volt a program. Felejthetetlen élménynek bizonyult ez is. Ezután nem maradt más hátra, mint hazaindulni.

Több mint 20 órás folyamatos buszozás után ismét iskolánk előtt találtuk magunkat, ahol már nagyon vártak szeretteink.

Egy külföldi tanulmányi kirándulás eredményességét a szervező tanárok szakmai felkészültsége, elkötelezettsége, a diákok igényeinek megfelelő programok, az előkészítő és a helyszíni munka alapossága, a tanulók érdeklődése a kirándulás anyagi forrásainak mértéke éppúgy meghatározza, mint az időjárás. A legfontosabb szempont azonban talán mégis az, ha a diákok maradandó emlékeket, életre szóló élményeket szereznek és látókörük úgy tágul ki, hogy felébred

bennük az új, a más iránti fogékonyság, ha a sok szép új élménytől feltöltődve megérik, hogy mindenütt jó, de legjobb otthon. Mert akkor nem csak szárnyakat, de gyökereket is adtunk számukra.

*Füzeséri Andrea
tanár*

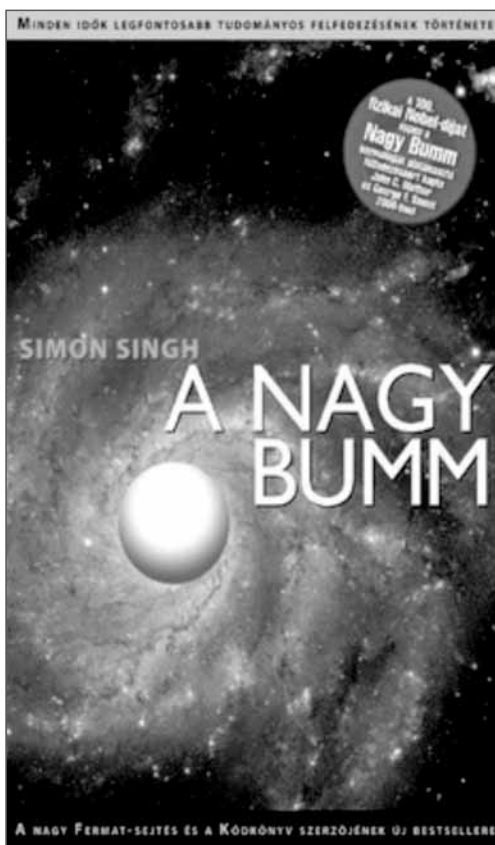

Könyvismertető

Simon Singh: A Nagy Bumm

– Minden idők legfontosabb tudományos felfedezésének története című könyvéről

Aligha tévedek, ha azt mondom: nincs a világon még egy olyan témakör, amiről ennyit írtak, beszéltek, gondolkodtak, mint a világ keletkezésének megfejtése. A gondolkodó emberi elme a civilizáció kialakulása óta kutatja: honnan jövünk, merre tartunk? A legfontosabb írott emlékeink is e tárgy köré fűződnek: valamennyi vallás alapja a teremtésmítosz, a világ létrejöttének magyarázata. Példaképpen az Ószövetséget, a Védákat, a Kalevalát vagy a germán, azték, görög, japán forrásokat említhetném. A modern tudomány a megfigyelés és elemzés módszereivel, a technikai berendezések fejlődésével újabb elméletet alakított ki: az ősrobbanás elméletét. Simon Singh könyve azt az utat mutatja be, hogyan jutott el az emberiség az univerzum belső titkainak felfedezéséhez. Nem ő az első, aki az olvasóközönség számára közérthetően kíván eligazodást nyújtani a természettudományok fejlődésének útvesztőjében: elegendő Stephen Hawking, Martin Rees, Richard Dawkins, John Gribbin, Paul Davies, John D. Barrow könyveire gondolnunk. Valamennyi említett szerző másképpen nyúl a lehetőségekhez: Hawking az elmélet oldaláról, Davies a tapasztalatok oldaláról közelíti meg a világegyetem keletkezését. Singh a történet kiváló elmesélője, a kezdetektől az 1990-es évekig. Összefoglaló mű, a történelmi korszakok sajtóságaira felfűzve: Megtudhatjuk, hogyan látta a világot az ókori civilizációk teoretikusa, a középkor tudósa és a 20. század embere. Stílusában a hétköznapi emberhez szól, nem akar sem tudományoskodó, sem felületes lenni. Megérthetjük a laposnak elképzelt Föld működését, a geocentrikus ptolemaioszi világot, Galilei – Kepler – Newton mindinkább dinamikus alakuló univerzumát. Külön erénye a könyvnek, hogy az elképzeltéket a tapasztalatok fényében táblázatokban értelmezi: Mire adott magyarázatot, mire nem, és mik azok a tények, amelyek elkerülték a tudósok figyelmét. Ugyanakkor betekintést kaphatunk a fejlődő tudomány történeti, gazdasági, politikai hátterébe is: nem belemagyarázva, hanem keretként szerves egy-

Kiadó:	Park Könyvkiadó Kft.
Oldalak száma:	624
ISBN:	9789635307808
Kiadás éve:	2007
Fordító:Dr.	Szécsényi-Nagy Gábor

forrás: http://www.libri.hu/konyv/simon_singh.a-nagy-bumm-1.html

ségbe forrva láthatjuk a tudósok lehetőségeit, küzdelmeit, a középkori Európában eluralkodó katolikus egyházzal vívott küzdelmeiket, vagy a sztálini Szovjetunió terrorjában, a hitleri Németország diktatúrájában elszenvedett bukásaikat. Mégsem nyomasztó a mű hangvétele, az író apró humoros vagy meglepő anekdotákkal mutat rá nagy emberek kisszerű viselkedésére, belső konfliktusaikra, mindarra, ami az olvasót megragadja ebben a tudományos fejlődést bemutató történetben. A csillagászat, a fizika iránt érdeklődők sem csalódhatnak: megtudjuk hogyan működik a gravitáció, mi az a relativitáselmélet, a Doppler effektus, a CMB sugárzás.

Természetesen kiderül, hogy a Fred Hoyle által ironikusan megalkotott Big Bang (Nagy Bumm) hogyan vált a legismertebb tudományos kifejezéssé az egész világon. Azon ritka könyvek egyike, amelyik alapszintű matematikai, geometriai ismeretekkel is megérthető. Hawking több késői könyve már érthetetlen a laikusok számára, sok esetben csak a mátrixalgebra és a tenzoranalízis ismerői által követhető, azonban Singh ellenállt a kísértésnek, hogy komoly matematikai alapokkal támassza alá a legutolsó korok elméleteit. Ki kell emelnem a könyv erényei között, hogy kiválóan mutatja be a tudomány működését: A tapasztalat – elmélet – korrekció ciklikus hármasa mindvégig nyomon követhető, és persze szó esik a véletlen felfedezés, a szerencse szerepéről is. Egyetlen lendületes ívbé foglalva jutunk el a teknősbéka hátán nyugvó Földtől a zárszóban leírt multiverzumig, amely már a 21. századi tudományának kihívásairól mutat részleteket. Láthatjuk, hogy a világ tudományos fejlődése egyre gyorsulva halad, egyre jobban megmagyarázza a részecskék és a galaxishalmazok rejtett világát. Az epilóguson túl tárgy- és névmutató, kislexikon és ajánlott irodalomjegyzék egészíti ki az öt fejezetre tagoló könyvet.

Kinek javaslom, hogy kézbe vegye ezt a könyvet? Természetesen mindenkinek, aki érteni kívánja az a világot, melyben él, aki tudni szeretné a különbséget hiedelem és tudomány között, aki tudatosan kívánja felépíteni jövőjét és eközben tanulni szeretne még, aki számára még mindig megmaradt a kérdés gyermekkorából: Honnan jövünk? Merre tartunk? Némi irodalmi fordulattal úgy is mondhatom, hogy már megírták a csillagokban.

Reflexió

Simon Singh: A Nagy Bumm című könyvéről a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium évkönyvébe írtam az ismertetőt. Mivel sokat olvasó embernek tartom magam, igyekszem a tanítványaim felé is közvetíteni a könyvek szeretetét. Természetesen nem tagadom meg elhivatottságomat a természettudományok felé. Tapasztalataim szerint azokat is érdemes megszállítani egy könyvismertetővel, akik inkább humán beállítottságúak, ők sok tekintetben inkább alkotnak olvasóközönséget, nem riasztja őket a méretbeli terjedelem. A digitális könyv elterjedése óta, egyáltalán nem nehéz hozzájutni érdekes olvasmányokhoz, egy kisebb e-book olvasó 200g tömegével a legkisebb táskában is elfér, mintegy 1500-3000 kötet tárolható rajta .epub, .azw3, vagy .prc formátumban. Sőt microSD kártyával akár 10 000-re is növelhető az elérhető állomány. Sajnos tapasztalom, hogy a tanítványaink keveset olvasnak. A szövegértési kompetenciájuk azonban más módon középiskolában már csak nagyfokú tudatossággal fejleszhető, melynek első lépése a stabil olvasási készség. Noha tanítványaink a város legjobb általános iskoláiból kerülnek ki, mégis gondot jelent néhányuknak az írott szöveg értelmes időn belüli elolvasása. A hangos olvasásról még nem is ejtek szót. Véleményem szerint a legnagyobb problémát az időkorlát okozza: az általános iskola 5-8. osztályában már olyan nagy mennyiségű tananyaggal kell megbirkózni, hogy az olvasási készség elmélyítése nem történik meg. Az olvasáshoz kapcsolódó pozitív megerősítést az irodalomoktatás gátolja leginkább. A kötelező olvasmányok az általános iskolákban nem alkalmazkodnak a 21. századi fiatalok életviteléhez. Szerintem sokkal több kortárs író művének megismerésére lenne szükség, amelyek szókincsükben, mondatszerkezetükben megfelelnek a korosztályi sajátosságoknak. Mindenesetre ahol lehet, amikor csak lehet, módot keresek arra, hogy felébresszem tanítványaim érdeklődését a könyvek iránt.

*Chriszt Gyula
igazgató*

Olvassunk!

Haladó nyelvi csoportjaimban gyakran elhangzik a kérdés, hogy milyen könyvet vagy filmet ajánlanék diákjaim számára. Szorgalmas tanárként ezen a területen is igyekszem fejlődni, és ezzel tanulóimat is fejleszteni.

Daniel Gattauer: Gut gegen Nordwind (Gyógyír északi szélre) című email-regénye az egyik, amit jó szívvel ajánlok mindenkinek, aki szeret olvasni. Ha külföldre utazom, mindig betérek egy könyvesboltba, hátha felfedezek valamit. Ezt a könyvet egy bécsi könyvesbolt eladója ajánlotta, miután elmeséltem neki, hogy olyan könyvet keresek, ami eredeti német vagy osztrák, élvezhető és külföldi fiatalok számára is érthető. Már a vonaton visszafele elkezdjük olvasni a csoporttal és a könyv sajátos humora azonnal magával ragadott minket. Emmi és Leon levélváltásain hol nevetünk, hol sírunk, és végig szurkolunk, hogy szerelmük beteljesedjen. Számomra az is nagyon érdekes volt, ahogy megvalósítja írói elképzeléseit és szándékait Gattauer abban a sajátos struktúrában, amit az emailek adnak. A regényből színdarab is készült, amelyet néhány évvel ezelőtt a Vidor Fesztiválon a nyíregyházi közönség is láthatott. Természetesen tanítványaimmal megnéztük a darabot. Nagyon jónak találtuk a pesti társulat előadását.

Forrás: <http://www.amazon.co.uk/Gut-Gegen-Nordwind-Daniel-Glattauer/dp/3442465869>

Egy másik kedves email-regényem Cecelia Ahern: Love, Rosie című műve. A.P.S. I love you írónője ezen regényének lapjai egy egész élet sorsát: örömeit és bánatait, kudarcait és sikereit tárják elénk. Rendkívül élvezetes, mivel sok akciót és drámai feszültséget visz a két főszereplő leveleibe, tehát egy térben és időben behatárolt keretbe, az írónő.

A levélregénynek vannak hagyományai az irodalomban. Francia szakon is kellett olvasnunk néhányat. A kötelező olvasmány persze nem tetszett annyira, mint Laclos: „Veszedelemes viszonyok” című műve, amiből nagy sikerű film is készült.

Jó olvasást kívánok!

Forrás: <http://moly.hu/konyvek/cecilia-ahern-love-rosie>

*Marcsekné Turcsán Krisztina
tanár*

Lázár Ervin teremtményei – A Négyszögletű Kerek Erdő világa

(a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium hetedikeseinek)

Nem könnyű Lázár Ervinről „tudományos”, „felnöttes”, „komolykodó” dolgot írni. Talán nem is szabadna. Hiszen a gyerekek számára, akiknek a kezébe adjuk ezeket varázslatos történeteket, úgysem kell semmit magyarázni. Mert minden tiszta és érthető. A szomorúság és a vidámság, a bátorság és a félelem, az öröm és a bosszúság, a kerek és az egyenes: minden-minden ott van ezekben a külön mesékben, világosan, egyértelműen.

Ha mégis mondani kell valamit, hát: dömdödöm. Mindezt óvodás korunk óta tudjuk. Csak persze mi felnőttek időközben sok mindent elfeledtünk. Ezért kell újra kifürkészni, mit is gondol Mikkamacka, aki nélkül valahogy minden szürkébb, szegényebb, lassúbb lenne, mit nem old meg Aromo a fékezhetetlen agyvelejű nyúl, hogy miért olyan jó a szíve Szörnyeteg Lajosnak, hogy miért nem tud megülni egyhelyben Nagy Zoárd, a lépkedő fenyőfa.

Lázár Ervin világa szintiszta mese. Lázár Ervin világa szintiszta valóság. Mind a két állítás igaz, s ezt megintcsak akkor látja be a felnőtt, ha képes visszautazni gyermekkora mozgalmas, pezsgő éveibe, s úgy látni a világot, ahogy arra csak azok a csöppségek képesek, akik szerint még mindenben lélek lakozik, akik szerint a jó erősebb és győzelmesebb a rossznál.

Játék, humor nélkül nincs igazi komolyság. Lázár Ervin úgy mesél, hogy közben két lábbal a földön marad, csakúgy mint lelkes teremtményei és még lelkesebb olvasói, a gyerekek.

Azt is a gyerekektől lehet igazán megtanulni, hogy csak a megfáradt felnőtt számára léteznek unalmas, szürke vidékek. Nekik, a kicsiknek minden bejárt zug csodás hely. Hátha még a képzelet és a hit föl is erősíti ezeket a csodákat! A Négyszögletű Kerek Erdő így lehet mindannyiunk számára az élet, a szeretet, a békés összefogódzás misztikus helyszíne mindaddig, amíg lesz, aki érti Ló Szerafin, Vacskamati és a többiek becses szavait.

***

A Négyszögletű Kerek Erdő 1985-re vált egységes szerkesztett mesekönyvvé. Szereplői és történetei Lázár Ervin más munkáiban megjelentek már, egységes világgá viszont a könyv című választott fikatív tér formálta a szereplők kapcsolatrendszerét.

Pompör Zoltán szerint „*A Négyszögletű Kerek Erdő* nemcsak nyelvi és formai, hanem világképi szempontból is a legegységesebb, az előző mesék morális világát összegző, betetőző kötet. Olyan kulcsfontosságú motívumok kerülnek újra középpontba, melyek Lázár Ervin első két évtizedének munkásságában érlelődtek, azonban *A Négyszögletű Kerek Erdő*ben megfogalmazott értékrend a következő húsz év munkáira is előremutató hatással van. A magánnyal szembenálló közösségi lét fontossága, a szeretetmitológia, a mesélő attitűd formai sajátosságai, a játék mint lélekmentő tevékenység mind-mind fontos elemei voltak a korábbi Lázár Ervin-szövegeknek. Mindezen túl az Erdőbe érkezés egyfajta végállomásnak is tekinthető a magány elleni harcban: a szöveg narrátorát biztonságban tudhatjuk, hiszen a veszedelmek elől a *Négyszögletű Kerek Erdő*-be menekítette egy gyermekforma macska.”¹

A kötet cím egyszerre örzi meg és állítja ironikus távlatba a mesei világteremtés kiinduló alappoznatát, az epikus tér koordinátáinak felvázolását. A kerek erdő mint egy másik világ egyaránt lehet a védelmező ős-éden profán leképezése, vagy egy fenyegető lényekkel teli ellenséges

¹ POMPÖR Zoltán, *A hétfejű szeretet*, Kiss József Kiadó, 2008.

közeg. Lázár Ervin olyan világot teremt életre hívott hőseinek, ahol a reális tér-idő dimenzió érvényét veszti, szertefoszlik, így törvényei sem béklyózzák az ebbe a világba átkerült szereplőket.

Bence Erika Szijj Ferenc *Szuromberek* királyfi című művéről szólva hozza összefüggésbe a közvetlen előd Lázár Ervin és a múltbéli párhuzamok, így Exupery és Milne szövegeit. Ezek a művek az elemzés szerint „egy olyan eredeti, a hétköznapiságtól levált és elhatárolódó világ letéteményei, amelyeknek megértéséhez az anyagi kötöttségektől megszabadult képzelet és beleérző/beleegyező befogadói magatartás szükséges: mindenekelőtt a gyermeki létdimenziók átélésére való ráhangoltság. Ennek parabolisztikus megjelenítése az elefántot emészítő óriáskígyó képzete Saint-Exupéry művében. E világok az idődimenziók jelentette kötődésektől is mentesek: a Százholdas Pagony „öröktől fogva” létezőként mutatkozik meg. A sivatag létének térbeli és időbeli koordinátái is elmosódnak. A Négyszögletű Kerek Erdőnek nincsenek, mint ahogy Sziromkarszágnak és Berekországnak sem, reális határai.”²

A Négyszögletű Kerek Erdő Tarbay Ede közelítése³ szerint az áthangolt népmesei hagyomány által felvázolt tér, s a szerző ezen tér lakóinak lélektanilag árnyalt belső változásait mutatja meg mesei vészhelyzetekben. Fontos hangsúlyozni, hogy maga Lázár Ervin erősen ózdkodott a népmesei hagyománnyal való mechanikus összevetéstől. A naplójában a következőket veti kritikusai szemére: „Nem tudom mi jött rájuk. Hát persze! Aki a mesét próbálja utánozni, olyan, mintha népdalt akarna írni. Ami a mitológiából, múlt kódéból hoz üzeneteket, évszázadokon át tökéletesedett (és persze tökéletlenedett is, amikor már bizonyos utalásait senki sem értette), éppen ezért utolérhetetlen és megismételhetetlen. Ez világos. De miért képzeli a fura urak, hogy például en népmesét akarok utánozni? Netán írni? Dehogyan akarok. Én egy történetet írok, ami nem műmese, hanem éppen olyan irodalmi alkotás, mint bárki más íróé. (...)”⁴ Egy korábbi naplójegyzetében pedig így nyilatkozik saját történeteiről: „Nincsen farka, füle se, / ez egy szegény műmese.”⁵

Komáromi Gabriella monográfiájában olyan életműről értekeznek, „amelynek szövegvilágában sajátosan keverednek a külső valóság és a képzelet elemei. A két világ között gyakoriak az áttűnések, átfordítások. A tónusok intenzitása független az ábrázolt világ valóságfokától.” – „Négyszögletű Kerek Erdejéről elmondható, hogy ennél az erdőnél semmi sem fejezte ki jobban azt a világot, amelyben éltünk. Abszurd ez az erdő: „kerek” és „négyszögletes”.⁶

Az abszurditás Lázár Ervin könyvének esetében tagadhatatlan, de a címet egyszerűbben is értelmezhetjük, ha a népmesék szövegkezdő formulájával vonunk párhuzamot: „Hol volt, hol nem volt”, vagyis egy létezőn túli létezhető, elképzelhető, fiktív világban volt mindaz, amiről a mese szól. Olyan világ ez, ahol a lehetetlen is megvalósulhat, ha van mögötte hit és akarat, szavakkal bármi létrehozható, vagyis – a Lázár Ervin által teremtett erdőt tekintve – a kör négyszögesíthető.

A kötet nyitányában (a *Bemutakozunk* fejezetben) a szerző-narrátor ugyanolyan könnyedséggel és természetes egyértelműséggel lépi át a realitás-fikcionalitás határát, mint az az idézett mesekezdő formulában történik. A névadással – pontosabban megnevezéssel – egyszerre, minden részletében életre kel az erdő. „– Az ott a Négyszögletű Kerek Erdő – mutatott előre Mikkamakka, s tudtam, ha benn leszünk a fák közt, már meg vagyok mentve. Bent az erdőben aztán kiszuszogtuk magunkat, s megfordultunk. Lássuk csak, hol az a Szomorúság! Ott volt mögöttünk. De már oszladozott, foszladozott, sápadozott, halványodott. Eloszlott lassacskán, mint a köd.”⁷ – Így zajlik le a határátlépés a könyvben, s az erdőről a nevéen túl nem is tudunk meg már sokkal többet. Mert az maga az elvont menedék, a biztonság, a tér, amelyet persze a benne létezők tettei, szavai

² BENCE Erika, *A népmese és a modern mese között: új meseírás*, Hid, 2003, 283.

³ Tarbay Ede, *Lázár Ervin sajátos világa = Gyermekirodalomra vezérlő kalauz*, Szent István Társulat, Budapest, 1999, 312.

⁴ Lázár Ervin, *Napló*

⁵ Lázár Ervin, *Napló*

⁶ Komáromi Gabriella, *Lázár Ervin élete és munkássága*, Osiris Kiadó, Budapest, 2011, 240.

⁷ Lázár Ervin, *Napló*

töltenek meg élettel. Nem utópisztikus éden, hanem esély és lehetőség a kezdésre, újakezdésre. Az elillant szomorúság a magunk mögött hagyott tehetetlenség-érzet, a Négyszögletű Kerek Erdő pedig a tettek lehetősége, a sorsformálás esélye azoknak, akiket ide kellett menekítenie Mikkamakkának, hogy új életet, sőt hogy egyáltalán életet, saját életet kezdjenek.

Pompor Zoltán szerint a „külvilág kizárásával létrejövő közösség tagjai először önmagukkal, majd egymással kerülnek konfliktusba. Az egyes epizódok pergő párbeszédeiből megismerhetjük az erdőlakók csökönyös természetét, kalandjaik azonban a kisszerű vitákon túlmutatva a másik elfogadásának tanulásáról szólnak, arról, milyen nehéz feladniuk úgy önmagukat, hogy valami értékesebb részesévé válhassanak, ennek az elfogadásnak lesz az alapja a szeretet. „Mert tudja, hogy szükségünk van rá” – hangzik Mikkamakka egyszerű magyarázata a közösség erejéről, hiszen a barátok bármennyit veszekednek is, attól barátok, hogy számíthatnak egymásra. Mikkamakka kulcsfontosságú szereplője a történetnek, a Micimackó Róbert Gidájához hasonlóan kicsit kívülről, a felnőtt perspektívájából szemléli a történeteket.”⁸ Nem témája az előadásnak, de szükséges éppen itt rámutatni Lázár Ervin nyelvi – névadó fantáziájának játékoságára. Mikkamakka névadója Lázár Ervin unokaöccse, Szabó Kristóf.⁹ Arról kapta a nevét, hogy gyerekként a macskájuk nevét, a Miskamaeskát Mikkamakkának ejtette. Vaeskamati Macska Vathy, (vagyis a szelburdi macskának ábrázolt író-feleség: Vathy Zsuzsa). (A nevek további – csaknem teljes elemzését Gecsey Sándorné *Írói névadás Lázár Ervin műveiben* című könyve szolgáltatja.)

A Négyszögletű Kerek Erdő világába való átmenet alapkérdései – Alföldy Jenő tanulmányát idézve – a következők: – „Hol ér véget a valóság, hol kezdődik a mese? Mikor hat eleven erőként a képzelet? Mit kell tennünk, hogy el ne mulasszuk a velünk történő csodákat, s hogy bele ne essünk a Gonosz csapdjába? Milyen furfangokra van szükségünk ahhoz, hogy eligazodjunk a valóságos és az álmvilágban? Miként játszhatjuk át egyiket a másikba, hogy megláthassuk a valóság varázslatait és a csodák valóságát? A lélek ismerőjeként Lázár költői válaszokat adott e kérdésekre.”¹⁰

Hozzátehetjük ehhez, hogy Lázár Ervin nyilatkozataiban komoly prózapoétikai kérdésekre is költői válaszokat adott, melyek azonban – a játékos ironián túl – mindig valami természetes gyermeki igazsághoz vezetnek vissza bennünket. A Délmagyarországban például így válaszolt a Négyszögletű Kerek Erdő realitását-irrealitását firtató kérdésre: „A szülőföldemen élő, Tolna megyei gyerekek is írták nekem, hogy a kicsi falum mellett megtalálták a négyszögletű kerek erdőt. Eddig ugyan soha senkinek nem mondtam el, de ha már rákérdezett, elárulom, az erdő Pécel és Gödöllő között található. Akkoriban Pécelen laktunk.”¹¹ A szerzői választ továbbgondolva könnyen belátható, hogy a kerek erdőt bármely gyerek – s talán néhány arra érdemes felnőtt is – megtalálja, mégpedig ott, ahol a legerősebben, legkitartóbban keresi. A mesei terekhez, így a Négyszögletű Kerek Erdőhöz is, nem az író vezet oda a gyermek olvasót, hanem – amit egyébként alkotó módszere legfontosabb elemének tart – a gyermekek fogják az író kezét, ők inspirálják.

Nevek, karakterek, helyzetek hosszú évtizedeken át tartó alakulástörténete csúcsondik ki az 1985-ös *A Négyszögletű Kerek Erdő*-ben. Az alakulástörténet megismerése talán csak a szenvedélyes filológus érdeke, legalábbis ha abból indulunk ki, hogy az értelmezésben hivatásos irodalomtörténészként sem kelhetünk versenyre egy 9-10 éves gyermekkel. Mert számukra Nagy Zoárd egyszerűen és magától értetődően a lépkedő fenyőfa, s abban sincs semmi különös, hogy nem tud egy percre sem egyhelyben megmaradni, hogy űzi a kíváncsiság, hogy egész lényre kutató nyugtalanság, s hogy végül azért mégiscsak jó lenne arra a meggondolatlanul elhagyott otthonos sziklás hegyoldalra rátalálni. De nem lehet, s ez már annak az ifjúnak a felismerése, aki kiszakad a

⁸ POMPOR Zoltán, *A hétfejű szeretet*, Kiss József Kiadó, 2008.

⁹ <http://nepszava.hu/articles/article.php?id=9606&print=1>

¹⁰ ALFÖLDY JENŐ 2007. A szeretet lángelméje. Lázár Ervin (1936–2006). Kortárs 2. sz.;

¹¹ http://www.delmagyar.hu/belfold_hirek/a_mese_fel_alma_-_interju_lazar_ervinrel/111140/

gyermekkor időtlenség-érzetéből, s aki az író-narrátor hangján kénytelen ezt az egyszerre felemelő és megrázó élményt kimondani: „*Othon aztán úgy érezte, hogy ez nem ugyanaz a völgy, nem ugyanaz a folyó, s a tölgy se meg a bükk se ugyanaz. „Ez nem ugyanaz a hely, ahol születtem!” – kiáltotta, és nekivágott a világnak, hogy megkeresse azt a völgyet, azt a folyót, azt a bükköt és azt a tölgyet.*” Ahonnan Nagy Zoárd, a fenyőfa elindult, az az öröklét. A mítoszok és a gyermeki tudat biztonságos örökkévalósága, melyet elvett tőlünk a vágyott és felismert idő. Ez, és a többi szereplő előéletéből levonható többi bölcselkedő következtetés persze már nincs benne a könyv történeteiben. Talán azért, mert ezek a következtetések már meghaladják a gyermeki tudat és psziché képességét, teherbírását a végső felismerés kimondására. A határponthoz viszont eljutnak, s ezt érzik is. Itt következik a Lázár Ervin-i deus ex machina: a szerző-narrátor félbeszakítja az egyébként is traumatikus töréspontjához érkezett történetet, s Mikkamakka segítségével átvezeti a szereplőt abba a fiktív világba, amely kellő védettséget ad az erőgyűjtéshez, a személyes sors újrastrukturálásához, vagy egyszerűen csak a megnyugváshoz.

A fent említett szenvedélyes filológushoz visszatérve: Alföldi Jenő meséli el a név keletkezésének történetét: „Egy Nagy Zoárd nevű kritikus több ízben is beküldte az Élet és Irodalom szerkesztőségébe valahonnét vidékről rövid, ám bátor és leleplező bírálatait olyan írókról, akiket jobára csak a főhivatalokban szerettek akkoriban, a hatvanas és hetvenes évek fordulója táján. Ezeket sosem közölte a lap, de Lázár Ervin elolvasta őket kéziratban. Úgy gondolta, hogy valamiképpen kifejezi elismerését a megvesztegethetetlen kritikusként, akinek szokatlan keresztnéve a szóhangulatával is kifejezi a »ténylegesen tisztá« szigorúságot. Fogalmam sincs, mi lett ezzel az irodalmárral»¹² A kötetben még egy kritikus-irodalmár neve is megbúvik, hiszen a félelmetes pomogácsok (így, többes számban, csupa kisbetűvel) Pomogáts Bélának köszönhetik elnevezésüket.

Az írás miéértéről a Népszavának adott interjújában Lázár Ervin a következőket mondja: „amikor mesét kezdtem írni, nem azzal ültem le, hogy nagy és örök kérdésekre fogok választ adni. Nekem magamnak volt valami problémám, kibontani vagy megoldani valóm. Azért írtam meg egy-egy mesét, mivel úgy éreztem, utána könnyebb lesz létezniem. – Lehet, hogy ezek az élet kis kérdései voltak. Nem is ez a lényeg.»¹³ Még visszafogottabb, mikor elbeszélő-szereplőként a Négyszögletű Kerek Erdőbe érve először szólítja meg új közösségének tagjait: „Egyszer csak a nagy lármában hozzám fordult Mikkamakka. – Akartál valamit mondani? – Csak azt akarom... csak annyit akarok – dadogtam a hirtelen felzengő csendben –, hogy dömdödöm.” A cselekmény koreográfiája szerint ez Lázár Ervin erdei programbeszéde. Dömdödöm. Egyetlen szó, s akitől az író tanulta, maga is mesei figura, aki megértésre és elfogadásra vágyik. Pompor Zoltán értelmezésében Dömdödöm figurája arra figyelmeztet, hogy „új szeretetnyelvet kell megtanulni, bele kell helyezkedni a másik gondolataiba, hogy a befogadó képes legyen dekódolni ezt az új nyelvet. A közösség tagjai természetesen értik Dömdödöm titkos nyelvét, megértéséhez különösebb képességekre nincs szükség, elég, ha nyitott füllel és szívvel figyel az ember. Így értheti meg egy csapásra a „dömmögést” a Szomorúság elől az erdőbe menekülő felnőtt, ugyanakkor azok, akik csak magukkal vannak eltelve, képtelenek helyesen érteni, mit is akar mondani Dömdödöm.»¹⁴ Dömdödöm nagy leleménye az egyszavas nyelv, a beszéd végletekig lecsupaszított és megtisztított változata. Az elhallgatás határán mozog, ahol újra megerősödhetnek a nyelv előtti vagy éppen nyelven túli gesztusok. Ottlik Géza *Iskola a határon* című regényét idézve: „Nem jók a szavak. Valahol talán tudja a dolgokat, szavak nélkül; s ezért nem szeret magyarul beszélni. Minél jobban ritkulnak a szavak, annál jobban sűrűsödik az igazság; s a végső lényeg a hallgatás táján van, csak abba fér bele.” A végső lényeg Lázár Ervin regényében: dömdödöm. Avagy amiről nem lehet beszélni, arról hallgatni kell. A Ke-

¹² ALFÖLDY JENŐ 2007. *A szeretet lángelméje. Lázár Ervin (1936–2006)*. Kortárs 2. sz.; <http://www.kortaronline.hu/0702/alfoldy.htm> (2009. 09. 14.)

¹³ <http://nepszava.hu/articles/article.php?id=9606&print=1>

¹⁴ POMPOR Zoltán, *A hétfői szeretet*, Kiss József Kiadó, 2008.

rek Erdőben ez mindenféle logikai-filozófiai traktátus nélkül is evidens. Lázár Ervin a rajta számon kért nagy igazság, nagy világmagyarázat elmaradását így magyarázza: „Sokan számon kérik rajtam a »nagy művet«. Csak azt tudom rá válaszolni: az én nagy művem ez a kicsi.” Ezt szimbolizálja és foglalja össze Dömdödöm nyelvi tisztasága és tisztessége, s ezt képviseli Mikkamakka mindig szituációhoz kötődő, tehát mindig konkrét *kis* kérdésekre megoldást kereső magatartása.

Nagy a kísértés *A Négyszögletű Kerek Erdő* mitopoétikai, narratológiai, mesetipológiai vizsgálatára. Részben a szöveg tiszta egyszerűsége, részben Lázár Ervin alkotói tartózkodása a teoretikus szövegformálástól óvatosságra int az ilyen irányú interpretációt illetően. Annyi azonban mégis kimondható, hogy *A Négyszögletű Kerek Erdő* két világ között nyit átjárót, s a nagyobb hangsúlyt éppen a mesei eszközökkel teremtetett fiktív világra helyezi, s a mi tapintható realitásaink mindössze egyetlen oldalt kapnak a történetben, a bemutatkozó fejezet első oldalát. A világok közötti átjáró, a másvilágjárás végtelenül gazdag szöveghagyománya kínálkozik a kompozíció párhuzamaként. Mikkamakka alakjában pedig talán még a hermészi lélekvezető karaktere is felsejlik egy pillanatra, aki – ahogy Kerényi Károly fogalmaz – az élet kibúvóit keresi, a halálos ellentétek feloldására, a határok és törvények titkos áthágására törekszik, akinek másik neve: fájdalmat nem okozó, s akinek fő fegyvere az erőszak helyett a leleményesség és a szárnyaló könnyedség.

Állatok-e *A Négyszögletű Kerek Erdő* lakói? (A kérdést természetesen meg kellett volna előznie az előző bekezdésben megkockáztatott műfaji, mesetipológiai közelítésnek: mese-e, s ha igen, akkor állatmese-e, és ha igen, mesefűzér vagy meseregény-e a könyv, s ha igen, mennyire alkalmazhatók a propp által javasolt fogalmak, így elsősorban a funkciók a szereplők értelmezésében. Propp szerint „funkción a szereplők cselekedetét értjük a cselekményen belüli jelentése szempontjából. A mese állandó, tartós elemei a szereplők funkciói, függetlenül attól, ki és hogyan hajtja végre őket.” Ezen problémák vizsgálatát jelen dolgozatomban azért mellőzöm, hogy visszatérhessek a szereplőket érintő alapkérdésemhez, tehát: Állatok-e *A Négyszögletű Kerek Erdő* lakói?)

Állatok, ha a szót a latin *animal*, *animalis* avagy a lélekkel bíró lény fogalmának tükörfordításaként kezelem. Lélekkel bíró lények, de sem nem biológiai értelemben vett állatok, sem nem emberek. Ló Szerafin, Vacskamati, Bruckner Szigfrid és társaik többek ugyan mesei funkcióknál, de kevesebbek a lélektanilag következetesen megformált személyiségnél. Kevésbé ugyan, mint Milne Micimackójának világában, de itt is érezhető valamennyire a szereplők tárgy- vagy inkább bábszerűsége. Milne regényében ennek több határozott jelzését is látjuk, így rögtön az elején, amikor Róbert Gida az akkor még plüssjáték Micimackót a lábánál fogva, tárgyként húzza, úgy hogy a mackó feje koppan is a lépcsőfokokon, vagy amikor visszaszegezi Füles leszakadt farkát a helyére. Lázár Ervin teremtményei viszont semmiképpen sem tárgyak. A lélek, az anima mindegyikükben erőteljes, mindvégig ő uralja az anyagot, és egy pillanatra sem fogyatkozik, egy pillanatra sem távolodik el a testtől.

Lázár Ervin teremtményeinek bábszerűsége alig érezhető, hiszen a szerző ügyel arra, hogy lélek irányítsa őket. Itt is érvényes, amit Heinrich von Kleist ír a marionetról szóló esszéjében: a bábu „súlypontjának a mozgásvonala nem más, mint a táncos lelkének az útja, mely útra, ezt nem kétli, sehogy másként nem találhat rá a bábjátékos, csak úgy, ha behelyezi magát a marionett súlypontjába, más szóval, ha táncol.” Táncol, vagyis él, érez, gondolkodik, cselekszik. Ad a maga emberi lelkéből

Kérdés végezetül, mit is az állati a Kerek Erdő lényeiben? Állati a történelem előtti, idő előtti, ősi és eredendő ártatlanságuk. Mert – ahogy Földényi F. László fogalmaz egy esszéjében – az állatok nem ettek a jó és rossz tudásának fájáról. Talán ezért oly megnyugtató a közelségük. Itt is, most is, Nyíregyházán. Dömdödöm.

Gerliczki András
tanár

DIÁKJAINK ÍRTÁK

Rendhagyó biológia és kémia óra a 10.B osztállyal

„Az ember alkotta anyag- a XXI. század anyaga”

Magyar Tudományos Akadémia

Ebben az évben immár második alkalommal vehettünk részt a Magyar Műanyagipari Szövetség által rendezett konferencián. A rendezvénysorozat – amely 3 éve indult útjára – helyszínéül a Magyar Tudományos Akadémia székházát választotta. Az ember alkotta anyag csodálatos világának megismerésére invitáltak bennünket, a kezdetektől a legújabb kutatásokig. Gimnáziumunkat a 10.B osztályból négy tanuló képviselhette: Bálint Orsolya, Nagy Péter, Sum Csaba és Szerényi Zoltán.

A tudományos nap célja a polimerekkel kapcsolatos ismeretszerzés folytatása, tájékoztatás az iparág fejlődési irányairól, s a műanyag megbecsüléséről, amely az emberiség életminőségének javításában kulcsszerepet játszik.

Kell-e félni a műanyagoktól? Miért félünk tőlük?

A konferencián megtudhattuk a szakemberektől, hogy a polimer korszak határán állunk, és már a XX. század technikai vívmányait sem tudta volna megvalósítani az emberiség műanyagok nélkül.

Mi lenne, ha egy napra eltűnne az életünkben a műanyag?

Tehetetlenül néznénk körül a világban, ha le kellene mondanunk a fogkefényről, nylon harisnyánkról, metrókapaszkodóról, mobiltelefonjainkról vagy esetleg kompozit repülőgépszárnyakról. Mégis sokan negatívan nyilatkoznak e pótolhatatlan, korszerű anyagról. Pedig itt megtudhatuk, hogy a „műanyag” a „műszaki anyag” rövidítéséből jött létre és csak egy rossz beidegződés, hogy az anyag „mű”, azaz nem valódi. A műanyagok nem környezetszennyezőek, mi emberek vagyunk, akik szennyezzük környezetünket, többek között műanyagokkal is. A konferencián a szak-

emberek igazolni szerették volna a közvélemény és a sok középiskolás diák előtt, hogy a modern technika és az ökológiai egyensúly közötti ellentét feloldható. Az eredményesség elérésében viszont nekünk, tanároknak és diákoknak, ... embereknek komoly felelősségünk van. A polimereknek értéke van, de meg kell tanulnunk kezelni őket az életciklusuk lejártá után is.

A konferencián a tudósok, szakemberek rendkívül színes és közérthető előadásokban méltatták a műanyagok fontosságát és jelentőségét. Levetítették számunkra Prof. Dr. Oláh György, kémiai Nobel-díjas tudós videóüzenetét, amelyet a konferencia alkalmából küldött a résztvevőknek.

Szerényi Zoltán, Bálint Orsolya,
Sum Csaba, Nagy Péter

Nagyon megörültem a hírnek, miszerint én is részt vehetek az MTA-n, az „Ember alkotta anyag” című előadásorozaton. Bőven elég lett volna nekem egy kis tárlatvezetés is az épületben, hogy levegyenek a lábamról, de sokkal több mindenben lehetett részem ezen az előadáson.

Szervezetten utaztunk Budapestre Nyíregyházáról több iskolával együtt. Az Akadémián több helyre kiplakátolt Wi-Fi jelszavakkal fogadtak bennünket, ami megadta a családi légkört. Viszont nem sok időnk volt nézelődni a gyönyörű épületben, kezdődtek az előadások. A sok kedves köszöntő után elhangzott idézet nagyon megtetszett: „A legjobb befektetés, a fiatalságba való befektetés!”

Többször is hangsúlyozták, hogy nem kell félnünk a műanyagoktól, és azok használatától, hiszen jövőnkben valószínűleg még inkább meghatározó szerepet fognak betölteni. Tények felsorakoztatásával próbálták elhessegetni azokat a tévképzeteket, miszerint a műanyag egy mérgező dolog. Egy egyszerű hasonlattal próbálta az egyik tudós illusztrálni a műanyagot. Szerinte egy hosszú láncnak képzeljük el a műanyagot, melyeket többféle gyöngyök alkotnak. A gyöngyök között vannak önmagukban mérgezőek is, de ettől a lánc nem válik azzá.

Megismerhettük még Oláh György kémiai Nobel-díjas tudós munkásságát, aki azon szerencsés embernek tarthatja magát azért, mert Öveges professzor tanítványa volt. Főként Amerikában kutathatott és tanított. Munkássága során rájött, hogy az amerikai fiatalság jóval butább volt, mint a magyar diákság. Akkor magasabb színvonalon folyt az oktatás Magyarországon, mint az Egyesült Államokban. Kutatása során kifejlesztette a „mágikus savat”, ami egymilliószor erősebb a legtömegebb kénsavnál. Továbbá 5 ligandumos szemet állított elő, melynek a tulajdonsága, hogy sokkal nagyobb a kompresszió tűrőképessége, ezért jobb minőségű üzemanyagot vagyunk képesek előállítani.

Számos érdekességet is megtudhattunk még. Nincs már messze az a kor, amikor az ember polimerekből állíthatja elő magának az ebédjét. Már történtek tesztlések is több-kevesebb sikerrel. Állateledelt állítottak elő polimerekből, amit a kereslet hiánya miatt felfüggesztettek. Ha sikerül kivitelezni is az ötletet, akkor ez megoldás lenne az egyre fogyó élelmiszer globális problémájára. Így felkészülten állhatunk majd a problémák megoldásakor.

Az előadás végén egy kis gasztronómiai barangolásban lehetett részünk, nagyon különleges szendvicsekkel és desszertekkel vendégelt meg bennünket.

Élvezettel hallgattam a beszámolókat az egy év alatt a vegyiparban bekövetkezett újításokról, felfedezésekről, a tudomány haladásáról.

*Nagy Péter 10.B
Némethné Horváth Gabriella tanár*

A Krúdys diákok az MTA-n, Némethné Horváth Gabriella kíséretében

Amerika-nap

A 2015-ben megrendezett Amerika-nap igencsak felhívta a figyelmet iskolánkra, a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnáziumra, mely eddig is kifogástalan hírnévnek örvendhetett. A sok előkészület és kemény munka eredménye egy csodálatos nap lett, mely úgy gondolom, sokak emlékezetében mély és kizárólag pozitív nyomot hagyott.

Az elsősorban a város más középiskolás diákjainak szóló Amerikai Egyesült Államokat bemutató nap nagy visszhangnak örvendhetett, ugyanis jelentősebb vendégek is felbukkantak. Többek között jelen voltak az Amerikai Nagykövetségtől, a Nyíregyházi TV-től, a Kelet-Magyarországtól, valamint megtisztelt minket

jelenlétével az önkormányzat képviselője, a Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár igazgatója, illetve a Debreceni Angol-Amerikai Intézet képviselője. Mindemellett pozitív visszajelzéseket hallhattunk a Nyíregyházi Naplóban, a Retro Rádióban és a Sunshine Rádióban is.

A diákok aktívan segítettek az előkészületekben. A DÖK, a 10.A, 10.B, 10.D, 9.D osztály és még nagyon sokan lelkesedésükkel, kreativitásukkal és szorgalmas munkájukkal dolgoztak a főszervezők keze alá, akár díszítésről, jelmezekről vagy előadásokról legyen szó.

A korábban érkező Amerikai Nagykövetség tagjait magyar néptánc és friss pogácsa köszöntötte a nap kezdetén. Az Egyesült Államokat mintázó kiállítást az iskola előcsarnokában, illetve a termekben tekinthették meg vendégeink az előbb felsorolt osztályok munkájának gyümölcse-

ként: Hollywood filmiparáról hallgathattak meg érdekes előadásokat, vagy Las Vegas kaszinóinak izgalmas játékaiban merülhettek el. Letelepedhettek a régi amerikai filmekben is sokszor látott kisvendéglő asztalaihoz, hogy hamburgerből, amerikai palacsintából, és egyéb ínycsiklandó ételekből falatozzanak, majd kóstolhattak a desszertként szolgáló brownie, cup cake, marshmallow és cookies cserkészlányok által nyújtott választékából, vagy csak leöblíthették a finom ebédet egy kis limonádéval. Az érdeklődőknek a diákok betekintést nyújtottak az indián kultúrába is, amerikai zenével fokozva a hangulatot. Mindezek mellett az aktívabbak különböző vetélkedőkön is részt vehettek, mint például a kódfejtő versenyen, vagy a hot-dog-evő és a limonádéivó versenyen. Ezalatt az ebédlőben megrendezett műsoron meghallgathattuk az ACE városi angol nyelvű prezentációs verseny első három helyezettjét, köztük Szolnoki Dánielt és Takács Félixet, akik iskolánk neve alatt elhozták az első és második helyezést. Ezt követően Hegyes Boglárka (9.C), Tar Boglárka (12.C), Lengyel Leticia (10.A), Szilvai Szabolcs (12.A), Major Dóra (10.D) és Gyöngyösi Boldizsár (11.B) előadásában egy kis ének csendült fel, illetve az Amerikai Nagykövetség képviselője is megtisztelt minket érdekfeszítő előadásával.

A diákok mellett a pedagógusok sem maradtak ki a mókából. Sokat köszönhetünk a külsős tanároknak, akik többek között a versenyek lebonyolításában is részt vettek. Iskolánk tantestületének java is nagyon sokban segítette az előkészületeket, de akit mindenképpen kiemelhetünk, az Christz Gyula igazgató, Füzeséri Andrea igazgató-helyettes és Hegyiné Zsiros Csilla tanárnő, akik a legaktívabban támogatták a felejthetetlen nap létrejöttét.

Jó is a szorgos munka, de mi lesz belőle, ha nincs, aki irányítsa? Vass Mihályné tanárnő, a főszervező nélkül nem jöhetett volna létre ez a fantasztikus nap, így azt gondolom, nagy hálával tartozunk neki a kitarító munkájáért. „Az egyeztetések, a szervezés, mindez kemény munka volt, de abszolút megérte a pozitív visszajelzésekért!” – idézem itt tanárnő szavait.

Biztos vagyok benne, hogy a várható folytatástól is ehhez hasonló, vagy – ha lehetséges – még izgalmasabb, örök emlékekkel teli élményt remélhetünk!

*Konrád Kira
tanuló*

Cserekapcsolatok Dániával

Amikor 2015.május 27-én újra leülhettem az ágyamra és egy roppant mozgalmas hét után felidéztem magamban az utazást, rájöttem, hogy egy olyan életre szóló élményre tehettem szert, amire 50 év múlva is fülig érő szájjal fogok visszaemlékezni. Bevallom őszintén, amikor először mesélt a Ringe Efterskole-ról Tömösváry Judit tanárom – akinek mindezt köszönhetjük – nem gondoltam volna, hogy 3 hónap múlva egy ennyire felejthetetlen kaland fogja kezdetét venni. Dánia... Én és a hercegem, A kis hableány, az Eurovíziós Dalfesztivál, kinek mi jut eszébe erről a kicsiny országról, ahol kétszer annyi sertés van, mint ember, de nekünk mindig is Fin, Rikke (az iskola igazgatója és jóga tanára) és 16 diákja fog bevillanni.

A modern technikának hála már úgy érkeztünk este a Liszt Ferenc reptérre, hogy mindenki sok beszélgetésen volt túl a „dánjával”, így az összes érkezőt egyedi névtáblával várta a házigazdája. Az hogy, valaki poggyászát sokáig kellett keresniük, tovább növelte valamennyiünk izgatottságát. De hosszas várakozás után az automata ajtó kinyílt és vele együtt megérkeztek várva várt barátaink. Az úton hazafelé már mindenkinek majdnem ordítva kellett beszélnie, hogy megértsük egymást, mivel egytől egyig heves beszélgetésbe kezdtünk.

Másnap körbevezették őket iskolánkban és bemutatattuk őket kíváncsi osztálytársainknak. Miután bejártuk az egészszet megállapították, hogy a Krúdy olyan, mint a gimnáziumok az amerikai filmekben. Ezután bicikli túrára indultunk, melynek megállói a Kossuth-tér, az Állatkert és a Múzeumfalu voltak.

A második nap a Debreceni Egyetemet csodáltuk meg, kicsit vásárolgattunk a Fórumban, ahol rádöbentek mennyivel több dolgot tudnának venni a kapott pénzből, mint otthon, illetve abban a szerencsés helyzetben voltunk, hogy pont aznap volt Hortobágyon, a Szent György-napi Kihajtási Ünnepe, ezért vásár (ahol személyre szabott matyó mintás bögrével vagy mézzel ajándékoztuk meg vendégeinket) és egyéb érdekes programok színesítették új barátaink megismerkedését a magyar pusztával.

Két nap el is telt, következett a hétvége, amikor családi programokra került a sor, de szinte mindannyian a sátoraljai bob pályát választottuk, így ennek a programnak is hála, hogy kis csapatunk ennyire összekovácsolódott, délután egy igazán különleges borászatban leshettek bele a világörökség megeremtésének folyamatába.

Elérkezett az utolsó nap, amit az Aggteleki-cseppkőbarlangban és a miskolctapolcai barlangfürdőben töltöttünk el. Ekkorra már igazi kis családdá avanzsálódunk, persze ebben az is közbejárt, hogy minden este egy meglepetés közös programmal leptük meg dánjainkat, amelyeken mindannyian nagyon érdekes és szórakoztató játékokat tanultunk meg egymástól.

Reggel az ébresztőnk csengése jelezte, hogy a búcsúzás ideje egyre közeledik. Szerintem mindenki elérzékenyült annál a pillanatnál (főleg mi lányok), amikor vendégeink felszálltak a buszra, hogy még a repülés előtt bejárják Budapestet. A szomorkodástól az a tudat mentette meg a házigazdákat, hogy egy hónap múlva újra látjuk egymást csak már más felállásban.

Hip-hop eltelt az egy hónap és már a reptéren vártunk a beszállásra. A koppenhágai reptér kijáratánál ismerős arcok vártak minket I Ringe feliratú pólókkal a számunkra. A fővárosban meglátogattuk a királynő palotáját és a kishableányt, egy hosszas utazás után elértünk az iskolához, ami már első látásra más volt, mint a Krúdy (főleg azért, mert ez egy bentlakásos iskola ahonnan általában csak 2-3 hetente mennek haza a diákok). Az este folyamán körülbelül 50 gyereknek mutatnak be, akik közül mindenki nagyon kedvesen köszöntött.

Másnap együtt reggeliztünk az iskola összes tanulójával, de ők utána nem Andersen szülőházához indultak, hanem laptopjaikkal a kezükben (semmi tankönyv vagy füzet) óráikra. Odense után kipróbáltuk az iskola hiper-szuper tornatermét, amiben volt külön gyakorló és előadó terem, hatalmas trambulínok és egy magas pódium, ahonnan egy szivacsokkal teli mélybe ugrottunk bele. Ezután találkozott mindenki a dán szüleivel és Fyn különböző városai felé indult. A hazafelé vezető úton a legmeglepőbb egy krumplis stand volt ahol nem volt eladó, mert az emberek megbíznak egymásban, és ami azt illeti a legtöbb ház ajtaját csak kívülről lehet bezárni.

Szombaton fókákat és delfineket nézegettünk a tengerparton és rák-rallyztunk. A pünkösdi napokat pedig mindenki a családjával horgászással, múzeum falulátogatással, vízi biciklizéssel és még sok érdekes programmal töltötte.

Utolsó napunkon Ringében előadást tartottunk kis országunkról az iskola összes diákjának, akiknek kisebb nagyobb sikerrel megtanítottuk a „Hej Dunáról fúj a szél” dalt. A sikeres bemutató után LegoLand-be mentünk, ami egy vidámpark, ahol minden legóból készült. Roppant izgalmas nap volt.

Hajnalba a már sajnos ismerős búcsúzkodás következett, amit mi megint búslakodással kísértünk, de megbeszéltük, hogy még találkozunk, mivel ebben a korban a távolság már nem akadály. Koppenhágában még egy hajóúttal ajándékoztak meg minket, ami lenyűgöző volt.

1570 km mégis annyi minden különbözik a két ország szokásaiban. Ez az utazás rengeteg dolgot tanított meg nekünk, például hogy Európa két eléggé eltérő országából származó diákok pár napon belül jó barátokként tudnak gondolni egymásra és azt, hogy sok mindenben mások vagyunk, de mégis valamilyen szinten mi mind összetartozunk. A mai világnak köszönhetően volt lehetőségük erre a felejthetetlen kalandra és én leírhatatlanul boldog vagyok, hogy élhettem ezzel a lehetőséggel.

Balázi Sára 9.c

Élmények

Sokan azt mondják az ember a gimnáziumi évek alatt életre szóló élményeket, emlékeket gyűjt. Én egészen biztos vagyok benne, hogy mi, akik részt vettünk a dán-magyar csereprogramban, még unokáinknak is mesélni fogjuk élményeinket.

Néhány évvel ezelőtt Dánia csak egy gyönyörű európai ország volt nekem, de amikor megtudtam, hogy az iskolánknak régóta kapcsolata van a Ringe Efterskole-val, elkezdett részletesebben is érdekelni az ország. Legtöbbünknek csak turistaként van lehetősége megismerni a világ egy-egy részét, de Dániában mi a 6 nap alatt – hála vendéglátóinknak – megismerhettük az ottani életérzést, a helyiek szokásait és sok különleges várost és nevezetességet. Ez olyan élményt nyújtott, amit egy szálloda sem tud.

Az ismerkedést az interneten kezdtük, ahol a napi beszélgetésekből egyre jobban megismertük egymást és mindenki megtalálta a párját, akivel legjobban megértették egymást.

Egy áprilisi napon izgatottan utaztunk a Liszt Ferenc repülőtérre vendégeink elé. Bár személyesen ekkor találkoztunk először, mégis a haza úton a buszon már mint jó barátok beszélgettünk.

Az első napon Nyíregyháza belvárosát és a Sóstói Múzeumfalut, valamint a Nyíregyházi Állatparkot mutattuk meg barátainknak. Nem győztek gyönyörködni a sok különleges és egzotikus állatban, de találtak néhány olyan fajt is, ami Dániában honos. Egy különleges programban is részünk lehetett, az elefántetetésben, amit mindenki nagyon élvezett.

Másnap Debrecenben az egyetemet néztük meg és a Fórumban egy rövid vásárlásra is lehetőségünk volt, majd a Hortobágyra látogattunk el, ahol éppen akkor rendezték meg a Szent György napi fesztivált. Itt – többek között – fogathajtó

versenyt nézhettünk és igazi kézműves hungarikumokat vásárolhattak barátaink. Állításuk szerint igazán gyönyörűek a magyar termékek.

Az elmúlt évek hagyományához híven vásárnap a családok egyéni programokat szervezhettek, de mivel egy nagyon összetartó társaság alakult ki, így a családjainkkal együtt egy közös kirándulást szerveztünk. Először Sátoraljaújhelyen libegőztünk, (Ez nekik egy különleges élmény volt, ugyanis Dániában nincs libegő. Hasonlót csak sieléseik alkalmával próbáltak

sílift formájában.) majd a bobozást is kipróbáltuk, ami mindenkit felpörgetett. A délutánt Tokaj közelében egy szőlőbirtokon töltöttük, ahol a borkészítés folyamatával ismerkedhettünk meg.

Természetesen esténként sem unatkoztunk, bowlingoztunk, táncoltunk és egy jót beszélgettünk a Bujtosi-tó mellett.

Hétfőn már ismét az összeszokott csapattal, közösen folytattuk Magyarország megismerését. Ezen a napon az Aggteleki cseppkőbarlang csodáit nézhettük meg majd a méltán világhírű Miskolctapolcai Barlangfürdőben egyedülálló élményben volt részünk. Ez volt Magyarországon az utolsó teljes napjuk. Szomorúak voltunk az elválás miatt, de egy kis reményt adott, hogy hamarosan újra találkozunk, amikor is mi megyünk Dániába.

Bár csak egy hónap volt a magyarországi és dániai találkozás között, de alig bírtuk kivárni a viszontlátás örömét. Május 21-én, csütörtökön megérkeztünk Koppenhágába. A várva várt dániai kaland megkezdődött barátaink üdvözlésével, majd a fővárosban tett városnézéssel. Az Amalienborg palota, a kishableány szobra mind-mind Dánia főbb nevezetességei, amit eddig csak képekről ismertünk, megelevenedett előttünk. Ezután a világ második leghosszabb függő hídján keresztül jutottunk el a Fyn szigetre Ringe-be, ahol az Efterskole-ba, ottani második otthonunkba érkeztünk meg. Másnap a sziget központjába Odense-be a Hans Christian Andersen múzeumba és emlékházba mentünk el, majd itt is szétnézhettünk a városban és ajándékvásárlásra is volt lehetőségünk. Este már mindenki megérkezett a dán családjához. Szombaton a többség Kertemindében találkozott és az óceáni világ megismerése után minigolfoztunk is. Vasárnap szabadprogram volt, amikor is én egy szafari parkot ismerhettem meg. Hétfőn visszatértünk az iskolába és kipróbálhattuk az iskola nevezetességeit a különleges French fries-t, az óriási trambulinokat és egyéb érdekességeket. Az utolsó előtti nap is óriási élményeket tartogatott számunkra, amikor is a Billund-i Legoland-ben csodálhattuk meg a különféle lego építményeket és próbálhattuk ki a legjobb és legérdekesebb vidámparki játékokat. Az időjárás folyamatosan kedvező volt és csak ezen a napon esett egy kevés eső. Szerdán a búcsú fájdalmával és ennek a gyönyörű országnak az elhagyása miatt érzett szomorúsággal ültünk buszra és tettük meg ugyanazt az utat, amit odafelé, csak jóval kisebb lelkesedéssel. Utunk még nem ért véget, és az immár megfogyatkozott csapatunk, a krúdysok a Nyhaven kikötőből hajóval indult városnézésre Koppenhágában. Ezután a reptérre mentünk és véget ért egy csodálatos kaland.

Bár a csereprogram lezárult, az élmények örökre megmaradnak és interneten keresztül a kapcsolatot is tudjuk tartani. A közösen átélt kalandok valamit elindítottak, örök barátságok szövődtek és emellett a nyelvtudásunk is csiszolódott.

Szerintem az életem szegényebb lenne, ha ezt a csodát nem élhettem volna át.

Gebri Tünde 10.A.

Franciaország és a fények fővárosa

Az elmúlt tanév végén lehetőségem nyílt ellátogatni két hétre Franciaországba, amire már sok ideje áhítottam. Ez nagy lehetőség volt számomra, hiszen 8 éve tanulom a francia nyelvet, és szeretném minél jobban birtokba venni a szerelem nyelvét.

Az iskola engedélyével május végén repülőgéppel kiutaztam utaskísérőkkel, ahol meglepetten tapasztaltam, hogy hol angolul, hol franciául magyaráztak nekem kézzel-lábbal. Érkezőskor már vártak, és két napot töltöttünk Párizsban. A fény városában egy hét is kevés lenne mindent megnézni, így csak a főbb nevezetességeket láttam: az Eiffel tornyot, melyet este láthattam kivilágítva, s körülötte mindig nagy a nyüzsgés és fantasztikus a hangulat; a Sacré Coeur-t, amely egy hófehér bazilika, valamint a messze is híres Notre Dame-ot. A festők negyedében, a Montmatre-on megtekintettem egy Dalí kiállítást, amely rendkívül imponáló volt számomra, még sosem láttam szürrealista műveket élőben.

A párizsi kirándulás után a TGV-vel, a francia gyorsvonattal utaztunk Franciaország keleti részébe, Elzászba, azon belül is egy rendkívül hangulatos kisvárosba – Wissembourgba, ahol az a család él, akiknél laktam. Az anyukával van kapcsolatunk, ő magyar származású, a férje francia. Érdekes volt megfigyelni, hogy a két gyerekük hogyan beszéli mind a magyart, mind a franciát.

A várost hamar felfedeztem, és találkoztam a környékeliekkel, akik velem egyidősek. Az egyikük egy thai származású lány, a másikuk német. Megtudtam, hogy milyen szigorú a francia iskolarendszer, és teljesen más, mint a magyar.

A helyi általános iskolában kis diákoknak segítettem anyák napi ajándékot készíteni, ők május végén ünneplik ezt a jeles napot.

Elzászban is szerveztünk számos programot: a mozi-klubban Arany Pálma-díjas kanadai filmet néztünk meg, francia felirattal. Különleges nyelvezetében az angol keveredett a franciával, így a körülöttem ülő anyanyelviek is gondban voltak néha. Betekinthesem egy igazi francia balett órába is a helyi művelődési központban. Strasbourgba is elmentünk a családdal, ahol szintén megnéztünk egy katedrális, s a tetejéről csodaszép kilátás tárult Elzászra. Innen láthattam csak az Európai Parlamentet, mert az a külvárosban van.

Hogy a természetet is megcsodálhassam, elkísértünk egy osztályt kirándulni a Vogézekbe, ahol franciául vettem biológiaórát.

Franciaországnak nem csak a kultúrájába, de a konyhájába is bepillantást nyertem, így különböző helyi specialitásokat kóstolgattam, (általában sós lepényeket, amik nagyon hasonlítanak a pizzára). Természetesen a franciák kedvelt előételét, a nyers osztrigát sem hagyhattam ki, és minden étkezésnél jelen volt a jól ismert Camambert is.

A városban különböző boltokban is megfordultam. Egy anyanyelvi rögtön kiszúrja az ilyesmit, így azonnal észrevették, hogy nem vagyok francia, s mivel ezen a területen sok a német nyelvű ember, nyomban átváltottak németre. Mondhatni kikerekedett a szemük, amikor közöltem, hogy magyar vagyok. Ezzel kapcsolatban nagyon pozitív tapasztalatom van, nem rekesztettek ki, hanem különlegesnek tekintettek rám, mint magyarra, előítéletektől mentesen.

Az egyik meghatározó esemény kétségkívül az volt, amikor összejött néhány anyuka egy este. Ebben az érdekes az volt, hogy mindannyian más nemzethez tartoztak. Volt orosz, lengyel, német, s persze mi ketten: magyarok, természetesen mindenki beszélt franciául, mégis izgalmas volt megfigyelni a különféle akcentusokat. Egyik fő téma pedig az egyik országból a másikba való költözés volt, hiszen mindannyian külföldről költöztek be.

Összefoglalva elmondhatom, hogy hatalmas élmény részese lehettem, hasznos momentum betekinteni más kultúrákba, főleg hogy közben büszkék lehetünk a sajátunkra.

Bálint Orsolya 11.B

Egy év Berlinben

Paulik Dominik, 11. C osztályos tanuló Berlinben tanul. Rengeteg kérdés vetődött fel bennünk, amire ő szívesen válaszolt.

- *Miért döntöttél úgy, hogy kihagysz egy évet?*
- Mert szeretnék megtanulni minél több nyelvet mielőtt leérettségizek, és mert szerettem volna megismerni egy másik ország kultúráját.

- *Miért a németet választottad?*
- Mivel angolul már felsőfokon beszélek, ezért vagy a spanyol vagy a német jött szóba, és mivel a német Európában fontosabb, ezért választottam Berlint.
- *Kérlek, mesélj nekünk a kinti életedről! Hogyan telik egy napod?*
- Minden nap elmegyek suliba, ahol mindig 3 óráig van. Iskola után pedig a barátaimmal szórakozom a városban.
- *Családnál vagy kollégiumban laksz?*
- Családnál vagyok. Egy középkorú házaspár

párnál lakom. Szerencsére nagyon kedvesek. Van 4 szobatársam, akik mind más országból érkeztek. Mivel a korosztályunk megegyezik, nagyon jól kijövünk egymással. Szerencsés vagyok, hogy ilyen emberek vesznek körül.

– *Mi a terved Berlin után?*

– Február közepéig maradok Berlinben, egy felsőfokú német nyelvvizsga reményében. Március elejétől 3 hónapon át Spanyolországban, Madridban és Barcelonában fogok spanyol nyelvet tanulni.

– *Mi a célod a spanyollal?*

– Mint már említettem, nagyon fontos a nyelvtanulás számomra és a spanyol nyelvvél és kultúrával egy egészen más életszemléletet is megtapasztalhatok, mint a némettel. Ezen kívül használhatom egész Dél- és Közép-Amerikában.

– *Köszönjük szépen, hogy válaszoltál a kérdéseinkre. Sok szerencsét kívánunk a továbbiakban!*

Szakács Regina 10.C

Matyasovszki Kristóf 10.C

A krúdys csapat Franciaországban

A Krúdy Gyula Gimnázium kosárcsapata – hála tehetséges tagjainak, kitartó edzéseiknek és a Krúdy Alapítványt támogató szülők segítségével – kijutott Franciaországba, a középiskolai csapatok megméretetésére.

Ezen a képen a városi csarnok előtt állunk, a győri lánycsapattal.

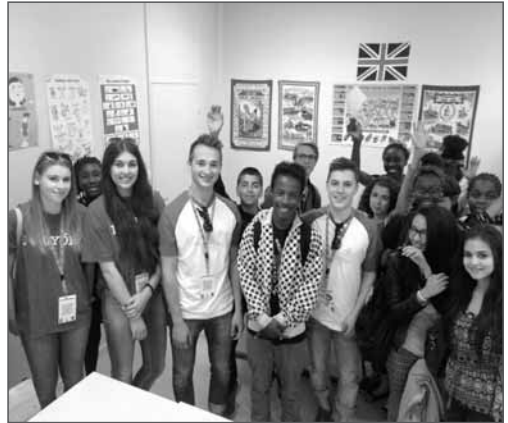
Ebben az épületben rendezték a nyitó- és zárócseremóniát, és több meccset is megnéztünk itt. A hangulat mindig elképesztő volt, ez is mutatja Limoges kosárlabda-szeretettét.

A komoly munka és a meccsek mellett szerencsére volt lehetőségünk és időnk, hogy jobban felfedezzük ezt a csodaszép várost, Limoges-t. Az időjárásra se panaszkodhattunk, a folyamatos napsütésnek köszönhetően sokat voltunk a szabadban, ami a teremben töltött órák után jól esett a csapatnak.

A rendezők különböző programokkal tették még emlékezetessé ezt a kilenc napot. Ellátogatunk iskolákba, ahol az órákon beszélgettünk a diákokkal, a nemzetek napján az egyes országok szokásaival, ételével, italaival ismerkedtünk meg, és a megnyitón akrobatikus mutatványokat is láthattunk. A sok közös program lehetővé tették, hogy beszélgessünk, megismerkedjünk más csapatok tagjaival. A győri lányokkal is hamar megtaláltuk a közös hangot, úgyhogy nem csak élményekkel, de új barátokkal is gazdagabban térhettünk haza.

Teski Tamás 11.A

Pro memoria

Verébnapok

Verébnapok

Verébavató

Verébavató

42 NYÍREGYHÁZI KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM

RÚDYYS!

Expo

Halloween

Szalagavató

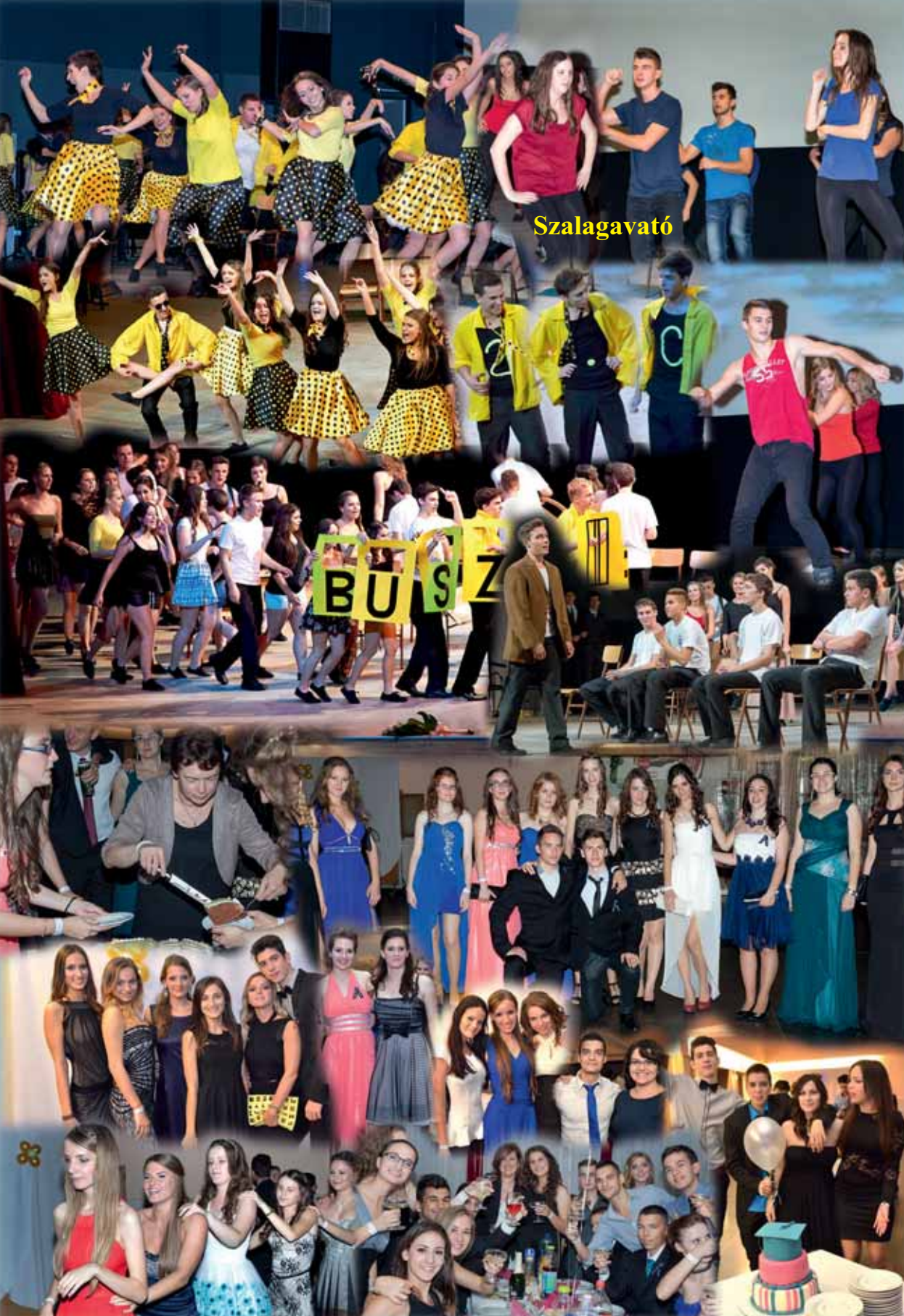
Szalagavató

Szalagavató

Szalagavató

BUSZ

Szalagavató

Március 15.

Amerika
nap

2009
2011

Ballagás

Ballagás

Krúdy Fest

A TANÉV ESEMÉNYEI

2015. augusztus

- 24. 9⁰⁰ Alakuló értekezlet
- 24. 11⁰⁰ Munkaközösség-vezetői megbeszélés
- 25. 9⁰⁰ Előrehozott írásbeli osztályozóvizsga
- 25 – szept. 01. Szertárak előkészítése, órarendkészítés
- 25-27. Verébnapok
- 27. 8⁰⁰ Előrehozott szóbeli osztályozóvizsga
- 31. 8⁰⁰ Nevelőtestületi nyitóértekezlet

2015. szeptember

- 1. 7³⁰ Tanévnnyitó ünnepély – 1. óra
- 1. Első tanítási nap
- 2-4. órák: Osztályfőnöki órák, ellenőrzők kiosztása, baleset- és tűzvédelmi oktatás
- 3. 17³⁰ Pályaválasztási tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók és szülei számára
- 7. Munkaközösségi munkatervek leadása
- 14-ig Tanmenetek elkészítése, leadása a munkaközösség vezetőknél
- 15-ig Mozanapló adatainak ellenőrzése, kiegészítése, nyomtatványrendelés
- 18-ig OKTV és egyéb tanulmányi versenyre való jelentkezések leadása
- 24. 16³⁰ Összevont szülői értekezlet a 7. és 9. évfolyam számára
- 17³⁰ Szülői értekezlet a bennlévő évfolyamok számára, diákközygyűlés és ISK közgyűlés
- 25-ig Tantermek dekorációjának elkészítése
- 25. Verébavató

2015. október

- 3. 16⁰⁰ Szalagavató
- 6. Megemlékezés az aradi vértanúkról
- 14. 10¹⁵ Filharmónia előadás
- 15. 15⁰⁰ Nevelési értekezlet
- 21. Megemlékezés a névadó Krúdy Gyula születésnapja alkalmából
- 22. Megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról
- okt. 26 – 30. Őszi szünet

2015. november

- 2. Szünet utáni első tanítási nap
- 6. Osztályzatok szóródásának ellenőrzése
- 19. Fogadóóra
- 19. 17³⁰ Pályaválasztási tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók és szülei számára
- 25. 10¹⁵ Filharmónia előadás

2015. december

- 04. Mikulásjárás
- 08-ig Jelentkezési lapok beadása az egységes írásbeli felvételi vizsgára
- 18. Az év utolsó tanítási napja, karácsonyi ünnepély
- 21 - 31. Téli szünet

2016. január

- 4. Első tanítási nap
- 7. és 14. Rendes írásbeli osztályozóvizsga
- 16. 10⁰⁰ Írásbeli felvételi vizsga a hatosztályos gimnáziumba jelentkezőknek
- 16. 10⁰⁰ Írásbeli felvételi vizsga a négyosztályos gimnáziumba jelentkezőknek
- 18–január 29-ig A végzős osztályokban az érettségivel, továbbtanulással kapcsolatos tájékoztatás
- 21. 14⁰⁰ Egységes pótfelvételi
- 22. 14⁰⁰ Osztályozó konferencia, az első félév utolsó tanítási napja
- 23. Alapítványi bál
- 28. Félévi tantestületi értekezlet F.: intézményvezető
- 29-ig A tanulók értesítése a tanulmányi eredményekről

2016. február

- 4. 17³⁰ Szülői értekezlet
- 8. Érettségi jelentkezési lapok leadása
- 12. A 6. és 8. osztályos tanulók jelentkezési lapjának beérkezése
- 16- 17. Szóbeli felvételi az emelt szintű biológia tantervű osztályba (tervezet)
- 23. Szóbeli pótfelvételi az emelt szintű biológia tantervű osztályba (tervezet)
- 24. 10¹⁵ Filharmónia előadás
- 25. Kommunista diktatúra áldozatairól való megemlékezés

2016. március

- 11. Megemlékezés március 15-éről
- 17. 15⁰⁰ Nevelési értekezlet
- 24 - 29. Tavaszi szünet
- 30. Szünet utáni első tanítási nap

2016. április

- 1-ig Tanári megbízások az érettségi vizsgára
- 6. Osztályzatok szóródásának ellenőrzése
- 7. 17⁰⁰ Fogadó óra
- 09. Krúdyfeszt
- 19. Végleges felvételi jegyzék megküldése a felvételi központnak
- 15. Megemlékezés a holokausztról
- 20. 10¹⁵ Filharmónia előadás
- 26-ig Az általános iskolából felvett tanulók kiértesítése
- 28. 15⁰⁰ Osztályozó értekezlet a végzősöknek
- 29. Utolsó tanítási nap a végzősöknek
- 29. 16⁰⁰ Ballagás

2016. május

- 02. A végzős évfolyam bizonyítványainak, naplójainak, anyakönyveinek lezárása, statisztikai adatok leadása
- 02. 8⁰⁰ Magyar érettségi írásbeli
- 03. 8⁰⁰ Matematika írásbeli érettségi
- 04. 8⁰⁰ Történelem írásbeli érettségi
- 05. 8⁰⁰ Angol nyelv írásbeli érettségi
- 06. 8⁰⁰ Német írásbeli érettségi
- 09 - 19-ig Választható érettségi tantárgyak írásbeli vizsgája
- 25. Országos mérés a 8. és 10. évfolyamon

VERSENYEREDMÉNYEK

Nemzetközi verseny

Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny

11. évfolyam

1. hely Szabó Eszter 11. A *felkészítő tanára:* Botrágyi Tibor

12. évfolyam

1. hely Szemán Krisztián 12. A *felkészítő tanára:* Ákos Zsuzsanna

Országos szervezésű versenyek

Arany Dániel Matematika Tanulóverseny

a döntőbe jutottak

Daróczi Sándor 9. A *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona

Komoróczy Ádám 10. A *felkészítő tanára:* Koncz István

XXII. Országos Arany János Irodalmi verseny

döntőbe jutott:

Holik Blanka 10. D *felkészítő tanára:* Hegyiné Zsíros Csilla, Páll Csilla

Varga Tamás Matematikaverseny

2. hely Kovács Gergely Máté 7. D *felkészítő tanára:* Sipos Ádám

MATEGYE Alapítvány Zrínyi Országos Matematikaverseny

4. hely Czakó Áron 9. A *felkészítő tanára:* Botrágyi Tibor

8. hely Daróczi Sándor 9. A *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona

13. hely Balku Nóra 9. D. *felkészítő tanára:* Paluskáné Muri Erika

6. hely Lengyel Leticia 10. A *felkészítő tanára:* Koncz István

7. hely Lippai Tivadar 10. A *felkészítő tanára:* Koncz István

8. hely Mészáros Sándor 10. D. *felkészítő tanára:* Vass Zoltán

9. hely Lipcsei Bence 10. D. *felkészítő tanára:* Vass Zoltán

10. hely Domokos Péter 10. A. *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona

14. hely Ignéczi Orsolya 10. A. *felkészítő tanára:* Konczné Végh Leona

15. hely Sum Csaba 10. B. *felkészítő tanára:* Sipos Ádám

csapatban:

1. hely 9. évfolyam

1. hely 10. évfolyam

a Nyíregyházi Krúdy Gyula Gimnázium az Észak-Alföldi régió legeredményesebb gimnáziuma

Nemes Tihamér Országos Programozói Verseny

8. hely Póly Máttyás 8. D

felkészítő tanára: Keresztessyné Takács Mária

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny – OKTV

biológia OKTV II. kategória

A második fordulóba jutottak:

Papik Vivien 12. B

felkészítő tanára: Gergely Tibor

Tarek Gabriella Laila 11. B

felkészítő tanára: Sallai Judit

német nyelv OKTV I. kategória

A második fordulóba jutottak:

Tóth Fruzsina 12. A

felkészítő tanára: Lengyel Erzsébet

Béres Lujza 12. C

felkészítő tanára: Bereczki Szilveszterné

spanyol nyelv OKTV I. kategória

A második fordulóba jutott és a döntőben:

3. hely Toma Franciska 12. A

felkészítő tanára: Trencsényi Anita

történelem OKTV

A második fordulóba jutottak:

Toma Franciska 12. A

felkészítő tanára: Tar Ferenc

Szilágyi Anna 11. D

felkészítő tanára: Páll Csilla

Béres Csenge Júlia 12. D

felkészítő tanára: Szerényi Róbert

magyar irodalom OKTV

A második fordulóba jutott és a döntőben:

15. hely Vad Viktória 12. D

felkészítő tanára: Prokob Ildikó

matematika OKTV

A második fordulóba jutottak:

Szemán Krisztián 12. A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor/Ákos Zsuzsanna

Kotán Tamás 12. A

felkészítő tanára: Vass Zoltán

Szabó Eszter 11. A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

a döntőben:

21. hely Szemán Krisztián 12. A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor/ Ákos Zsuzsanna

29. hely Szabó Eszter 11. A

felkészítő tanára: Botrágyi Tibor

Advanced Conversation in English

1. hely Szolnoki Dániel 11. A

felkészítő tanára: Vass Mihályné

3. hely Takács Félix 10. B

felkészítő tanára: Vass Mihályné

Public Speaking Competition -Angol Szónokverseny

területi forduló:

2. hely Lengyel Dorka 11. D

felkészítő tanára: Vass Mihályné

Youth Public Speaking Competition- Angol Ifjúsági Szónokverseny

területi forduló:

1. hely	Radvánszki Ronett 9. D	<i>felkészítő tanára:</i> Vass Mihályné
2. hely	Gaál Benedek 9. D	<i>felkészítő tanára:</i> Vass Mihályné

Bolyai Matematika Csapatverseny

7. hely	Balázs Vince 9. B	<i>felkészítő tanáruk:</i> Botrágyi Tibor
	Czakó Áron 9. D	
	Gaál Benedek 9. D	
	Daróczi Sándor 9. A	

2014/15. Tanévi Országos Francia Nyelvi Tanulmányi Verseny

5. hely	Diczkó Botond 7. D	<i>felkészítő tanára:</i> Dr. Bugarin-Horváth Andrásné
6. hely	Péli-Tóth Lili 8. D	<i>felkészítő tanára:</i> Dr. Bugarin-Horváth Andrásné
7. hely	Juhász Maja 8. D	<i>felkészítő tanára:</i> Dr. Bugarin-Horváth Andrásné

Georgikon Országos Biológiai Tanulmányi Verseny

5. hely	Mócsán Evelin 12. C	<i>felkészítő tanára:</i> Gergely Tibor
13. hely	Csatlós Gréta 12. B	<i>felkészítő tanára:</i> Gergely Tibor

XLVII. Irinyi János Országos Középiskolai Kémia Verseny

1. hely	Czakó Áron 9. C	<i>felkészítő tanára:</i> Némethné Horváth Gabriella

Kitaibel Pál Középiskolai Biológiai és Környezetvédelmi Tanulmányi Verseny

9. évfolyam

10. hely	Tóth Johanna 9. B	<i>felkészítő tanára:</i> Gergely Tibor
12. hely	Szántó Eszter 9. B	<i>felkészítő tanára:</i> Gergely Tibor

10. évfolyam

9. hely	Bálint Orsolya 10. B	<i>felkészítő tanárai:</i> Némethné Horváth Gabriella, Gergely Tibor
12. hely	Kató Léna 10. B	<i>felkészítő tanárai:</i> Némethné Horváth Gabriella, Gergely Tibor

a poszterversenyben:

4. hely	Kató Léna 10. B	<i>felkészítő tanárai:</i> Némethné Horváth Gabriella, Gergely Tibor
6. hely	Bálint Orsolya 10. B	<i>felkészítő tanárai:</i> Némethné Horváth Gabriella, Gergely Tibor

kiselőadók közt:

3. hely	Tóth Johanna 9. B	<i>felkészítő tanára:</i> Gergely Tibor

Megyei szervezésű versenyek

Megyei Német Nyelvi Verseny

csapatban:

2. hely	Jeles Áron 8. D	<i>felkészítő tanáruk:</i> Vámosi Edina
	Mohácsi Ármin 8. D	
	Zombor Márton 8. D	

Iskolai szervezésű versenyek

Könyvtárhasználati Verseny

I. helyezett

Király Anna 10. C
Kerecsen Eszter 10. C
Nagy Renáta 10. C

II. helyezett

B. Szabó Norbert 12. D
Holik Blanka 10. D
Holik Zselyke 12. D

III. helyezett

Balla Judit 11. B
Borsos Réka Flóra 11. B
Nádudvari Tímea Zoé 11. B

IV. helyezett

Diczkó Botond 7. D
Hörszik Zsombor 7. D
Kakuk Veronika 7. D

V. helyezett

Baranyi Noémi 10. B
Kovács Kinga 10. B
Molnár Andrea 10. B

VI. helyezett

Márcki Levente 10. B
Simon Bendegúz 10. B
Spák Csaba 10. B

felkészítő tanárunk: Jósvainé Harsányi Ágnes

Fajismereti Vetélkedő

1. hely Szántó Eszter 9. B
2. hely Takács Félox 10. B
3. hely Tóth Johanna 9. B
4. hely Molnár Andrea 9. B

felkészítő tanárunk: Gergely Tibor

A Krúdy Gyula Gimnázium Természetfotó Pályazata

1. hely Zemenszky Zea Flóra 11. D
2. hely Töröcsik Beatrix 11. B
3. hely Nádudvari Tímea Zoé 11. B

elismerésben részesültek még:

Krajcsovocs Petra 12. B
Diczkó Botond 7. D

SPORTEREDMÉNYEK

Atlétikai Diákolimpiai

Városi Diákolimpia Ügyességi és Váltófutó Csapatbajnokság

6. hely 4X1500m fiú V. kcs.

A csapat tagjai: Gaál Benedek, Mácsai Gergő, Balázs Vince, Kiss Márton

1. hely 4X800m lány V.-VI. k.cs.

A csapat tagjai: Komlóssy Eszter, Takács Tamara, Horváth Szilvia, Farkas Emese

Megyei Diákolimpia Ügyességi és Váltófutó Csapatbajnokság

1. hely 4X800m lány V.-VI. k.cs.

A csapat tagjai: Komlóssy Eszter, Takács Tamara, Farkas Emese, Egri-Kiss Gréta

6. hely 4X1500m fiú V. kcs.

A csapat tagjai: Gaál Benedek, Balázs Vince, Mácsai Gergő, Kiss Márton

Városi mezei futó Diákolimpia

lány VI. kcs

2. hely Farkas Emese

Megyei mezei futó Diákolimpia

fiú IV. kcs 3500m

5. hely Németh Csaba

61. hely Balla Dániel

68. hely Tardi Milán

V. kcs: 4000m

9. hely Bajzáth Péter

Városi eredmények (2015. 04. 28-29. Városi Stadion):

Farkas Emese	1.500 m	I. hely	800 m	I. hely
Bajzáth Péter	1.500 m	II. hely	3.000 m	IV. hely
Juhász Maja	3.000 m	I. hely		
Keczkó Zsuzsa	3.000 m	IV. hely		
B.-Kane Dávid	magasugrás	I. hely (185 cm)		
Varga Péter	magasugrás	II. hely (175 cm)		
Tomcsik Zoltán	súlylökés	V. hely		
Vaskó Péter	súlylökés	III. hely	100m	VI. hely
Balázs Vince	800 m	III. hely		

Megyei eredmények (2015. 05. 06-07. Városi Stadion):

Ben-Kane Dávid	magasugrás	I. hely (175cm)
Varga Péter	magasugrás	II. hely (175 cm) távolugrás II. hely
Szabó Hanna	1.500 m	II. hely

Zsigó Miklós	60 m	V. hely
	600 m	IV. hely
Juhász Maja	1.500 m	II. hely
Aradványi Péter	súlylökés	I. hely
Vaskó Péter	súlylökés	III. hely

Vaskó Péter 9.A (bal szélső)

Tomcsik Zoltán	súlylökés	V. hely
Kvancz Balázs	kislabda hajítás	IX. hely
Hidas Réka	800 m	II. hely
Balázs Vince	800 m	III. hely
Takács Félix	200 m	V. hely
Kiss Márton	800 m	II. hely

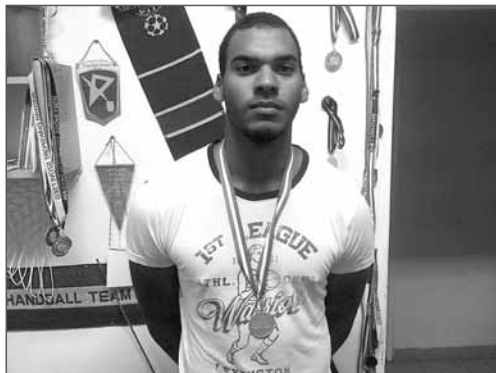

Juhász Maja 8.D (bal szélső)

Vaskó Vince, Hidas Réka, Kiss Márton 9. D

Országos eredmények (2015-05.30-31 Budapest)

*Ben-Kane Dávid 10. C
– magasugrás: városi I.
Megyei I.
Országos VIII. hely*

*Aradványi Péter 12.a
– súlylökés: megyei I. – Országos VI. hely*

Varga Péter 9. c Városi-megyei II., országos XIV. hely

Szervező, felkészítő: **Takács Sándor**

Megyei Amatőr Leány Kosárlabda Bajnokság

II. hely

Jenei Noémi,
Szilágyi Róza,
Szabolcsi Henrietta,
Juhász Zsófia,
Kerecsen Eszter,
Szalmási Fanni,
Horváth Evelin,
Oláh Zsuzsa,
Németh Eszter,
Baksa Zsófia,
Babici Vanda,
Babici Klaudia,
Pató Réka,
Kálmánchey Krisztina

Edző: Takács Sándor

Kosárlabda tömegsport csapatfotó

Mészár Ádám,
Bucszánszky Dániel,
Tarek Ferenc,
Lipcei Péter,
Jenei Noémi,
Szilágyi Róza,
Horváth Ádám,
Szabolcsi Henrietta,
Pacza Dániel,
Szemerszki Bálint,
Kovács Gergely,
Kerékgyártó Balázs,
Zsigó Miklós,
Szabó Gábor

Edző: Takács Sándor

Tehetséggondozó programban résztvevő tanulók

Horváth Ádám,
Medve László,
Mészár Ádám,
Balla Dániel,
Pacza Dániel,
Kerékgyártó Balázs,
Kovács Gergely

Edző: **Takács Sándor**

Kosárlabda Diákolimpia

Fiú V. Kcs. megyei 1. hely, országos elődöntő 2. hely.

A csapat tagjai:

Balogh Béla Bendegúz,
Ben-Kane Dávid,
Bodnár Tamás,
Fan Min Jié,

Farkas Dániel,
Horváth Balázs,
Kiss Kende Csongor,
László Péter,
Pollák Balázs,

Pollák Nándor,
Szerényi Zoltán,
Szilágyi Nándor,
Tóth István

Edző: Kovács Tibor

Fiú VI. kcs. megyei 1. hely, országos elődöntő 1. hely, országos döntő 7. hely.

A csapat tagjai:

Adányi Balázs,
Aradványi Péter,
Ben-Kane Dávid,
Farkas Dániel,
Herczku Attila,
Prokai László,
Somosi Ádám,
Szilágyi Zsombor,
Szilágyi Nándor,
Teski Tamás,
Törköly Péter,
Vajda Máté.

Edző: Kovács Tibor

ISF Középiskolai Kosárlabda Világbajnokság (2015. 04. 17-25. Franciaország Limoges)

A 32 ország részvételével megrendezett tornán diákjaink a 21. helyezést szerezték meg.

Öt győzelmet szereztek. Legyőzték Észtország, Hollandia, Camerun, Ciprus, Örményország válogatottjait. Három vereséget szenvedtek. Lettország, Bulgária, Csehország válogatottjai felül kerekedtek a csapatunkon.

A csapat tagjai:

Törköly Péter,
Herczku Attila,
Prokai László,
Somosi Ádám,
Teski Tamás,
Joó Ádám,
Földesi Tamás,
Adányi Balázs,
Ben-Kane Dávid,
Szilágyi Nándor,
Balogh Bendegúz,
Farkas Dániel.

Edző: Kovács Tibor

Röplabda Amatőr Diákolimpia

Fiú VI. kcs. megyei 2. hely.

A csapat tagjai:

Bakács Adorján,
Balogh Vendel,
Gyöngyösi Boldizsár,
Haja Kristóf,

Herczku Attila,
Mácsai Gergő,
Molnár Tibor,
Nagy Balázs,

Somosi Ádám,
Teski Tamás,
Toronyi Ákos,
Tóth Tamás

Edző: Varga Csoba Erika

Szabolcs-Szatmár Bereg Megyei Felnőtt Bajnokság 8. hely

Lány VI. kcs. megyei elődöntő 2. hely.

A csapat tagjai:

Trencsényi Boglárka,
Mohácsi Noémi,
Balázs Sára,
D. Nagy Csilla,
Czurkó Natália,
Bulátkó Anna,
Juhász Zsófia,
Petrikovics Emese,
Horvát Szilvia,
Tóth Alexandra,
Grünstein Petra,
Gergely Katalin

Edző:

Varga Csoba Erika

Az osztályok rangsorolása a tanulmányi eredmények alapján

	<i>Tanulmányi átlag</i>
7.D	4,90
8.D	4,83
9.A	4,81
9.B	4,72
9.C	4,74
9.D	4,89
10.A	4,75
10.B	4,78
10.C	4,68
10.D	4,87
11.A	4,88
11.B	4,83
11.C	4,83
11.D	4,82
12.A	4,79
12.B	4,83
12.C	4,95
12.D	4,88

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,82

Végzősök érettségi eredményei a vizsgát befejezők eredményei alapján:

12.A	4,87
12.B	4,78
12.C	4,83
12.D	4,91

A 12. évfolyam érettségi átlaga: 4,85

Toma Franciska 12.A
Krúdy Alapítvány Kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Szemán Krisztián 12.A
Krúdy Alapítvány Kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Vad Viktória Zsuzsanna 12.D
Krúdy Alapítvány Kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Komlóssy Eszter Takla 12.B
Krúdy Alapítvány Kitüntetettje
„Kimagasló tanulmányi munkáért”

Szilágyi Zsombor Máté 12. C
Krúdy Sportalapítvány Kitüntetettje
„Kimagasló Sportmunkáért”

Törköly Péter Márk 12. D
Krúdy Sportalapítvány Kitüntetettje
„Kimagasló Sportmunkáért”

Aradványi Péter 12.A
Krúdy Sportalapítványtól
Kuratóriumi emléklapot kapott

Györgyi Csaba 12.A
Krúdy Sportalapítványtól
Kuratóriumi emléklapot kapott

Béres Lujza 12.C
Krúdy Sportalapítványtól
Kuratóriumi emléklapot kapott

Vajda Máté Vajk 12.C
Krúdy Sportalapítványtól
Kuratóriumi emléklapot kapott

Farkas Emese 12.D
Krúdy Sportalapítványtól
Kuratóriumi emléklapot kapott

BALLAGÁS 2015.

Harmadikos búcsú

Kedves Végzősök!

Sokak szerint ez volt életetek legszebb időszaka, és elmúltak a gondtalan, szabad évek. Sokak szerint mostantól minden nehezebb, szürkébb és kötöttebb lesz.

Azt hiszem, a legrosszabb amit tehettek az, hogy mindezt elhiszitek. A kilátás a Krúdy alakából tényleg gyönyörű: a jövőkép biztató, tanítottak, terelgettek titeket – tökéletes hely volt ahhoz, hogy átéljétek a gimnáziumi évek minden szépségét. Lehet, hogy mostantól az élet nevű játékot komolyabban játsszátok, de kit zavar ez? Előbb-utóbb mind rájövünk, hogy a felelősség és a szabadság nem zárja ki egymást. Valahogy muszáj hinnünk, hogy az izgalom és a boldog évek nem a tinédzserkorral, vagy az érettségi utáni nyárral érnek véget.

A ballagás lezár egy gyönyörű időszakot, ugyanakkor azt is megmutatja, milyen hatalmas dolgok várnak még rátok. Sosem tudom pontosan, mit érzek ezen a napon. Keserédes az egész. A ballagók ragyognak, a virágillat bódító, mindenki olyan ünnepélyes. Azonban azt is tudom, hogy szeptemberben az iskola fura lesz nélkületek, a folyosók valahogy másnak tűnnek majd, és szokás szerint rántó az a bizonyos hiányérzet. Nemsokára Titeket is *volt krúdysoknak* nevezünk, de nem tűntök el nyom nélkül: az itt töltött évek alatt formáltátok a Krúdyt, épp úgy, ahogy az iskola, a tanáraitok és a diáktársaitok formáltak Titeket. Remélem, mindig érezni fogjátok, hogy ez valahogy összeköt minket: a Krúdy a mi közös valóságunk.

Sokak szerint az ember fiatalon még úgy érzi, mindenre képes, minden az övé és megváltoztathatja a világot. Soha ne veszítsétek el ezt az érzést, jusson eszetekbe minden nap, kísérje végig az életeteket, és valóban tiétek lesz minden. Ahogy Krúdy „atyánk” mondaná: *„Ez az élet, nem az üldögélés a kikötőben”...*

Lengyel Dorka II. D

Negyedikes búcsú

Ballagó diáktársaim nevében szeretettel és tisztelettel köszöntöm tanárainkat, szüleinket, hozzátartozóinkat és mindazokat, akik eljöttek e jeles napra, ballagásunk ünnepségére!

Néhány évvel ezelőtt idegenként bolyongtunk az iskolában, abban az iskolában, amit mára a második otthonunknak tekinthetünk. Alaposan kiismertük az összes padfirkát, a szekrényeket, a tágas folyosókat, és minél jobban megismertük a krúdys életet, annál jobban szeretünk ide tartozni.

Évről évre néztük, ahogy idősebb diáktársaink sorra elballagnak. És most ezen a békés áprilisi napon itt állunk mi, mi, akik a legnagyobbak vagyunk, akik együtt túlélték az első év beavatását, dolgozatok százát, az osztálykirándulásokat, együtt voltak jóban és rosszban, órákon és szünetekben, és most ugyanúgy együtt indultak el utolsó közös útjukra.

Meg kell állnunk egy pillanatra köszönetet mondani. Köszönetet mondani tanárainknak, hogy tanítottak bennünket irodalomra, matematikára, történelemre és minden másra, és meg kell köszönnünk azt is, hogy tudtak adni számunkra valamit, amit bár nem kérdeznek tőlünk az érettségi vizsgákon, mégis nagy hasznát vesszük majd a nagybetűs életben.

Köszönettel kell fordulnunk szüleinkhez is, mert neveltek bennünket, hittek és bíztak bennünk, még akkor is, amikor már rég feladtuk volna.

Egyre nehezebb megszólalni. Zárásként mondani bármit, valami okosat, valami olyat, amit itt hagyunk magunk után. Mondani kellene, de nem lehet. Van valami, valami több, ami nincs beírva a bizonyítványainkba, mert nem lehet szavakba önteni, ezt csak érezni lehet. Az érzés, hogy krúdysok voltunk, vagyunk és leszünk mi mindannyian!

Majláth Ákos
12. B

12. A

„Ha egy traktor 568 nap alatt kaszál le 51 kg grillsütőt, akkor hány Barkas tud elhozni négy németül beszélő krokodilt, aminek nincs haja és üvöltenek a samponok?”

...Nos, igen. Az érettségihez közeledve körülbelül ilyen szintű kérdések kerengnek a fejemben. Minden összekavarodik mindennel, semmit nem látok tisztán, és a nagy igyekezetben, hogy mindent megjegyezsek, már nem tudok semmit sem. Illetve, ennyit igen: nem akarom, hogy vége legyen.

Amikor ennek a szövegnek a megírására készültem, tartottam egy közvélemény-kutatást: Mi az első három dolog, ami eszedbe jut az osztályról?” A leggyakoribb válasz: nevetés. A matekot alig páran említették meg. Azt hiszem, ez elég egyértelmű képet ad arról, milyen volt krúdysnak lenni a mostani 12. A számára. Jó. Határozottan jó. Igaz, sok volt a tetemrehívás és – rendes matekosokhoz híven- a szervezatlenség néha (az esetek 95 százalékában) a tetőfokára hágott, a 23-as hangulata, a menzai kakaós csiga, a közös gyalogtúrák és szalonnasütések, a Jutka nénitől származó jó hírek, a vidámdelfines kirándulások, a fiúknak a kondi és negyedikben a szalagavatós táncpróbák mindezt überelték. Köszönöm a tanároknak, hogy felkészítettek az érettségire... de hálásabb vagyok az osztálytársaimnak, amiért nem hagytak megérni.

Az utolsó napok örületében a fiatalabbak is érzik, hogy már nem teljesen tartozunk ide. Az állandó gyülekezőhelyünket, a 23-as előtti körülökét újabban a hét minden napján elfoglalják előlünk. És mi? Mi megkérjük őket, hogy menjenek arrébb. Nem mennek. Nemsokára leszedik majd SpongyaBobot és heti ajánlatát a falról, az imádkozó sáska lekopik a padról, Lancelotot elvisszük, és a székekről letörlik a cipőnyomokat. Nyár végére olyan lesz, mintha itt se lettünk volna. És ez így van jól. Nem tudom, milyen lesz ez után. Lehet, hogy ezek voltak életem legjobb évei. Lehet, hogy nem. Egy biztos: mércének jobbat nem is kívánhattam volna.

Kiszámolhatnám, mennyi időt töltöttünk együtt, osztályként. Felesleges. Nem volt elég.

Toma Franciska

12. A

Érezted már azt, hogy szeretnél örökre megragadni egy pillanatban? Egy pillanatban, amiről azt hitted tökéletes. Bennem is ez az érzés kavargó már hónapok óta. Szeretnék örökre a Krúdy Gyula Gimnázium 12. A osztályos tanulója lenni. Am, ahogy próbáltam megírni ezt a búcsúzóinak mondható szöveget elgondolkoztam valamin. Miért nem 9. 10. vagy 11. osztályos tanuló akarok maradni? Miért? Hisz akkor minden könnyebb lenne! Nem izgulnék az érettségi miatt, nem foglalkoztatna, hogy ki fog megmaradni a barátaim közül az egyetemen és nem idegeskednék azon, vajon jól fog-e sikerülni a tanárbúcsúztató. A válasz egyszerű, de nagyszerű. Soha az előző 3 évben nem éreztem magam ilyen jól az osztályommal, mint ebben az utolsóban. Nem mondom, hogy nem élveztem a társaságukat, de ez fokozatosan alakult ki. Szépen lassan felépítettünk mindent a közös programokkal, sok új barátsággal, megannyi osztálykirándulással, lyukas órai beszélgetésekkel. Talán senkikkel nem voltam még ennyire egymásra hangolódva és most tapasztalom a legjobban a tudást, amit az iskola falai között kaptam. Útközben rájöttem nem lehetek önző. Mert ha minden úgy maradna, mint most, akkor a következő évfolyam nem tapasztalhatná meg azt, amit én, hogy mennyire jó volt krúdys diáknak lenni. Valamint ha itt maradnék, sose tudnám meg, mit tudok kihozni magamból, mire vagyok képes és nem élnék meg további száz ilyen tökéletes pillanatot. Nem is tudok többet mondani, a sorok is elfogytak. Köszönöm, hogy itt tanulhattam és ezzel az osztállyal 4 évig!

Horváth Szilvia

12. B

Azt mondják, repül az idő, ha jó társaságban van az ember, de azt, hogy négy év hogy telhet el ilyen gyorsan, még most sem tudjuk igazán felfogni.

Mintha tegnap lett volna az első napunk, amikor még alig találtuk a termeket, bátortalanul mutatkoztunk be egymásnak és a tanárainknak, és talán még nem is sejtettük mennyi emlék, mennyi kaland vár itt ránk. Kezdve a verébtáborral, verébatatóval, ami után úgy éreztük jobb már nem is jöhet, pedig csak akkor kezdődött az igazi gimnazista élet. Mára már ösztönösen mozgunk a folyosókon, kívülről tudjuk a tablók sorrendjét, a szekrények firkáit, a történeteket, legendákat, amik az iskolai falai közt történtek.

Köszönettel tartozunk tanárainknak, hogy türelemmel és kitartással adták át tudásuk, biztos alapokat adva az egyetemen, és a nagybetűs életben.

Azt, hogy mit jelent nekünk ez a négy krúdys év lehetetlen szavakba önteni, de talán nincs is rá szükség. Ezt az élményt át kell élni, és mi, akik már megtettük, biztosan állíthatjuk, hogy ez az egyik legjobb dolog, ami utazásunk során történt velünk.

Szeretnénk magunkkal vinni mindent, összeszedni a dolgozat előtti izgalmat, az átnevetett lyukasórákat, a könnyű délutánokat és a homályos estéket, megfogni őket, belegyömöszölni a tarisznyánkba és magunkkal vinni, de ennyi mindent nem lehet, viszont az biztos, hogy mindannyiunk magával visz egy darabkát útravalóul a krúdys szellemből, és talán másra nincs is szükségünk. Cserébe itt hagyunk egy darabot magunkból, itt maradunk minden kézfogásban, minden padba karcolt betűben, és az udvaron visszhangzó nevetésekben.

Mert a Krúdy a részünkké vált, és mi is a Krúdy részévé váltunk.

Majláth Ákos 12.B

12. C

Volt egy álmom 4 évvel ezelőtt, szerettem volna egy olyan helyen továbbtanulni, ahol a szív és az értelem egyaránt fontos, ahol magasan képzett, a diákoknak adni akaró nagy tudású pedagógusok tanítanak, ahol a hagyomány egy semmihez nem fogható szellemiséget generált, amit bár legyen több évtized a végzős diákok között, mindenki érez sok-sok év múlva is.

Olyan középiskoláról álmodtam, ahol a tanulók társai egymásnak és a formálódó közösség a felnőttek gondos sokszor alig észrevehető iránymutatásai mellett erős barátsággá áll össze.

Az álmom, az álmunk megvalósult, mi, amikor 2011-ben beültünk a padokba, nagyon sokszor éreztük az órákon, hogy angyal szállt át az osztálytermen. Kedves képzett segítőkész tanáraink voltak, amit soha nem fogunk elfelejteni.

6 évesen, amikor elengedjük, anyukánk kezét olyan emberek vesznek szárnyaik alá, akik kézről-kézre adnak minket újabb és újabb tudást plántálva belénk.

A tanárok munkája a legfontosabb az ember életében. A jövőt, egy ország jövőjét a pedagógusok határozzák meg az általános iskolai tanító nénitől az egyetemi professzorokig. Ugyanakkor a legszebb hivatás is, hiszen láthatják, ahogy a tizenéves butuskákból felnőtt ember lesz.

Apáczaí így fogalmazta: „a törpe is, ha óriás vállalra ül, többet láthat, mint maga az óriás”.

Köszönjük, hogy hagyta minket egyre magasabbra kapaszkodni!

Nagyfeő Gábor

12. D

Kilépve a gimnáziumból, immár a nagybetűs életbe, mit is mondhatnék? Hogyan foglalhatnám össze a hatos teremben töltött hat évünket? Hat év. Az életünk egy harmada. Ennyi időt töltöttünk együtt mi 31-en. Volt, aki közben elment, volt, aki később jött, de ennyien léptünk ki a gimnázium kapuin a bankett verőfényes szombat délutánján érettségi bizonyítványunkkal a kezünkben, büszkeséggel szívünkben. Ha egy mondattal össze kéne foglalni milyenek is voltunk, akkor osztályfőnökünk, Vass Zoltán számtalanszor elhangzott gondolatát idézem:

„Ha rám hallgatsz, úgy csinálod, ahogy akarsz.”

Mi úgy csináltuk, ahogy akartuk. Hol kedvesen, hol szúrósan, hangosan, harsányan, szenvedéllyel, szívesen vagy a szánkat húzva, de mindig együtt. Ilyen a 12. D, ilyen volt és ilyen lesz mindig. Nem tudom neked, kedves Olvasó szavakkal kifejezni, milyen érzés ebbe az osztályba tartozni. Ezt a meghatározó időszakot, amelyet a Krúdy Gyula Gimnáziumban töltöttünk lehetetlen néhány gondolatban összefoglalni. Rengeteget köszönhetünk Osztályfőnökünknek, Tanárainknak és az iskola dolgozóinak, akik kitarítottak mellettünk, akiket gyakran állítottunk kihívások elé. Ezúton is, ismét szeretném megköszönni munkájukat. Nehéz a búcsú, ma már hónapok teltek el azóta a napfényes szombat óta. Itt ülök a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban és próbálok összeszedni az évek meghatározó pillanatait, üvegszilánkjait, hogy megtaláljam azt az egyet, amely alapján Te is megérted, milyen volt Nekünk ez az időszak. Az elmúlt néhány hónap mindannyiunknak új barátságokat, új élményeket hozott, de még mindig helyünk van egymás életében. Máig együtt vagyunk. Mert ez a Krúdy. Ez a 2015-ben végzett 12. D. Mi, krúdys diákok, mindig krúdysok maradunk. Szétszéledünk a világ minden tájára, de iskolánk összeköt Minket.

Vad Viktória Zsuzsanna

ÉRETTSÉGI DOLGOZATOK

Tóth Árpád Elégia egy rekettyebokorhoz és Jékely Zoltán Az ég játéka című versei

(összehasonlító elemzés)

Tóth Árpád Elégia egy rekettyebokorhoz és Jékely Zoltán Az ég játéka című művei eltérő időpontban, mégis meglehetősen hasonló körülmények között születtek, s ez tartalmukban is megfigyelhető, tűnjön témájuk bármennyire különbözőnek is. Ez a közös pont nem más, mint a háború.

Tóth Árpád művét 1917-ben, az első világháború árnyékában írta. A vers gondolatmenete ezzel tökéletesen egybeesik, bár a műben a háborúra konkrét utalás nem található. A cím természetesen képekkel teli elégiát sejtet, a vers olvasása során azonban rádöbbenünk, hogy a műben sokkal több rejlik ennél. Az első strófában rögtön feltűnik a fűben elnyúló költő, aki felett egy rekettyebokor virágai hajóként ringanak a levegőben. Az apró, békés, aranysárga virágokkal ellentétben a lírai én „árva óriás”, akinek egyetlen sóhaja vihart kavart a szelíd légi sajkák között. A második versszakban a költő türelemre inti a boldog virághajókat, akik nem tudhatják, milyen „mondhatatlan nyomor / Aknáit rejti” a szörnynek nevezett ember. A rekettyebokor világa tökéletesnek tűnik. Egy gyönyörű, csendes nyári napon tűnik fel, amelyet a költő különböző színekkel (pl. kék éj, ezüst záporok), illatokkal, a jelzők ismétlésével és szemléletes költői képekkel érzékeltet (pl. a forró napsugár csorgása). A drága gyöngyként tündöklő virágoknak nincsenek vágyaik, nem kívánnak semmit, nincs öntudatuk, s boldogságuk titka épp ebben rejtőzik. A negyedik strófában az árva szörnyként megrajzolt ember is hajóvá változik, azonban őt „A kínok vasszöge szorítja össze testté”, melyet lehetetlen vágyai és konok öntudat-kapitánya nem engednek nyugodtan ringani a felszínen. Ebben a versszakban jelenik meg a halálvágy. A lírai én inkább választaná a halált, mint jelenlegi roncszerű életének folytatását. Az utolsó előtti strófában megjelenik a költő embertársai, szintén hajók képében. Tóth Árpád az embereket két csoportba osztja: kalózok és könnyes árvák, azaz erőszaktevők és tehetetlen áldozatok csoportjára. Egyedül ebben a versszakban találhatunk burkolt utalást a zajló világháborúra, ami nem más, mint „vér s könny modern özönvize”. A költő a szegény emberi sorsot siratja, a rengeteg emberhajó pusztulását. Tóth Árpád felveti az emberi faj teljes kihalásának lehetőségét is, s ez már a teljes reménytelenség jele. A strofa végén feltűnik a bibliai Noé, az egyetlen tiszta ember, akit Isten az Ararát hegyére vezetett, hogy megmentse az emberiséget és az állatvilágot az özönvíz pusztításaitól, ezzel lehetőséget adva az újrakezdeésre. Erre Tóth Árpád azonban nem lát lehetőséget, hiszen az öldöklés árjában nincsen „tiszta Noé”, aki reménységgel tölthetné el testvér-embereit. Az utolsó versszak egy ilyen ember nélküli világ víziója. A csendes világban újra megjelennek a lengő virághajók, s a szívárvány Noé nélkül tűnik fel az égen. A teljes némaságban maga a föld sóhajt fel, örül, hogy megszabadult az emberrel egyenlővé vált kintől, s végül „kileng a boldog légbe a hőszi szárnyú Béke”. Tóth Árpád vitathatatlanul a képek mestere, aki egyenlő hosszúságú strófaiban tökéletesen érzékelteti a természet és az ember ősi ellentétét. A versen végigvonultatott hajó-motívum jelentése folyamatosan változik, ám szépségéből és hatásosságából egyszer sem veszít. A mű a háborús helyzetben reményét vesztett ember elégiája.

Jékely Zoltán verse alig harminc évvel később, a második nagy világégés befejeződése után egy esztendővel született. A vers kezdete azonos az előzőleg tárgyaltéval: a fűben hanyatt heverő költő kezdi el pásztázni az őt körülvevő természeti világot. Tóth Árpád versével ellentétben

azonban a hangulat itt már a második sortól komorrá válik: a háton fekvő költő a halott katonákhoz hasonlítja magát. Belehelyezkedik „szerepükbe”, így ő lesz az éber pilóta és a láthatárt holtában is szemlélő tengerész. Jékely Zoltán versében a háborús helyzetre való utalás kezdettől egyértelmű, sőt még azt is tudhatjuk, hogy a második világháborúról van szó, hiszen ott vetették be először tömegesen a harci repülőgépeket, s a hadiflottáknak is fontos szerep jutott az ütközetek drámáiban. A második strófa oldja a feszültséget, természeti képet láthatunk, melyben a madarak úgy szállnak az égen, mintha a pillanat örökké tartana. A levelek esőt kérő tenyerekként jelennek meg, azonban a strófa végén egy röpke pillanatra feltűnik a ragadozó is, s ezzel megtörik az idill. A lírai én a fűben heverészve szemügyre veszi a felhőket is, akik mintegy zarándokként, szegény, poros, bús emberként jelennek meg előttünk saját Rómájukba, a Napba vándorolva. Az ötödik versszakban tűnik fel a vers – a költőn kívül egyetlen – megemléített emberi szereplője, az elképzelt pásztorlányka a szerelmes nyári éjszakában. A költő a „százezer égi szépség”, a csillagok megfigyelésének hatására emlékszik ismét a halottakra. Az utolsó strófában az égről a földre zuhan a lírai én tekintete, s végül immár kívülállóként szemléli a holtakat, hiszen szemük odvában már „humusz s gyökér van”. Jékely Zoltán Tóth Árpádhoz hasonlóan kiválóan bánik a különböző költői képekkel, megszemélyesítései, jelzői rendkívül szemléletesek.

A két versnek azonos a kiindulópontja, majd azonos irányban is haladnak tovább: a táj kémlelése juttat a két lírai én eszébe gyakorlatilag mindent, ami megjelenik a költeményekben, ezzel kialakítva a versek szerkezetét. Ezen kívül mindkét mű háborús helyzetben, vagy arra emlékezve, nyáron játszódik. Hasonlóan sok bennük a költői kép, bár Tóth Árpád műve egységesebbnek tűnik. A két vers közti lényegi különbség az, hogy míg Tóth Árpád az emberiség kihalását jósolja, addig Jékely Zoltán a már halottakat gyászolja.

Az emberi történelem eddigi két legvéresebb háborújához kapcsolódó költemények két különböző szempontból emlékeztetik az olvasót az öldöklés értelmetlenségére. Az egyik belülről, a reménytelen, értelmetlen harc véres tengeréből, a másik pedig a már háború utáni ijesztő csendből, melyben a halottak velünk vannak.

Toma Franciska

12. A

Bodor Ádám: Állatkert

(egy mű értelmezése)

Elszemélytelenedés, elhidegülés, az emberi kapcsolatok háttérbe szorulása, elidegenedés. Oly sokszor kerülnek elő manapság ezek, és a hozzájuk hasonló kifejezések. Aggasztóak. Képzletünket szabadon engedve, elgondolkodva ezeken a jelenségeken pedig egy egészen hideg, embertelen és rémisztő világban találhatjuk magunkat. Mindez azonban nemcsak a képzeletünkben létezik, valós problémákkal állunk szemben, mondhatni korunk – a „rohanó világ” – egy jellemző problémájával, melynek első jelei már évtizedekkel ezelőtt jelentkeztek, és mára minden fejlett ország jellemzőjévé váltak.

Bodor Ádám 1997-ben keletkezett „Állatkert” című története is bizonyítja, az emberi kapcsolatok elszemélytelenedésével már az ezredforduló előtt is foglalkoztak. Az írás a jelenség groteszk bemutatása. Az alaphelyzet idilli is lehetne: egy állatkerti látogatáshoz általában mókát és közös élményeket, családi vagy baráti kikapcsolódást társítunk. Másképp történik ez a Kovács fivérek esetében. Kovács Wladimir feleségével és öccsével látogat az állatkertbe, mindkét férfi ötvenes éveiben jár, gyerekek nélkül, autótól érkeznek. Bár ez a család nem olyan, mint amilyenre elsőként asszociálunk az állatkerttel kapcsolatban, még mindig lehetne idilli a mű. Az első párbeszéd kezdetétől válik világossá, hogy valami nincs rendjén. Wladimir feleségéről, akinek feltűnő módon a nevét sem ismerjük meg, a férje lényegtelen, megtűrt, „nem sok vizet zavaró” lényként beszél, aki egy „vak hangot sem ért”. Mindeközben Wladimir szórakozottan dicséri a hely kellemes, csinos, bájos voltát, Vili viselkedése pedig ellentétes bátyjáéval, ideges, feszült, morcos, érezhetően nem élvezzi, amit csinálnak, mintha tartana valamitől. Vili az állatkert ismerőjének tűnik. Míg bátyja objektív, de pozitív hangulatú megjegyzéseket tesz a környezetre, addig ő mindig valami zord, a felszín alatt megbújó, egyáltalán nem kellemes dolgot vetít előre. Bátyja meg is jegyzi: mindig egy kis érzelmes takonypóc volt. Vili erre csupán érdektelenül visszakérdez, hisz Wladimir szavai számára már semmit nem jelentenek.

A párbeszédék érzelmentesek, mindezt érzékelteti tömörségük, töredezettségük. Wladimir végig úgy viselkedik, mint aki számára minden rendben, bár többször is bevallja: sosincs ideje semmire. Kérdéseket tesz fel öccsének, azonban a válaszok láthatólag nem érdeklik; mindig azt mondja, amit épp szeretne, ami épp eszébe jut. A másik fél reakciójától függetlenül beszél tovább, tér rá következő gondolatára. Vili valószínűleg jól ismeri bátyját, csupán röviden, érdektelenül reagál, ő nem tesz megjegyzéseket, nem beszél gondolatairól, hiszen úgylis süket fülekre találnának.

A látogatás céljára a történet közepén derül fény. Megérkezünk a helyre, amelyre Vili korábban már utalt. A „gethes” oroszlán, amely fájós lábát húzva fel-alá sétál a ketrechen, egy fűben ülő férfit bámul. A férfi élete hasonlónak tűnik az oroszlánéhoz: naphosszat csak ül, és az állatot bámulja. A férfi a fivérek apja. Vili valószínűleg jól ismeri, tudja, hogy miként éli életét, és mindez kétségbeejti. Wladimir apját meglátogatni jött, talán Vili kérésére. Vili elérzékenyül, mikor végleg rájön, mennyire reménytelen a találkozás. Bátyjának ötlete sincs, mit kéne mondania apjának, azt sem fogja fel, hogy a helyzet abnormális. Az apja pont olyan önmagába zárt, mint a bátyja: ha megszólalna, akkor se mondana semmit. Wladimir végül nem akarja megzavarni az állatot bámuló férfit. Megjegyzi még, mennyire tetszik neki az állatkertben uralkodó béke és csend, és milyen jól érzi magát. Lefényképezi az oroszlánt is a srácoknak, akik majd szintén jókedvűen megállapítják, milyen selejtes egy állat.

Vili reményvesztetten elindul kifelé, majd a bátyjáié is követik. Mielőtt hazamennének, még leülnek sörözni. Vili nem bírja tovább: bátyjának is megmondja, utálja őt is, meg a feleségét is. Bátyja hangulata mit sem változik, s csak annyit fűz mindehhez, a feleségét ő is utálja. Az egész

történetet a feleség befejező mondata teszi igazán groteszkké, elgondolkodtatóvá és érdekessé. Kiderül, Wladimir felesége csak németül beszél, és a délutánt, értékelése szerint, kedvesen töltötték el. Miért is gondolná másképp, mikor a férfiak viselkedése semmi mást nem láttatott? Wladimir végig jókedvű volt, Vili pedig, bár jókedvű nem volt, valószínűleg csak a tőle megszokott módon viselkedett.

Az embertelen, szeretet nélküli világot az elbeszélő külön szavakkal nem hangsúlyozza: a groteszk művekre jellemzően tárgyilagos az előadásmód, a történet magába foglalja az írói üzenetet, nem szorul írói magyarázatra. A két férfi leírása a történet elején mégis utalás jellegű. Wladimir zakóban, nyakkendőben járkal, tehát minden bizonnyal tehetős, jól boldogul a munka világában érzelmi éretlensége ellenére is, míg Vili csupán „tornaingben” jelenik meg. Természetesen általánosítani nem lehet, sok munkakörben tényleg fontos az érzelmi intelligencia, mégis sokszor azt látjuk, az érzékeny emberek háttérbe szorulnak az érzéketlenekkel szemben.

Bár úgy tűnik, Wladimir jól érzi magát emberi kapcsolatok nélküli életében, mégsem beszélhetünk boldogságról az ő esetében. Amikor a dingókutyákhoz érnek, Wladimir érzelemmentesen megjegyzi, elfogadna egyet, majd rögtön arra gondol, hogy a szaguk kellemetlen és foglalkozni kell velük. Sokszor hangsúlyozza, mennyire tetszik neki az állatkert hangulata, mégsem tud vele mit kezdeni a megjegyzéseken kívül, hiszen neki nincs ideje mindezt élvezni is (talán nem is tudná). Feleségével, testvérével és apjával való viszonya pedig egyértelműen bemutatja, hogy életünknek mennyire fontos részét képezik az emberi kapcsolatok, és hogy nélkülük milyen groteszk és kétségbeejtő lenne egymás mellett léteznünk.

Kotán Tamás
12. A

Az idő a miénk

(érvelés)

Manapság, a XXI. századi rohanó világunkban mindennapos problémát jelent rengeteg ember számára, hogy van-e, lesz-e mindenre elég ideje. Óriási kontraszt, hogy látszólag minden modernebb, gyorsabb, mégis mindenkinek egyre több dolga van. Ezért gondolom, hogy Seneca szavai a jelenkorban aktuálisabbak, mint valaha voltak. Az idő a miénk, de könnyű elpazarolni, így hát okosan kell vele gazdálkodni.

Azonban sajnos a mai magyar társadalomban igen gyakori a túlhajszolt ember. Mindenkinek van valószínűleg olyan ismerőse, aki éjt nappallá téve, akár két állásban dolgozik, hogy több jövedelemhez jusson, majd hazatérve gyermekeivel foglalkozik, vagy házimunkát végez. Ezt az önkiszákmányolásnak is nevezett életmódot sokan azért folytatják, hogy a jövőre gondolva legyen mit félretenniük, de közben nem veszik észre, hogy a jelen elszalad mellettük. Ezen egyéneknek is szól Seneca szava: „kevésbé fogsz függni a holnaptól, ha a mának nekifekszel” (bár ez a henyéelő emberekre is vonatkozhat).

A római filozófus intelmei minden bizonnyal hasznosak lettek volna az orosz írók, Gogol és Tolsztoj hősei számára. Akakij Akakijevice Basmacskin, Gogol A köpönyeg című elbeszélésének hőse végtelen jelentéktelenségben élt, s a boldogsághoz sem került sosem közel (csak a köpönyegnek örülhetett rövid ideig), Tolsztoj Ivan Iljics (Ivan Iljics halála) pedig ugyancsak egy ma is gyakori életforma, a hivatalnok-lét miatt maradt boldogtalan. Mindig igyekezett a szabályokat betartani, úgy élni, hogy az a felette állóknak tetszen, sosem úgy, ahogy ő akart (pl. megházaso-

dott, mert már illett, s nem azért, mert szeretett volna). Elhibázott életére csak az utolsó pillanatban döbrent rá: „a végén vesszük észre, hogy eltelt, amiről nem is fogtuk fel, hogy telik”.

Szintén a haszontalan életre, az idő ki nem használására példa Móricz Zsigmond realista novellájában, a Tragédiában Kis János, aki emberi érzések, igazi vágyak nélkül tengeti életét, még csak komolyabb érzelmi kapcsolat sem fűzi senkihez, így azt sem veszi észre senki, hogy meghalt.

Láthatjuk tehát, hogy az időt megkapjuk, de könnyen el is herdálhatjuk, ha nem ismerjük fel, mennyire értékes, és fölösleges dolgokra fordítjuk. Azonban az életet jól is lehet élni, az időt hasznosan is lehet tölteni, és nem is csak egyféleképpen.

Az egyik mód a teljes életre a folyamatos keresés, amire jó példa Goethe Faustja, aki a teljes élet, a megismerés érdekében az ördöggel is szövetezik, de Goethe művében sorsa mégsem lesz tragikus, az ördög számításai nem válnak be, ugyanis Faust sohasem, még halálában sem elégedik meg, akkor is fűti a tudásvágya, így nem lesz Mefisztóé: Faust tehát mondhatni tökéletesen használja ki az idejét.

Ismét Senecát idézve „elegendő időt kapunk a legjelentősebb dolgok véghezvitelére”. Véleményem szerint nem pocskékolják idejüket a tudósok, a mindig kíváncsi, kutató egyének, hiszen felfedezéseikkel az egész emberiség sorsát befolyásolhatják, ám nekik is vigyázniuk kell, nehogy értelmetlen dolgok alkotására adják fejüket.

Ám szerencsére nemcsak így élhetünk teljes életet. Ezt a köznapi ember is elérheti a maga viszonylagos jelentéktelenségében azzal, hogy úgy él, hogy mások számára fontos legyen, a hozzá közel álló emberek szeressék, kedveljék, szépen emlékezzenek rá, s ekkor saját élete is vélhetően boldog, teljes lesz. Ez az élet ugyanakkor nem merülhet ki az „Élj a mának” elv követésében, a puszta élvezetek hajszolásában („...dözsölő magatartásunk következtében szétfolyik...”).

Azt is látnunk kell, hogy időnkkel nem feltétlenül akkor sáfárkodunk jól, ha életünk tökéletes; átlagos helyzetben, szerény életmóddal is elérhető a boldogság. Voltaire Candide-ja sem a hibátlan Eldorádóban, hanem vidéken, becsülettel dolgozva, a már egyáltalán nem gyönyörű Kuni-gundával éri el ezt.

Tény, hogy kisebb-nagyobb mértékben mindenki tart az elmúlástól, az idő végességétől. Azt viszont fel kell ismernünk, mennyi jelentős dolgot tehetünk akár kevés idő alatt is („Ragadj meg minden órát...”). Így nézve egyáltalán nem tűnnek kevésnek a rendelkezésünkre álló évek, évtizedek. Ezeket azonban vétek volna lazsálással tölteni, vagy úgy, ahogy Ivan Iljics tette. Bár kötelességeinket teljesítenünk kell, nem szabad, hogy azok határozzanak meg minket, és lehetőséget kell adni magunknak a teljes élet élésére. Az „idő a miénk” kijelentéssel tehát, Seneca gondolataival együtt értelmezve, egyet tudok érteni: az időnk, bár véges, de mi rendelkezünk vele, csak ki kell tudnunk használni.

Szemán Krisztián
12. A

Oidipusz király

(esszé)

Érdekes műfaj az ókori dráma. Amíg a színészek gyakorlatilag nem mozognak, az események gyors folyamként zúdulnak ránk. Hihetetlen, hogy a szavak mekkora jelentőséggel bírnak.

Az Oidipusz király és annak folytatása, az Antigoné között feszül egy ellentét, ami talán az első pillanatban fel sem tűnik: az Oidipusz királyban a „végzet” elengedhetetlen tényező, nincs a főhősnek – és a többi szereplőnek sem – befolyása a történésekre, míg az Antigonében egyértelműen a főszereplő választja meg a sorsát.

Az Oidipusz király mögöttes üzenete, hogy mindannyiunk sorsa meg van pecsételve. Pont azért teljesült be a jóslat, mert megpróbáltak tenni ellene. Felvetődik a kérdés: mi lett volna, ha? Ha Laiosz és Iokasté nem akarnak megszabadulni a gyermeküktől; ha Oidipusz nem hallgatja meg a jóslatot; ha nem megy el otthonról, hogy elkerülje a sorsát, akkor mindez nem történt volna meg.

Mindezekből következik, hogy a sorsunkról nem mi döntünk. Nincs szabad akaratunk, csak a látszata adatott meg. Azt hisszük, mi irányítjuk a sorsunkat. Nem így van. Az irányítás illúzió. Nem irányítunk semmit.

Próbálunk beleszólni a dolgok menetébe, de mégis, mintha csak hagynánk, hogy sodródjunk az árral. Elvégre úgyis lesz valahogy, nem igaz? És úgy teszünk, mintha ezt nem vennénk észre. Mintha a mi életünk fontos lenne. Pedig nem fontos. Csupán sakkfigurák vagyunk egy óriási táblán, és oda pakolnak minket, ahova akarnak. Manipulálják a híreket, az életünket, miközben morzsákat szórnak elénk, hogy elhitessék velünk: valami nagynak, valami csodálatosnak vagyunk részesei. Minden élet ajándék, de csak addig, míg tanúi nem leszünk tetteink következményeinek: pusztítjuk a természetet, haldoklik a bolygónk, szennyet és mocskot hagyunk magunk után. A helyzetünk elkészerítő.

De térjünk csak vissza Oidipusz világába.

Az ember ösztönösen kétfelé választja a dolgokat: a feketét a fehérrel, a telet a nyárral, a vizet a tűzzel, a boldogságot a szomorúsággal párosítja, ellentéteket kreál. Olvasás közben a történetekben keressük a jó és a rossz szereplőket; muszáj felállítani egyfajta egyensúlyt, harmóniát, amit az ellentétek kiegyenlítettsége alkot. Az Antigonében egyértelmű az Antigoné és a Kreón közt zajló konfliktus, de ugyanez elmondható az Oidipusz királyról?

Nyilvánvaló, hogy mindenki, aki meg akarja győzni Oidipuszt arról, hogy ő hozta a városra a vést, pozitív szereplő. Biztonságra és jólétre vágnak, meg akarják védeni a várost a bűnöstől, aki történetesen Oidipusz. Akkor Oidipusz lenne a rossz?

Szerintem nem. Oidipusz nem tehet arról, hogy bajt hozott Thébaira. Akaratán kívül okozott fájdalmat, és ami számomra elfogadhatatlan, hogy a nép is őt hibáztatta a történetéért. Nem bocsátottak meg neki. Mégis az a legszörnyűbb, hogy Oidipusz is önmagát hibáztatta. Pedig ő mindent megtett, hogy a jóslat ne következhesen be; elhagyta a családját, hogy még véletlenül se árthasson az apjának és az anyjának. Megfejtette a Szfinx Talányát, ezzel kiérdemelve Thébai elismerését. Bebizonyította magának, hogy képes jó dolgokat tenni, segítséget nyújtani, győzni. Oidipusz nem bűnös; ugyanolyan ember, mint mi. Ugyanarra vágyik, mint mindenki más: a családjá szeretetére, a békességre, az elismerésre és arra, hogy elfogadják őt. Igaz, hogy hibázott, de ez mindenkivel előfordul. Igaz, hogy nem kellett volna megölnie Laiost, még akkor sem, ha nem ismerte őt, ha nem tudta, hogy ő az apja. Mégis azt gondolom, hogy a türelmetlenség, az élete és a végzete elől való menekülés közben a lelkébe ivódott félelem és kétségbeesés olyan dolgokra készítette őt, amikről sosem hitte volna, hogy képes lenne megtenni.

Oidipusznak – és egyúttal minden embernek – az a legfőbb hibája, hogy ember. Mert azon

felül, hogy az ember szabad szellemi lény és csodákra képes, élőszködő is. Elpusztít mindent, ami a keze ügyébe kerül, gondolkodás nélkül habzsolja az életet, gyilkolja a társait. Az agresszív ösztön mindannyiunkban megbújik, és az határoz meg minket, hogy mennyire vagyunk képesek úrrá lenni ezen agresszív, állati örökségünkön. De néha nem tudunk ellene tenni. Ez nem bűn, ez pillanatnyi gyengeség. Ezért nem ítélem el Oidipuszt.

Az ellentéteket – a fenti bizonyítás szerint – nem a szereplők közti viszonyban kell keresnem. Sokkal inkább egy karakterben kell megtalálnom: Oidipuszban.

Thébai királyát bátor, mindenre elszánt férfinak ismerjük meg, aki hűen, becsületesen és kötelességtudóan törvénykezik a város felett. Szerető felesége és négy gyermeke van, boldog és kiegyensúlyozott az élete. Csakhogy egy nap a sors közbeszól: kitör a dögvész, a pestis. A gyerekek meghalnak, az állatok elpusztulnak, a termés elrohad, az asszonyok meddők lesznek. Ez Apollón műve, hogy megbüntessen egy embert, akinek „bűne” fölülmúl minden rossz és helytelen emberi cselekedetet: megölte az édesapját és fertőző házasságra lépett édesanyjával. Oidipusz nyomozni kezd, megpróbálja helyreállítani az egyensúlyt. Túl későn veszi észre, hogy a szálak hozzá vezetnek. Mikor belátja, hogy ő a káosz kiváltója, olyat tesz, amire kevés ember képes: önmagában keresi a hibát, önmagát okolja a törtétekért. Végül elhiszi, hogy ő tehet mindenről, nem védi, sőt elítéli magát. Egyedül marad. Az élete összeomlik. S még ennek fényében is igazságot szolgáltat; megvakítja és száműzi magát. Ebből arra következtethetünk, hogy igazából nem ismerjük magunkat. Nem tudjuk, mire vagyunk képesek, mit tennénk mások és magunk életének védelméért. Nem tudjuk, mit tudunk kihozni magunkból, ha elvárásokkal állítanak szembe minket. Csupán a döntéseink határoznak meg minket. Oidipusznak erre nem volt lehetősége.

Ez a mű sokkal jobban megfogott, mint az Antigoné. Az Oidipusz király szerint a végzetünk határoz meg minket. Én ellenben azt az elvet vallom, hogy mi magunk irányítjuk a sorsunkat. Oidipusz tettének és a jóslatnak tudatában viszont ez az egyetlen magyarázat, ami Oidipusz mellett szól. Bizonyos, hogy az emberi élet és a végzet összetartozik, a kettőt lehetetlen különválasztani.

Szabó Réka
9. C

Lengyel Dorka

Másban

Süket-néma bizalomjáték,
Fodros, hosszú lélegzetek,
Semmi nem marad benned
Belőlünk: ma bármit érezhetek.
Most nincs testünk, csak egy,
De a félhomályban úgysem látod,
Hány kérdés maradt abból,
Mít a szemed régen belém mártott.

Én sem tudom. Minden válasz
Félszavakkal szétrebben –
Sosem láttam táncolni
Ennyi lelket két szemben.
Táncoljon a fény is, én
Egészen látni akarlak.

Csak másban tudlak teljesen
Visszaadni magadnak.

Várnagy Vivien

Kémia

Az atomokkal kezdődött minden,
Akkor még azt hittük, ettől könnyebb nincsen.
Őket követték az elemek,
S most barátaink a Galván- elemek.
Az Avogadro szám $6 \cdot 10^23$ -on ,
És létezik egyszerű és összetett ion.
Egy kötés lehet kovalens vagy fémes,
És a Glükóztól lesz az élet olyan édes!
A konyhasó nem más mint a Na meg a Cl,
És ugye nem egy híres énekes a F !
A para-di-c(s)hom csupán egy kitalált vegyület,
Ki ezt lerajzolja, az ám a szemfüles!
Négy évig tanultunk, hogy ne haljunk meg C_4H_{10} ,
És már elhisszük, hogy létezik tetrahidrofurán!
A polip-ropi-lén örök emlék marad,
Most a búcsú idején elfogytak a szavak.
A rendszer próbálja felülírni a hibát,
És mi könnyezve köszönjük meg a sok energiát!

Szurovcsák Márton

Mid vagyok?

Mid vagyok?
Mosoly az arcodon?
Nem tudom.
Talán túlgondolom.

Testetlen
Illat a ruhádon?
Szentelen,
Torz folt az álmodon?

Mid vagyok?
Egy féltett sóhajod?
Nem tudom.
Talán túlgondolom.

Meztelen
Gyönyöröd a sötétben?
Hegtelen
Kincsed a tőkélyben?

Mid vagyok?
Számodra egy halott?
Nem tudom.
Talán túlgondolom.

Végtelen
Gyötrelem az éjben,
Képtelen
Harcban élve érted.

Mid vagyok?
Valamit akarok?
Nem tudom.
Talán túlgondolom...

Majláth Ákos

Ilyennek írtalak

Minden elejtett csókodból,
Betűket formáltam.
Halk sóhajodból,
Mély magánhangzókat.
Hangos nevetésedből,
Magasan csengőket.
Belőled van minden betűm,
Velük írtalak meg.
Hubertus illatú,
Éjjeli árnyak.
Méz-barna szemű,
Fényre járó lepkének.
Ilyennek írtalak,
Keserűen mosolygó,
Néma fecsegőnek.
Megértőnek, jónak
Egyszerűen szépnek.
Ilyennek írtalak,
Igaznak és hamisnak,
Hazudva kérdezőnek.
Véletlen pillantásnak,
Meg-megálló időnek.
Minden elejtett csókodból,
Hangokat formáltam,
Minden rezzelésedből,
Félszeg mondatokat.
Bármim is van, tőled loptam,
Mint koldus az éhezőtől.
Ilyennek írtalak.
S mert írtalak,
Mint szomorkás betűk
Az üres papíron,
Így vagy enyém,
Kusza és végtelen.

Komlóssy Eszter Tekla

Félhomály

Ilyen közélről szétfolyik
A szemeidben a bogár.
A fókusz távolságon itt
Lehetne csak úgy jó, ha már
Egyébként folyton címkéket
Kell keresni mindenre.
Nézem benned a perc helyét,
De semmit sem látni szűrt fényben.
Hallani is csak a lélegzeted
Robaját, meg alatta
A bordáid közé rejtett
Fél szívrohamot. Vonalakba
Állnak az izzadságcseppek
Az ujjaimat követve
A hátadon. A meleg
Itt maradt. Azt hiszem benne
Ragadtunk a nyárban, pedig
A lepergő levelekkel
A szeptember lassan elbomlik.
Látod ilyen ez a reggel,
Szürreális. Most könnyű lenne
Áthajlani a megszokásba,
Megint kócolsz. Lehunyom a szemem.
Bár. Jó volt a szemedbe zárva.

Márton Hanna

Gyűlölhetsz jogosan

Gyűlölhetsz jogosan.
Hazudtam neked.
Gyűlölhetsz, amolyan
Félig szerető
Haraggal, megalázva.
Csak egy szegényes felet
Hagytam magamból
Magamnak is, meg a házban
Egy párat neked elszórtan.

Elszórt darabjaim
Gyűjtögeted, rabjaivá lettél,
S hült helye sem
Maradt a jónak bennünk.
Azzal a bizonyos szerető
Haraggal kutatod elvünk
Kusza, s annál ritkább
Találkozásait, inkább,
Mint, hogy elismerd: ez nem elég.

Gyűlölhetsz, mint mondtam.
Halmazottan hoztam
Egyébként sem túl jó formám,
Te pedig hittél nekem.
Minden egyes szavam jóformán
Hazugság volt.
"Átvertelek, bántottalak, tönkretettelek"
Téged is, ugyanolyan holt
Érzéketlenséggel, mint ahogy magammal végeztem.

Kertész Boglárka

betűk világa

azt ígértem magamnak,
majd télen elfelejtelek.
tavaszodik, s mégis vala-
hogyan azt veszem észre,
még mindig itt vagy.
s azóta is csupán egy
elmosódott tükörképe
vagyok önmagamnak:
saját magam alkotta
betűk világában élek.
nyomtatott papíron
fekszik egész életem.
s te ott bújsz meg,
ha betűim kanyarognak,
a kanyarban ülsz, várva
egy hullámvasútra.
hisz' olyan vagy te is.
egyszer fent, egyszer
meg valahol lent. és
most apró esőcseppek
versenyeznek az ablakon.
könnyezik az ég, hisz'
neki is hiányzol-

Kassai József

Toll-túra

Egy estén, az íróasztalon
Halvány fény terül szét.
Az ott heverő papírra
az izzadó kéz veti le
minden egyes gyöngybetűjét.
Apró hangokkal halad a
toll, mindent kiír,
mit csendes-fogoly
gazdája
kigondol. Nem kérdez és
nem is válaszol, csak ír, ír,
s néhol araszol. Majd
újra felgyorsul, ahogy
a kép a fejben egyre
torzul.

Érzések, vágyak. A
szavaknak csak a
fáradt elme vethet gátat.
Ha azonban szabadon
áradhat, bent semmi
sem maradhat.
Tisztán fekszik minden
e puha-érdes ágyon.
Várva, hogy valaki
rátaláljon.
S e kanyargó
betűhalomra
nézve, azt érezze,
hogy a világ nem csak
ellene fogott össze.

Bodnár Tamás

Az út

Ez az út mindenkinek
más,
Lehetek ikrek vagy csak
hasonmás,
Mindenkinek más cél és
remény,
De az élet mindenképp
kemény,

Ezért kell emelt fővel
járnod,
Ha teljesül az álmod,
Másnak tán semmit sem
jelent amit én érek el,
De ez már rég nem
érdekel.

Vannak normák amiket
tartani érdemes,
Aki nem teszi az különc
vagy csak érdekes?
De míg az utam járom,
Egyikből sem lehet
károm.

És ha megtalálod amiért
semmi sem kár,
A végén a legnagyobb
jutalom vár,
Hiszen mikor a célod
eléred,
Mindegy hányszor volt
véres verítéked.

Kiss Loránd (9. D):

Ők

Látom, látom, hogy szörnyek dübörögnek el mellettem
élesek a fogaik, göcsörtös és száraz a bőrük.
Látom, látom, ahogy érintetlen virágos rétek sétálnak
tele ártatlan zsongással.
Látom, látom, ahogy az elkínzott csúszik
és szenvedve araszol a saját szeméből
tükröződő mocsarakban és murván.
Látom, ahogy papírvékony emberek libegnek előre
rájuk festett mosollyal.
Látom, látom azokat, akik a rájuk rakodott súlyoktól
görnyedten csoszognak,
és látom, látom a legrosszabbat,
az oldalt ülő füstgomolyagokat,
ahogy lassan a levegőbe enyésznek.
Itt állok az utcán és nézem az embereket.

Dobó Hanna Sára

Lesbiám, ölelj!

Lesbia, te vad ragyogása a kéjnek: ölelj!
Űsse meg a guta a többieket – ha néznek!
Tudd: minden szavuk el nem csókolt csókjaik árnyéka,
s csak csalódásaik, vágyaik árnyai vetülnek reánk.
Most szeress, itt e pillanat: én köréd fonom karom,
minként a Nap sugarai körülölelik a Földet.
Csókjaink forrón perzselik tested,
de bennem, ha a lángoló tüzet eloltod,
az többé már föl nem hevül ugyanúgy.
Csókolj! Csókomra adj újabb százat,
majd nyisd csókra a századot,
és csókold el minden csókodat a világon,
hogy csókjaidra csókom pecsétet zárjon!
Csókjaid ezerszer számra égjenek,
és nem érdekel; ha mindez zavarja a véneket.

fordítást Catullus verséből

A
GIMNÁZIUM
DOLGOZÓI ÉS TANULÓI
A 2014/2015-ÖS TANÉVBEN

Tantestület

Chriszt Gyula
intézményvezető
fizika-kémia

Kéner Beatrix
intézményvezető h.
magyar-történelem

Fűzeséri Andrea
intézményvezető h.
angol

Ákos
Zsuzsanna
matematika-
fizika-filozófia

Bányai
Zoltán
magyar-történelem

Bérczes
Gergely
rajz és
vizuális kultúra

Bereczki
Szilveszterné
német

Dr. Bugarin-
Horváth
Andrásné
francia-német

Borágyi
Tibor
matematika-
informatika

Farkas
István
testnevelés

Fülöp
Attiláné
magyar-etika

Gergely
Tibor
biológia-földrajz-
számítástechnika

Hegyiné
Zsíros Csilla
magyar

Jósvainé
Harsányi Ágnes
könyvtár

Kajatin
Béla
angol-orosz

Keresztessyné
Takács Mária
matematika-
számítástechnika

Koncz
István
matematika-fizika-
számítástechnika

Konczné
Végh Leona
matematika-fizika

Kovács
Tibor
testnevelés

Marcsekne
Turcsán
Krisztina
német-francia

Mihályi
Levente
magyar-etika

Némethné
Horváth
Gabriella
biológia-kémia

Oláh
Krisztina
kémia-fizika

Pál
Andrea Judit
magyar-
történelem

Páll
Csilla
magyar-
történelem

Paluskáné
Muri Erika
matematika-
fizika

Polyákné
Tóth Nóra
magyar-német

Tantestület

Prokob
Ildikó
magyar-
történelem

Rák
Tiborné
angol

Sallai
Judit
biológia-
földrajz

Sipos
Ádám
matematika-
fizika

Szerényi
Róbert
történelem-földrajz

Szilágyi
Szilárd
ének

Tar
Ferenc
történelem-
földrajz

Tibáné
Molnár Ágnes
francia

Tóthné
Nagy Éva
német-angol

Tömösváry
Judit
angol

Vámosi
Edina
német-holland

Varga-Csoba
Erika
testnevelés

Varga
Szilveszter
matematika-fizika

Vass
Mihályné
angol

Vass
Zoltán
matematika-
fizika

Veczáné
Debrőczki Edit
német

Külső óraadó

Bodnár
János Kristóf
filozófia

Szilágyi
Péter Pál
filozófia

Szondy
Zsolt
informatika

Takács
Sándor
testnevelés

Gazdasági és technikai dolgozók

Gondnokság

Aranyos
Zoltán

Berez
Lászlóné

Bodnár
Istvánné

Dóka
Jánosné

Hegyeginé
Sulyok Livia

Jászkovics
Lajosné

Holes
János
karbantartó

Király
Tibor
rendszergazda

Majoros
Attiláné

Patai
Mihályné

Prokainé
Görömbei
Márta

Titkárság

Horváthné
Venczel Ibolya

Nádasy
Csaba

Büfé

Várnagy
Józsefné

Várnagy
Zoltán

Konyha

Lajtiné
Szilágyi Ildikó
vezető

Czínéné
Betléri Katalin

Kovács
István

Lenténé
Gönczi Erika

Péter
Sándorné

Petrikovics
Lászlóné

Vanczák
Lászlóné

Zsigó
Istvánné

Pataki
Miklós

Asztalos
FruzsinaBabicz
ÁbrisBalla
DánielBalla
Tamás BenedekBalogh
ZsófiBani
NóraDantesz
DánielDiczkó
BotondÉles
EszterGresó
PetraGyüre
András SzabolcsHarsányi
PannaHegedüs
GergelyHeim
JánosHelmeczy
AlexandraHorváth
Ádám MiklósHöresik
Zsombor FarkasJuhász
FerencKakuk
VeronikaKerékjártó
BalázsKoháry
OdettKoroly
Erik SándorKovács
Gergely MátéMedve
László MátéMészár
ÁdámNémeth
CsabaOrosz
Eszter AnitaPacza
DánielPapik
BiankaSimon
Balázs ZoltánSzabó
GáborSzalóki
GabriellaSzemerszki
Bálint MárkTardi
Milán MarcellTisza
ZsófiaTóth
FruzsinaZemanek
ÁkosZsigó
Miklós

Bartha
ÁdámBerez
DávidCsatlós
PéterDancsikó
Eszter AnikóGönczi
MartinHacsa
MartinHázi
PetraHegyi
VirágHekman
MartinIván
BenjaminJászai
Márkó RóbertJeles
ÁronJenei
ReginaJescheta
BalázsJuhász
Maja LillaKarázi
Botond
BoldizsárKáré
Dávid TamásKassai
KamillaKazicsku
MátéKelemen
Lilla CecíliaKiss
HannaKiss
LorándKovács
EszterKvanz
BalázsMajoros
ViktóriaMohácsi
ÁrminPatáki
LillaPaulik
BencePéli-Toóth
LiliPerincez
KittiPólya
Máttyás DánielSeprenyi
Milán OlivérSzabó
EszterSzabó
LillaSziky
NettaTakács
Rebeka VirágTóth
GergelyZombor
Márton

Bajzát
PéterBaksa
Zsófia MagdolnaBodnár
Ábel BarnabásDán
BalázsDaróczy
SándorFekete
CsillaFilep
Gábor PálFreund
ÁkosGerle
Zsanett AnnaHerczku
ErikImre
AttilaJászter
VanesszaKapdos
DóraLázár
Gergely LászlóLipcsei
PéterMácsai
Gergő MárkMelik
Gábor ZoltánNádasi
DávidNagy
Attila TamásNémeth
EszterPintér-Keresztes
DávidRácz
ZsoltSivadó
Márta RebekaSzalacsi-Tóth
ZsófiaSzemán
PéterSzolnoki
BalázsTomcsik
Zoltán JánosTóth
Bence MózesTörök
Ferenc JózsefVajda
KristófVáradi
MiklósVaskó
Péter OlivérVigh
Botond

Bába
Bence Béla

Babici
Klaudia

Babici
Vanda

Bélteki
Béla

Bicsár
Lili

Bihon
Csenge
Krisztina

Brtka
Bettina

Bucsánszky
Dániel Attila

Csatáry
Ádám

Dávid
Petra Veronika

Domokos
Zsófia

Fekete
Klára

Gemzsi
Léda

Hornok
Bence

Horváth
Evelin Nikolett

Hudák
Noémi

Kapta
Marcell Levente

Kormány
István

Molnár
Miléna

Nagy
Hanna

Nagy
Péter Ádám

Oláh
Zsuzsa Gabriella

Sebestyén
Dávid

Szabó
Edina

Szabolcsi
Henriett
Tünde

Szalmás
Alexandra Fanni

Szalóki
Péter

Szántó
Eszter

Szilágyi
Virág Róza

Szulics
Anna

Takács
Renáta

Tarek
Ferenc Josef

Torma
Eszter

Tóth
Johanna

Zólyomi
Szabolcs

Balázi
Sára
DorottyaBálint
VivienBarta
BenceBéres
Ádám DávidBiró
HédiBlahota
RékaDán
ZsófiaDemeter
Áron RolandDévai
ViktóriaEölyüs
PannaFehér
AnnaGyureskó
EszterHarsányi
Gergő ÁkosHegyes
BoglárkaIllés
RékaJuhász
ZsófiaKeczkó
ZsuzsannaKopcsa
FlóraLáposi
JuditLeveleki
Csenge AnnaMárki
Mirella AnnaMészár
MátéNagy
NikolettPethő
DávidSimkó
AnnaSzabó
BalázsSzabó
HannaSzabó
Noémi AnikóSzurovcsak
MártonTanyi
Gábor BálintTóth
Adél AnasztáziaTóth
EszterVarga
Péter Balázs

Balázs
VinceBalku
Nóra BeátaBalogh
Béla BendegúzBuskó
CsengeCzákó
ÁronCzobor
ÁrpádCsikós
AdriennDomokos
DóraFábíán
DóraFan
Min JiéFarkas
Sándor DánielForró
Péter PálGaál
BenedekGresó
KrisztinaGyüre
Fruzsina
DorottyaHidas
Réka EmmaJenei
NoémiJuhász
LeventeKarsai
IstvánKiss
DorottyaKiss
Kende
CsongorKiss
MártonKonrád
KiraLengyel
Levente LajosLévai
Roxána EmeseLitvai
KiraLukács
BenceMagyarai
Máttyás
ÁronMikola
SzilárdMolnár
TamásNagy
Erik AttilaPetróczy
Dániel ÁkosPollák
Balázs IstvánRadvánszki
RonettSeregi
Boglárka MártaTóth
ÁkosTóth
Orsolya Sára

Balázs
IstvánBányai
KristófBatta
Bence ZsoltBazsó
MártonDebreceni
ZsomborD. Nagy
Csilla
GabriellaDomokos
PéterÉles
LeventeGazdag
TamásGebri
TündeHegyes
AndreaHorváth
BalázsIgnézi
OrsolyaIllés
ZsoltJászai
TamásKalotai
GergőKelemen
Ádám ZsoltKertész
BoglárkaKiss
VirágKomoróczy
ÁdámKőrösi
DiánaKubovics
BálintLaki
BalázsLászló
PéterLengyel
LeticiaLippai
TivadarMagyar
FanniMegléc
PéterPéntes
MartinTóth
AlexandraTóth
BenceTuróczy
Dániel

Bálint
OrsolyaBaltigh
RozinaBányik
NikolettBaranyi
NoémiBarkó
JózsefBéres
BarbaraFöldvári
CsabaHudák
GabriellaJávor
DorinaKántor
PetraKató
LénaKovács
Andrea ÉvaKovács
FruzsinaKovács
KingaKulcsár
Máté LajosLeskó
Péter ÁlmosLévai
Attila GergelyMajor
LillaMárczi
Levente
ZoltánMolnár
AndreaMüller
MelindaNagy
PéterNyitrai
KittiPesta
JuditPristyák
PetraSarkadi
MáriaSimon
BendegúzSpák
CsabaSum
CsabaSzakos
FanniSzarka
EszterSzerényi
ZoltánSzöllösi
BettiTakács
FélixTakács
LauraTarek
Terézia HyattVaskó
András

Agárdy
VilmosBárány
CsengeBáthory
DóraBen-Kane
DávidCserpák
VandaEgri-Kiss
GrétaFabók
LucaFarkas
FanniGergely
ÁkosGönczi
Rebeka KingaKatona
RékaKerecsen
EszterKirály
AnnaKis
Ivett
BernadettKozák
Tamás AttilaKun
ÁbelLászló
PannaListván
ZsuzsannaLucskai
KlaudiaMaczali
StellaMagyar
Zsófia AnnaMatyasovszki
KristófMaxin
Benjámín DánielMurguly
ReginaNádasdi
RékaNagy
Máté TiborNagy
RenátaNémeth
HenriettaPaulik
DominikPéntes
MarcellPreczner
RolandRuzsa
BotondSzakács
ReginaTakács
TamaraTóth
GáborTóth
MiklósVattai
JózsefZsiros
Tamás

Balla
TímeaBalogh
ÁgnesBalogh
Zsuzsanna ZsófiaBodnár
TamásCzurkó
NatáliaDélceg
Petra
MagdolnaDiczkó
DalmaDobos
Kristóf
MaximiliánDudás
László BenceÉles
Dávid ZsoltFarkas
DalmaHadi
OrsolyaHegymegi
BenceHolik
BlankaHornyák
Balázs LajosHorváth
VivienHuncsik
ZsófiaKabács
Dóra EmeseKemenes
GrétaKoháry
PatrikLipcsei
BenceMajor
DóraMárkus
FerencMészáros
Sándor MátéMulik
Amanda
EdinaNagy
EszterNagy
Gergely
LeventePerger
PéterPollák
Nándor
GyörgyPólya
Dorótya
BoglárkaSuller
BalázsSzilágyi
NándorSzuhóczky
Gábor MátéTar
Biborka CsengeVén
Eszter ViktóriaVeres
Laura

Bárány
Tamás

Bihon
Róbert

Brutóczki
András

Csapó
Tamás

Debreczenszki
Péter Pál

Ferencz
Dorina

Fodor
Dániel Gábor

Forró
Nándor János

Földesi
Tamás

Harsányi
Dániel

Herczku
Attila

Joó
Ádám

Kasztovszky
Tamás

Kazsuk
Nikoletta

Király
József

Komlói
Teréz

Koroly
Okszana

Krasznai
Patrik

Kulcsár
Bianka

Mohácsi
Noémi

Molnár
Fanni Barbara

Nagy
Vendel

Prokai
László

Sárosi
Dávid

Sítku
Balázs

Somosi
Ádám

Szabó
Eszter

Szécsi
Evelin

Szeder
Dávid

Szigeti
Ferenc

Szolnoki
Dániel

Szűcs
Ádám

Takács
Péter István

Teski
Tamás Ferenc

Veres
Csaba Miklós

Volyák
Zsófia

Azad
Sheila Rokea

Balla
Judit Rebeka

Barnucz
Andrea

Batári
Zsófia

Bányi
Fanni Gyöngyi

Bodnár
Boglárka

Boldizsár
Éva Bianka

Borsos
Réka Flóra

Botos
Alexandra

Buzsáki
Anna Eszter

Czimer
Péter

Fabu
Ákos Norbert

Gulácsi
Levente
Frigyes

Gyöngyösi
Boldizsár

Hargitai
Péter Richárd

Kalapos
Dóra

Kiss
Levente

Kohut
Attila István

Kozma
Laura

Leveleki
Lívía

Leveleki
Szilvia

Nádudvari
Tímea Zoé

Oszlánszki
Ágnes

Papik
Vivien

Péter
Réka

Pukler
Paula

Révész
Réka Veronika

Róka
István

Szabó
Ágnes Mária

Szilágyi
Vanda Alexia

Tóth
Gergely József

Töröcsik
Beatrix

Virág
Beatrix

Antal
AsztrikAranyosi
AnnaBalogh
BettinaBáthori
EszterBodnár
AnikóCzevár
IstvánCsaba
IstvánErdei
ZsófiaErdélyi
ÁronHaja
KristófHarman
LillaKakuk
NoémiKálmánchey
KrisztinaKristófi
SomaLukács
ZsoltMadura
ZsuzsannaMércse
TamaraNagy
BalázsOláh
StellaOrosz
Dóra ReginaPájer
AnnaPaszerbovics
RolandPásztor
Antal TiborPásztor
LorettaPató
RékaPethő
JonatánRezsőfi
Éva EmeseRomán
Bálint MárkRuszki
TamásSivadó
MárkSzékely
Eszter
ValériaSzűcs
KrisztinaTábori
ZoltánTomcsik
Márton
AndrásTóth
István
AndrásVárnagy
Levente

Adányi
BalázsBálint
BernadettBalogh
PetraBalogh
ZoltánBéres
ZsomborBotos
Bence JánosBravics
ÁkosCsuka
MátéDemeter
FranciskaGresó
EszterGulyás
Imre SándorGyerák
CsabaJuhász
DorottyaKassai
JózsefKovács
PannaKönyű
MátéLakatos
LucaLengyel
DorkaLőrincz
Bence JózsefMalhazjan
DávidMező
Dorottya CsengePáll
JázminPolyák
BalázsSzabó
JohannaSzilágyi
AnnaSzilágyi
NándorTamás
MátéTisza
IstvánTóth
Dániel PéterTóth
TamásTóth
VinceZelei
AndreaZemenszky
Zea FlóraZilahi
Eszter XéniaZsoldos
Melinda Réka

Aradványi
PéterÁrva
Bence LeventeBakos
MátéBaksa
DávidBartha
BálintBíró
BalázsBulátkó
AnnaDalanics
DorinaDarcsi
GeorginaGergely
KatalinGrünstein
PetraGyörgyi
CsabaHacsa
BellaHorváth
SzilviaKodak
Bence LeventeKotán
TamásLakatos
DánielLakatos
DénesLaskay
Katalin AnnaMolnár
Tibor BoldizsárPetrikovits
EmeseSeprenyi
Martin ÁdámSolymos
FanniSzemán
KrisztiánSzilvai
SzabolcsSzűcs
GergelyToma
FranciskaToronyi
ÁkosTóth
FruzsinaTrencsényi
Boglárka SáraUrbin
MátéVaskó
VinceZelei
Bence

Azad
Eszter Indira

Bajnai
Dávid

Bakács
Adorján

Baráth
Máté

Czákó
Ádám

Csatlós
Gréta

Cseszlai
Mariann

Durst
Eszter

Fan
Daniella

Hengsperger
Béla

Horváth
Réka

Hubicsák
Petra

Kaponyás
Orsolya

Katona
Marcell

Komlóssy
Eszter Tekla

Krajcovic
Petra

Kropog
Anna

László
Leon Márkó

Lekli
Roberta

Májer
Ádám

Majláth
Ákos

Majláth
Kinga

Márton
Hanna Zsófia

Máté
Dániel

Matyasovszki
Anna

Nagy
Krisztina

Oláh
Péter

Oláh
Sándor Márk

Schwegler
Gerda

Szabó
Nóra

Szigeti
Panna Rozina

Talpas
Bianka

Tamaskovics
Eszter

Tarek
Gabriella Laila

Tóth
Veronika

Várnagy
Vivien

Ábri
Melizand

Béres
Lujza

Fazekas
Balázs

File
Réka

File
Stella

Fodor
Kinga

Gacsályi
Eszter

Gingász
Anita

Herczeg
Eszter

Holp
Katalin

Horváth
Patrik Péter

Hörsik
Zsolt Bence

Kánya
Szilárd
Rudolf

Magyar
Zoltán

Majchrovics
Fanni

Márföldi
Nóra

Marssó
Blanka

Méhész
Nóra

Mócsán
Evelin

Molnár
Balázs

Molnár
Dóra

Nagyfeő
Gábor

Németh
Roland

Onder
Fanni

Péter
Éva Csilla

Rádi
Eszter

Rausz
Roland

Sípos
Eszter Sára

Soltész
Polett

Szilágyi
Márton

Szilágyi
Zsombor Máté

Tar
Boglárka Lilla

Vajda
Máté Vajk

Zakor
Dorina

Ali
Nadir

Arдай
Zsuzsanna

B. Szabó
Norbert

Balogh
Vendel

Béres
Csenge Júlia

Bodzás
Áron

Farkas
Emese
Zsanett

Farkas
Panna

Garamvölgyi
Ákos

Garamvölgyi
Réka

Hegedüs
Imola

Holik
Zselyke

Kántor
Ágnes
Patrícia

Kardos
Tamás

Kiss
Dániel

Komjáti
Péter

Lévai
Ramóna
Eszter

Mikó
Luca

Molnár
József

Nagy
Balázs

Onder
Vera

Perger
Imre

Sütő
Péter

Szikora
Adrienn

Szilágyi
Bernadett
Szintia

Tímári
Dávid

Tóth
Anett Julianna

Tóth
Anna Karolina

Tóth
Anna Zsófia

Törköly
Péter Márk

Vad
Viktória Zsuzsanna

Tartalomjegyzék

Beköszöntő	3
Az iskola története	5
The history of our school	6
Kurze Geschichte der Schule	7
TANÁRAINK ÍRTÁK	
Tar Ferenc: A hetedik – Harminc éves a peresztrojka	8
Tóth István: Napfogyatkozás 2015	13
Némethné Horváth Gabriella: Nyíregyházi Főiskola – „Nytott Labor Program”	15
Füzeséri Andrea: Anglia	16
Chriszt Gyula: Könyvismertető	18
Marcsekne Turcsán Krisztina: Olvassunk!	20
Gerliczki András: Lázár Ervin teremtményei – A Négyszögletű Kerek Erdő világa	21
DIÁKJAINK ÍRTÁK	
Nagy Péter: Rendhagyó biológia és kémia óra a 10.B osztállyal	26
Konrád Kíra: Amerika-nap	28
Balácsi Sára: Cserekapcsolatok Dániával	30
Gebri Tünde: Élmények	32
Szakács Regina, Matyasovszki Kristóf: Egy év Berlinben	34
Teski Tamás: A krúdys csapat Franciaországban	36
PRO MEMORIA	41
A TANÉV ESEMÉNYEI	57
VERSENYEREDMÉNYEK	
Tanulmányi versenyeredmények	59
Sporteremények	63
Osztályok rangsorolása a tanulmányi eredmények alapján	70
Kitüntetettjeink	71
FELEMELŐ PILLANATOK	
Harmadikos búcsú	74
Negyedikes búcsú	75
12.A	76
12.B	78
12.C	79
12.D	80
KRÚDY MŰHELYÉBEN	
Érettségi dolgozatok	81
Versek	88
A gimnázium dolgozói és tanulói a 2013/2014-es tanévben	97

„Küzdeni, felragyogni,
győzni a vízen! Ez az élet,
nem az üldögélés a kikötőben!”

Krieger, Gusztáv